

127

127

பிஸ்மில்லாஹி.

இஃது

தக்க சுறாத்தென்று வழங்காரின்ற சலாத்துல்

அன்றுக்கான் மாலை.

காயற்பட்டணம்

சுலைமான் லெப்பை ஆலிம் சாகிபு அவர்கள் குமாரராகிய

சு. மு. நெயிஞ்ஞலெப்பை ஆலிம் சாஹிபு அவர்கள்

அருளிச்செய்தது.

இதனை

சென்னை, திருவல்லிக்கேணி,

ஹாஜி M. A. ஷாஹுல் ஹமீது & ஸன்ஸ்,

அவர்களால்

தங்களது

ஷாஹுல் ஹமீதிய்யா அச்சியந்திர சாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

O-194NALA

1948

[அணு 8.]

NS48

103711

JAN 1949

பீஸ்மில்லா ஹி.

இஃது

MADRAS

தக்கச் சூறாத்தென்று வழங்காரின்ற சலாத்துல்

அறுக்கான் மாலை.

இஃது

காயற்பட்டணம்

சுலைமான் லெப்பை ஆலிம் சாகிபு அவர்கள் குமாரசாகிய
சா. மு. நெயிஞலெப்பை ஆலிம் சாஹிபு அவர்கள்
அருளிச்செய்தது.

— ❦ —

இதனை

சாத்தான்துளம் மகாகனம் பொருந்திய

முஹியத்தின் அப்துல்காதிரு அவர்கள்

குமாரசாகிய பூர்மான்

கே. எம். எம். முஹமத் ஹஸன்,

அவர்கள்

உபகரித்த காருண்ய நிதியைக்கொண்டு

சென்னை, திருவல்லிக்கேணி,

ஹாஜி M. A. ஷாஹுல் ஹமீது & ஸன்ஸ்,

அவர்களால்

தங்களது

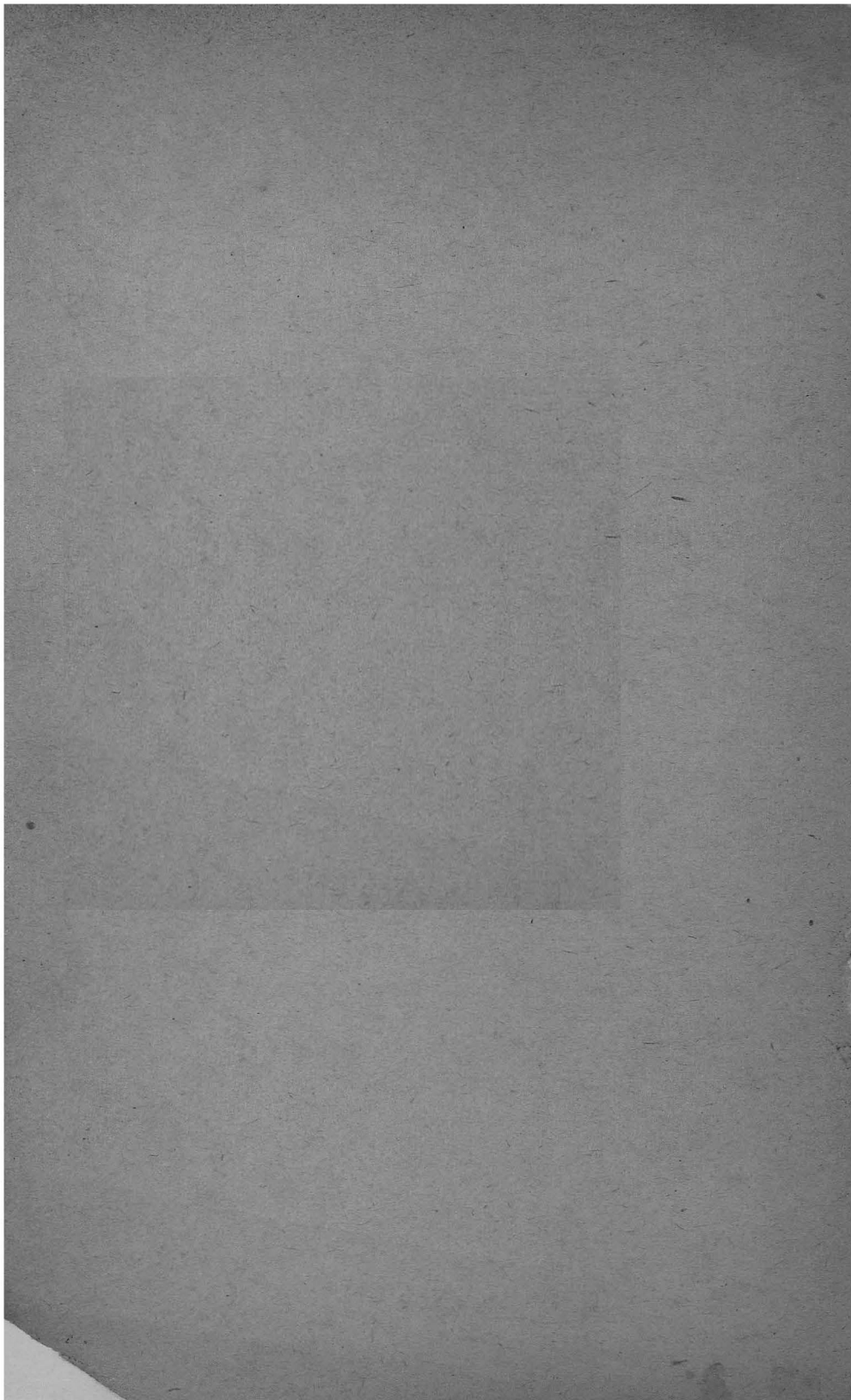
ஷாஹுல் ஹமீதிய்யா அச்சியந்திர சாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதன் விலை]

1948

[அணு 8.

திருவாங்கூர்

மு. கு. சுல்தான் முஹியத்தின் இயற்றியது.

இந்நூலைப் பொருளுதவி முயற்சிசெய்து

அச்சிடுவித்தவர் பேரில்

புகழ்க்கவிகள்

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

தென்னிந்தி யாவில்வளஞ் செநிரகர்சாத்தான்குலத்திற்

சிற்ந்தலோலன்

உன்னுந்தியாமுஹி யித்தீனப்துல்க்காதி

றுவந்த பாலன்

மன்னுந்தி யாகநனி வாணரகங் களிப்பநல்கும்

வரதசீலன்

இன்னிந்தி யாணர்முஹம் மது அசனென் றியற்பெயர்வாய்ப்

திலக்குங் கூலன்

(1)

முற்காலத் தினிலிருந்த முதறிஞ ரியற்றியபன்

முதுநூ லாய்ந்து

தற்காலத் தெவருமறி தகமுயன்றச் சிடுபுதரு

தகைமை தன்னாற்

சொற்காலும் பொருள்வளனும் புகழ்வளனுங் காசினியிற்

றுதியிற்றந்த

விற்காலுந் துறக்கநறும் பதிவாழ்வுந் தந்தருள்வாய்

விமலகோனே.

(2)

மு ற் றி ற் று .

சென்னையிலுள்ள பற்பல தமிழாதிகளும் தமக்கியைந்தவறாய்த் தப்புந் தவறுமாக அச்சிட்டுக் கெடுத்து விட்டார்கள். அதைக் கண்ட ஸ்ரீமான் க. மீ. மு. முஹம்மது ஹஸன் என்னும் யான் ஷெ-
முன்னோர்களின் பிரதியைக் கொண்டு பால போதங்களுக்குப் படிப்-
புத் தெரிதற்காகும் பொருட்டு பாட்டுக்களிலும் உரைகளிலும்
எழுத்துத் தொடர்பாகிய திரிவுகளில் விளங்கு மென்பது நீங்கலாக
மற்றுந் திரிவுகளான வெழுத்துகளைப் பிரித்து என் முயற்சி மூல-
மாக அச்சிற் பதிப்பித்தேன்.

இதனைப் பாடினாருக்கும், உரை செய்தாருக்கும் இதற்கு
முயற்சி செய்தோருக்கும், படித்துக் கொடுப்போருக்கும், படிப்-
போருக்கும், விரும்பிக் கேட்போருக்கும், இதன்படி யமல் செய்து
வரும்நயத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள அல்லா றஹுமத்துச் செய்வா-
னாகவும்.

இப்படிக்கு,

க. மீ. மு. முஹம்மது ஹஸன்.

பிஸ்மில்லாஹி.

இஃத

த க் க சு று த் தெ ன் று

வழங்கா நின்ற

சலாத்து லறுக்கான் மாலை.

கா ப் பு .

தக்கசுறுத்தின் சலாத்துலறுக்கானை
மிக்க தமிழ் நூலா விளங்கவே-காக்கவே
யோது புறுக்கானுரையை யோத வெளியேன் மனத்தி
ன்தியுறவே யருள்வாய் நீ.

என்பது, அறப்புப் பாஷையாகிய சலாத்துலறுக்கானென்னு
நூலினைத் தமிழ்ப்பாஷையாலாக்கத் துணிந்தவாசிரியர் தானெடுத்த
கருமஞ் சிதையாது நிறைவு கொளம் பொருட்டுத் தன்னெளிமை
யினையுங் கண்ணழி வினையுந் தோற்று வித்தெல்லாம் வல்ல நாய
கனது வலிமை யினையுங் கருணையினையு முயர்த்திரந்து காவந்தேடி
நாற்பாவினுண் முதற் பாவாகிய வெண்பாவாற் கூறிய காப்பு.

(இதன் பொருள்.) தகுதியாகிய சறுத்துக்களை யுடைய
சலாத்து லறுக்கா எனென்னு மறப்புப் பாஷையாலுள்ள நூலதனைத்
தமிழிற் கூறிய தொழுகைபி னியல்பமைந்த நூல்களெவற்றினு
மிக்க நூலாக விளங்கும் பொருட்டு எல்லாவலகமு முயிர்களுந்
தார்தார் தேடிய தேட்டம் போலப் பெறு பேறனைத் தினையும்
பெற்றனுபவிக்கும் படி யதன தன்னுட போகமே யெந்நாளுஞ்
செலுத்துவிக்கு நாயகனை யோதுகின்ற புறுக்கா எனென்னும்
வேதத்தின் மைந்த நின் சொல்லினுரையினைப் பனுவல் செய்ய
அறிவானு நடக்கையானு மெளியனாகிய வென்னுடைய மனத்தின்
கண்ணையச் சொல்லி னனிபயன் கணிகை பெயர்ந்து வேறு நிலை
கொள்ளாது தத்த நிலையே கொள்ளு நேர்மை யுண்டாகக் கருனை
புரிந்து காப்பாய் நீயே பென்றவாறு.

சலாத் துலறுக்கானை புறுக்கானுரையை யென்ற தன் முதனூ
லென்றறி தற்கெனக் கொள்க. அன்றிவும் புறுக்கானுரையாகிய
சலாத்துறுக்கானை யென்று முணர்க. (கக்காவே) யென்று மெளி
யென் என்று மடியான் மாட்டாமை யுடையா எனென்று மவன்
வல்லபமுடையா எனென்றுந் தன்னிரத்தலை வெளியாக்கினொன்று
முணர்க விளங்கும் பொருட்டுப் பனுவல் செய்யுங் கருனை புரிந்து
காப்பா யென்று கொள்க.

சிறப்புப்பாயிரம்.

ஆலந்தனை யெல்லாம் படைத்தாள் கிற
அல்லா தனக்கெல்லாப் புகழ்ச்சியுமாம்
ஆலநபிக்கு மவர்கிளைக்கும்
அவர் தந்தோழன்மாரனை வருக்கும்
ஆல நபியும்மத்தான வர்க்கும்
அல்லா கிருபையுண்டாகவுமே
சாலநபி தம்மையிகப் போற்றிப்பின்
சலாத்து லறுக்காரனைச் சாற்றுவனே.

என்பது, வல்லநாயகனைப் புகழ்ந்தவற்குரிய நூல்வரின் சலவாத்தோதித்தான் கருதிக்கொண்ட பொருளினை முதலிப் புகந்தவ் வெண்பாவிற்கடுத்த பாவான்மாலை புனைவானெண்ணீர்க்கழி நெடிடையா சிரிய விருத்தத்தாற் கூறிய சிறப்புப்பாயிரம்.

(இதன் பொருள்.) எல்லாப்புகழ்ச்சியுமாவது எல்லாவுலகங் களையு முயிர்களையும் படைத்தவற்றிற் கிரிமையாகிய பண்புன தொழிலும் பயனும் வெளிப்படுத்தி யருட்கொடை கொடுத்தாளு கின்ற அல்லாவென்னும் வலிய திருநாமங்கொண்ட நாயகனுக்குரித் தாகு மவனது கிருபையானது இவ்வுலகமடங்கலுக்கு முயிர்களடங் கலுக்கு முதற்காரணமாகிய நபி முஹம்மது ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமுக்குமவர்கள் கிளையினுள்ளவர்களுக்கு மவர்க ணெறியானு மிபற்கையானுஞ் செயற்கையானுங் கலந்துரிமை பற்றிய தோழன்மாரனைவருக்கு, மந்நபியாருக்கொழுகு மொழுக்க முடைய முன்னும் பின்னும் வாராரின்ற உம்மத்துக்களெல்லாருக்கு முண்டாகக்கடவது மேலுமதிகரித்த நபிமார்க ளடங்கலையும் போற்றுதல் செய்து பின்னரிச்சலாத்து லறுக்கான் மாலையினைச் சாற்றுவே னென்றவாறு.

(புகழ்) அவனுக்குரிய தென்றும் கிருபையிவர்களுக்குண்டாகக் கடவதென்றும் புகழினையுஞ் சலவாத்தினையும் படர்க்கை வாக்கிய மாகக்கூறிப் பின்னர் போற்றிச்சாற்றுவேனென்று தன்மையொரு மையின் முற்று வித்தமையால் அவனை யானும் புகழ்ந்து அக்கருணை புரிவாயென்று சொல்லிப் போற்றிச்சாற்றுவேனெனத் தன் மேம் பாட்டுரையிற்று. இவ்விதிமுத னூலினியல் பென்றுணர்க [எல்லாப்

புகழ்ச்சியு மென்று முற்றுமையா கொடுத்தமையா லப்புகழ்ச்சி
நான்கு வகையென்பதும் தன்மைமுன்னிலைப் படர்க்கையென்னு
மூவிடத்தன வென்பதுவு மடங்க வரையறைக் கூறினாயிற்று.

[அவற்று னன்கு வகையாவன இறைவன் தன்னையியந்து
மவனடிமையையியந்து அவ்வடிமைத் தன்னையியந்துத் தன்னிறை
வனை வியந்துங் கூறுதலாகிய கூற்று நான்குமாம். [மூவிடத்தன வா
வன தன்மையிடத்திலும் முன்னிலையிடத்திலும் பிறந்த விர்நான்கு
கூற்று மன்றிப் படர்க்கையிடத்திற் தறந்த அடிமைத் தன்னினத்
தையும் வியந்து கூறுதலோடைந்து கூற்றுமாமென்றுணர்க.
[சலாத்து லறுக்கனென்பது பலவுறுப்படங்கிய தொருபிண்ட
மகுதாவது பலபறவுகளுஞ் சேர்ந்த பலசறுத்துக்களு மகத்த
தாயதைப் பொதிந்து விருவகை சுன்னத்துக்களும் புறந்ததா
யொன்றுகத்திரண்ட தொழுகையா மிவற்றை நண்குணர்ந்து
கொள்ளப்படு மினிவருங் கவிகளா லென்றுணர்க.

நிறுத்தவியலினைக் கூறல்.

அல்லாசுபுஹானஹுத் தஆலா
அருளின்படியன்பாத் தொழுந்தொழுகை
யெல்லாவமலினு மேற்றமுமாய்
இஸ்லாந்தனக்காணி வேருமாகுரு
சொல்லுந் தொழுகைதானு லுவின்றியே
துரிஸ்தாகாதென்றபடியாலிமாம்
வல்லதொழுகைக்கு முன்றுடக்கின்
வரலாறுரைத்திட்ட வகையைக்கேளீர்

என்பது, இம்மாலையிலகமும் புறமுமாகிய பலவியல்களை
நிரல்பட நிறுத்தியா வெொழுங்கினைக் கூறியது.

(இதன் பொருள்.) தூயதன்மையு முயர்ச்சியு முடைய
வொருமை நாயகனடியார்களை நேர்காட்டியானும் கருணை
யாற் பணிதத்பணி யேற்றவனன்பு கொள்ளத்தாமு நிறைந்த
வுள்ளன்போடு தொழுந் தொழுகையாவது மற்றைய விரத
முதலிய தவத்தியல் புகழெல்லா வற்றினுமேறிய புகழினை
யுடையது மாகி யிதன் முன்னின்ற விசலா மென்னுமா
தாந் நிழலொடு படர்ந்து வளர்தோங்குந் தருனுக்குப்

பாரரை முதலாப் பற்றி நின்ற வடியாணி வேருமடக விருக்கு மித்தன்மையாகச் சொல்லுகின்ற தொழுகை தான் உலுவாகிய புனித மில்லாமன் முடியா நிறைவேறு தென்று வேதத்திற் போந்த படியால் இதன் முதனூல் செய்வான் புகுந்த விமாம் சாபி யித் தொழுகை யினியலெனப் பெயர் நாட்டி அத்தொழுகையினைக் கூறுதற்கு முன்னருலுவிமவ்வுலு வினைக் கூறுதற்கு முன்னரதற் கீடையூறுகிய துடக்குமாக வியன்முறை நிரல் பட நிறுத்தித் துடக் கின் வரலாற்றினைத் தலைக் கொண்டு கூறினார்க ளவ்வொழங்காக யானுங் கூறுவ னதனை நீவிருங் கேட்பீராக வென்றவாறு.

[துடக்கென்று பொதுப் படக் கூறினமையாற் பெருந் துடக் கென்றுஞ் சிறு துடக்கென்றுங் கொண்டது உலுவில்லாமன் முடியா நிறைவேறு வெனவே தயம்மங் கொண்டு நிறைவேறினு முலுவைக் கொண்டு மீளுமென்பது உமோரோவிடத்து மீளா வென்பது உங்கருத் தென்று கொள்க. இதன் விரிவு கூறியவிடத் திற் காண்க.

முழுக்கியல்.

முழுக்கின் வரலாறு கூறல்.

கூறு முழுக்குத் தானாறு வகை
கொண்டு விதிக்கு மென்ற நிமினிர்த
ஆறிலொரு மூன்று மாண் பெண்ணுக்கும்
ஆகும் பவரைய பத்துள்ளானால்
ஊறுமனி விமிற்றஞ்சிடி லும்
ஒரு மூன்று மின்னார்க் காகும் பிள்ளைப்
பேறுங்க யிலாகி லீரமின்றிப்
பிள்ளைப் பெறுகிலு மொக்கு மென்றார்.

என்பது, முற்கூறிய துடக்கிரு வகையுள் முழுகுதலை விதி யாக்குங் கருமங்கள் பெருந் துடக்கென்று மிதனை வேண்டா துலு முதலிய கொண்டு நீங்குவன சிறு துடக்கென்றும் போத்த வகை யினம் முழுகுதலின் வரலாறு கூறல்.

(இதன் பொருள்.) முன்னர் கூறிவந்த துடக்கினுள் முழுகு தலாறு காரணங் கொண்டு விதிக்கு மென்றிந்து கொள்வீராக. இந்த ஆறிலொரு மூன்று காரணமும் ஆண்காசுக்கும் பெண்காசுக்

கும் பொதுவாக வுண்டாவதாகும். 1-வது ஆண் குறியின் வரை வளவும் பெண் குறியிற் குள்ளாக மறைந்தாலும், 2-வது விர்த வெளிப்பட்டாலும், 3-வது மாணித்தாலு முழுதலிருவருக்கும் விதிக்கு மற்ருரு மூன்று காரணமும் பெண்ஜாதிக் கே தனதாகும். 1-வது பிள்ளைப் பெறுதலானாலும், 2-வது மாதவிடை யானாலும், 3-வது ஈரமில்லாது பெற்றாலு முழுதல் விதிக்கு முவினைய விரண்டுஞ் சோரி மறுத் தொழிந்த பின்முழுதலினோடு பின்னைய தொன்று மொத்து வருமென்றிமாம் சொன்னார்க ளென்றவாறு.

[விதிக்கு மென்பதனைப் பிறவினை யாக்கி முழுதலை வருத்தி விக்குந் துடக்கினை முழுக்ககன்றுக்கி யிவ்வாறு காரணங் கொண் டுண்டாகிய முழுக்கானது முழுதலை விதியாக்குமென்று பொருள் கூறிற் பொருந் தாதா மிறைவனரு மொழி கருந்தாலன்றி வேறு கறுத்தாத் தோற்றுதலா எனென்றுணர்க. [அபமென்று பொதுப் பட நிற்கையால் விலங்கினத்தின் குறிகளையும் கொண்டமையின் ஆண் விலங்கின் குறி வரையளவுமடவார் பெண் குறியுள்ளாக மறைந்தாலு மாடவரி ணண் குறிவரையளவும் பெண் விலங்கின் குறியுள்ளாக மறைந்தாலு மன்றியு மிருவகையாரிற் மற்புறத்தபத்தி லுள்ளாக மறைந்தாலு முழுதல் விதிக்கு மென்று கருத்தாயிற்று. பிள்ளைப் பேரூகில் கைலாகி லெனவிவ் விரண்டு மொற்றுமையைத் தோற்று வித்த லானி பாசின் சோரியும் கைலின் சோரியுமென்று விளக்கிற்று. ஈரமின்றி பெற்றாலு மென்னு மெதிர் மறையும்மைபா லீரத்துடனே பெற்றாலு மென்றமையுமாகிய பேரூமென்று சொல் லாராசிரிய ராகையால் ஈரத்துடனே பென்றாலும் பிள்ளைப் பேரென் றாலு நிபா சென்பதாயிற்று.] அவ்வீர மில்லாமைப் பிள்ளை விழு தலிற்கு மிரத்தத் திரளை மாங்கிசத் திரளைக்கு முண்டா யிருக்கினு மவ்விதியின் பாற்படு மென்றுணர்க.

முழுக்கின் பறுவுகளைக் கூறல்.

இந்த முழுக்கினிற் பறுவுலு லொருமூன்
மென்றே யியம்னரிமாம் ருபியி

தந்த மேனியின் சீசண்டாகிற்
றன்னை யேதுய்தா நீக்குதலும்

இந்தப் பறுலானத் துடக்குத் தன்னை
யானீக்கிறே னென்று ரிய்யத் தெண்ணல்

அந்த ரிய்யத் தோடே மேனியை
அடங்கலு மப்பாற்றேயத் தலுமே.

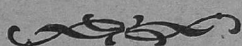
என்பது, அவ்வாறுகாரணங்கொண்டு விதித்தமுழுதலிற் குரிய பறுலுகளைக் கூறல்.

(இதன் பொருள்.) இவ்விதித்த முழுதலினிடத்திலுள்ள பறு லொருமுன்மென் நிமாம்ரூபியி சொன்னார்கள். 1-வது முழுதலின் மன் சரீரத்தில் யாதோர் நஜ்சபட்டிருந்தா லச்சரீரந் தூயதாரும் படியதனை நீக்குதலும், 2-வது இம்முழுதலுக்கேதுவாய்விதித்தவித் துடக்கினை யானீக்கிறேனென்று மனதில் ரிய்யத்துவைத்தலும், 3-வது அந்ரிய்யத்துடனேயவனது சரீரமடங்கலையும் தண்ணீரற் றேய்த்தலுமாகிய விம்முன்றும் பறுலுகளா மென்றவாறு.

[என்றேவெனத் தேற்றேகார மிவ்விமாம் துணிதலுக்கேயா யிற்று.] இமாம்ரூபியென்று பெயர்கொண்டமையான் மற்றவிமாம் கள் முன்றன் நிரண்டேயென்று முன்னையது சுன்னத்தென்றுங் கூறுவாரென்பதாயிற்று. [அப்பின்முழக் லென்னதப்பாற் றேய்த்த லென்றேதுப்பயகைக் கூறினமையி னிடையூறின லந்நீரினைப்பிற பொருளிற்றேய்த்தவன் மேனியினைக் கழுவுதலுமொன்று இதன் விரிவுத்துணர்ந்து கொள்க.

முழுக்கின்

சறுத்துஞ் சுன்னத்துங் கூறல்.

சொல்லுந்துடக்கறச் சறுத்துமுன்று
துய்யபுன்றேடல் இஸ்லாமாலால்
நல்லமேனியிற் புனல்விலகல்
நாடியதைநீக்கல் சுன்னத்தாதே
வெல்லும்பிசுமி முன்கைகழுவல்
மேனியுலுச்செய்தற் றெுடற்பிடித்தல்
வல்லகரத்தாலே சரீரந்தேய்த்தல்
வலதுபுரமுந்தக் கொள்ளலுமே.

என்பது, அம்முழுதலுக்கு முதற்காரணமாகிய சறுத்துக் களையு மதனைச்சாரந்த வியல்பாகிய சுன்னத்துக்களையுங் கூறல்.

(இதன் பொருள்.) முன்சொன்ன காரணங்களாலாகிய துடக் குக்களை நீக்கு முழுதலுக்கு முதற்காரணமாகிய சறுத்துக்கள்

முன்றும். 1-வது தானுஞ்சேர்ந்தாருந் தூய்மைபெறத் தூய்தாகிய தண்ணீர்வேண்டலும், 2-வது அம்முழுதலுடையானி சலாமை யுடையவதாலும், 3-வது அவனல்லமேனியிற் புனல்சொல்லா திடைப்பட்டுச் செறுத்து நிற்குஞ் சந்தனமுதலிய வுள்ளவை பெவற்றினையுமாய்த் துணர்ந்து முற்படரீக்கிக் கொள்ளலுமாகிய விம்முன்றுமாம் இனியதனைச்சாரந்த வியல்பாகிய சுன்னத்துக் களாரும். 1-வது அவன் முழுகைக்குத் துவக்கும்போதில் பிஸ்மிச் சொல்லுதலும், 2-வது முன் கையிரண்டினைக் கழுவிக்கொள்ளு தலும், 3-வது உலுவினைப் பூரணமாகச் செய்தலும், 4-வது தலை முதற்பாதார்த்தமுந் தொடர்பாகத் தண்ணீர்விடுதலும், 5-வது கை களாளெவ்வளவு நீளவல்லதோ வவ்வளவுஞ் சரீரத்தினைத்தேய்த்து நீர்விடுதலும், 6-வது வலப்பாகத்தை முற்படுத்திக் கொள்ளுதலு மிவ்வா நிமாமென்றவாறு.

[தூய்ப்புனலெனப் பண்படை யடுத்தமையாற்றன் தூய்மை யன்றியும் பிறபொருளையுந் தூய்மைசெய்தலுமநீரிற்சூரித்தாயிற்று. அஃதாவதுதன்னிலதானுந் தன்னிற்றேற்றிய பொருளானுமன்றி மணமுஞ் சுவையு நிறமும்வேறுபடாது மற்றேற்ற காரணத்தாற் றன்னியற் பெயர்நீங்காது பலவாய்ப்பட்ட டொருங்கடைந்து மிக் காயினுந்தன்குணமேகொண்டு நிற்குநீரக மிதற் கினஞ்செப்பிமறுப் பினலிது தூய்ப்புனலாகா தென்றுணர்க. [இஸ்லாமாதன் முதற் காரணமாகையார் காபிருனவனுக்கித்துணையும் வேண்டாவாமென்று கொள்க. [நல்லமேனியெனவே அல்லாதமேனியாயி னுண்டாகிய நலிவிந்கோர்பற்றேனுமள்ளேனு நீரினைச் செறுக்குமோர் விலகலு முண்டாயிருக்கிறதனை நீக்கலானச்சமும் பிறக்குமாயிற் புனித மில்லாதபோதின மைந்த தாயினு நீக்காது முழுக்கிப்பின்னர் தன் றொழுக்கையினைமீட்டுத் தொழுவானென்பது மொன்றென்று விளக் கினராயிற்று. இதன்விரிவுய்த்துணர்ந்து கொள்க.

மு மு க் க ள ள் .

செய்யலாகாத கருமங்கடறல்.

சுனுபானோர்க்கைந்து செயல்ஹராமம்
தொழுக்குறுதேத முஸஹ்பதொட
வினிதாப்பள்ளியிற்றறிக்கமக்கத்
தியல்பாந் கஃபாவைப் பிதக்கணம்வா

வளிதைகைலாசில் கருமோரெட்டு
வகைமுன்சொன்னவைவந்து முறந்தாட்கொப்பூழ்
தனதிற்பிடையேகை யிணக்கஞ் சேர்க்கை
தான் செய்யனோன்பு பிடிக்கவுமே.

என்பது, இம்முழுதல் விதியாளர் செய்யலாகாத கருமங்க
ளிவைபிவையென வகுத்துக் கூறல்.

(இதன் பொருள்.) முன்கூறிய காரணங்களி னொன்றொழிந்த
காரணங்கொண்டு முழுதல் விதியானவர்க ளிருவகையாருமைந்து
கருமஞ்செய்தல் ஹறாமாகும், 1-வது தொழுகையைத் தொழவும்,
2-வது குறுஆணையோதவும், 3-வது முஸஹ்பைத்தொடுதல் செய்ய
வும், 4-வது தொழுகைக்குரிய பள்ளிற் றறிபடவும், 5-வது மக்கத்
துக் கஃபாவைத் தவாபு செய்யவும் இனிவனிதையர் இம்முன்று
மன்றித் தமக்குரிய விரண்டு துடக்கு முறிலிவ் வைந்துடனே,
6-வது முழங் காலுக்குங் கொப்பூழுக்கு மிடையில் கையாளிணக்
கஞ் செய்யவும், 7-வது புணர்ச்சிகொள்ளவும், 8-வது நோன்பு
நோற்கவுமாகா விவ்வெட்டுங் ஹறமா மென்றவாறு.

[முன்னைய முன்று முடையர் சுனாபாளர் பின்னயவிரண்டு
முடையர் கைலாசரென்று கோடற்குச் சுனாபானோர் கைலாகி
லென்று பிரித்துக் கூறினார். [வனிதைகைலாகிலெனவே நிபாசாகி
லென்று மக்குறியீடுகொண்டு நின்றது. பள்ளியிற்றறிக்க வெனவே
தரிபடாது விரைந்து போதலுங்கடத்தலும் விலக்கன் றென்று
யிற்று. இம்முழுது தலிலவ்வவத் துடக்கினையா வதவைகன்றூற்
செய்யுந் தொழுகை முதலியவற்றை யாவதுன்னி நீக்குகிறேனா
மாக்குகிறேனென்று நியயத்து செய்தல் வேண்டுமென் றித்துடக்கி
னால் விலக்குண்ட கருமங்களிற் குறைந்து கூடியும் வருமுறைமை
விளக்கிற்று. இதன் விரிவெல்லாம் பெருநூலிற் கண்டுகொள்க.

முழுக்கினியல் முற்றிற்று.

உ லு வி ய ல் .

உலுவின் சறுத்துக்களைக் கூறல்.

விதியாகு முந்தம் உலுவுக்குமுன்
மேவுஞ் சறுத்தாறுஞ் சொல்லக்கேண்மின்
அதபினி சுலாமும் புத்தியுமுண்
டாதல் பின்னுலுபறு லென்றெனல்

உலுவினட வெல்லாமுற்றறிதல்

உலுவுக்காகந்துய்ப தண்ணீர்தேடல்

உலுவின்பறுலான மேனியிடத்

தொன்றுமறைவின்றி நீக்கலுமே.

என்பது, முன்னரெடுத்துக் காட்டிய விருவகை துடக்கினுண் முழுதுதலை விதிக்கும் பெருந்துடக்கின் காரணமுங் கூறியதன் முழுக்கின் பறுலுஞ் சறுத்துஞ் சன்னத்துங் கூறியதனால் விலக்கிய கருமங்களுங் கூறியொழிந்த சிறு துடக்கினைக் கூறுவான் புகுந்தா ரதனை நீக்கிவிக்கு முலுவினியலினைத் துவக்கினு ரங்ஙனங் காரணங் காட்டி முழுக்கினியலினைத் துவக்கியது போலன்றிக் காரணங் காட்டாது வக்கியதென்னையெளி னிவ்வுலுவில்லாம லவ்வணக்க முதலானவை முடியாமையாலி தன்செய்கையின்றி யவற்றைச் செய்தலை விலக்கிய சுபாவமுயிவ்வுலுவினை நீக்கிவிக்கு மிடைபூறுங் காணப்படாது நின்ற சிறு துடக்காகையால் மேலுயிவ்வுலுவினைக் கூறவே சுபாவமுயிவ்வுலுவின் முறிதலைக்கூறவே யவ்விடைபூறு மவ்வணக்கமுதலிய கருமங்களை விலக்கியதாயிற்று

இவ்விடைபூறு மெப்போது முடையாறுக் கிவ்வணக்க முதலியவில்லையா மோவாகா அவரவர்களுக்குப் பறுலுக ணிறை வேற்ற மாத்திர மவ்வுலுவெடுத்தற்கு வேறுவிதி கூறிவருதலான தனை நன்குணர்ந்து கொள்க. அவ்வுலுவினியலிம் முதற்கவியின் முற்பட்ட சறுத்தினைக் கூறுங்காலம் முழுக்கினிய லினீதனிரல படுமுறை முன்பின்னாயினு மொழுக்கென்றுணர்க. இக்கருத்தா னெடுத்த வுலுவின் முற்பட நின்ற சறுத்துக்களைக் கூறல்.

(இதன் பொருள்.) துந்தமக்கு விதியாக நின்ற வுலுவுக்கு முதற் காரணமா யவ்வுலுவினை யெடுப்பானுக்குரிய பண்புமாகிய சறுத்தாம் வந்தனையு மவற்றினைக்கூறக் கேட்பிராக, 1-வது அவ் வுலுவிற்கு ரூபிய னிசலாமையுடைய வனாதலும், 2-வது நம்மிடறு பகுத்துக்காணும்புத்தியுடையவனாதலும், 3-வது அவன் அவ்வுலு வினைப் பறுலென்றறிதலும், 4-வது அவனவ்வுலுவிளடவெல்லா முற்றறிதலும், 5-வது முன்சொன்னதுய்ப தண்ணீர் தேடிக் கோட லும், 6-வது உலுவினுறுப்பாகிய முகங்கைதனை கால்களின்மேனியி னீரினைச் செருக்கும் பொருட்களை மறைவு கொள்ளலு நீக்குதலு மாகிய விவ்வாறுமா மென்றவாறு.

[ஆறுமென்றச் சவும்மையா னிவையல்லவு முளவாயிற்று. 7-வது உறுப்புகளிற் தண்ணீரொலித்தோடுதலும், 8-வது உலுமுறி

வெப்போது முடையார் வணங்கும்பொழுதி லுலுச்செய்தலுமாம். [அதபிணிஸ்லாமும் புத்தியுமென்றடை யிரண்டிற்குங்கொள்க. [இஸ்லாமை யணியாதகாபிறுக்கும் புத்தியணியாத பித்தனுக்கும் பறுலாகாவென்றுணர்க. [அடவெல்லா முற்றறிதலெனவே யவ்வுலுவின் பறுலினொழுங்கு சுன்னத்தி னொழுங்கிவையென்று பறுலை சுன்னத்தென்று யேதியாதுணயந்தறிதலாம். [மறைவின்றி நீக்கு தலிற் கேலாவாயி னீரானீவலுமென்றென்றுணர்க.

உ லா வி ன்

பறுலுகளைக் கூறல்.

உறுதியொலுவினியபறுலாறென்றார்
உன்னமுதனிய்யத்ததனடவு
பறுலாந்தொழுகையைகலாலாக்கிறேன்
யென்றுட்பதிவொடுமுகக்கழுவல்
செரியுமுழங்கையுட்புடக்கழுவல்
சிரத்தின்மயிர்முன்னிற்சிலநனைத்தல்
குறிகாற்பறடுள்ளாக்கழுவதலுங்
கொண்டமுறைபோலையொழுதலுமே.

என்பது, அவ்வலுவிற்குரிய பறுலுகளை யித்துணையவென வரையறைகூறல்.

(இதன் பொருள்.) இவ்வுறுதிப்பட்ட வலுவினிடத்துள்ள பறுலாறென்றிமாம் சொன்னார்கள். 1-வது மனத்தில் முதனிய்யத்து வைத்தலும் அதனொழுங்காவது பறுலாகிய தொழுகையை கலாக்குகிறேனென்றுளத்திற் பதித்தலோடு முகத்திலெவ்விடத்தேனு முகக்கழுவதல், 2-வது உள்ளத்திற்பதித்த நிய்யத்தோடு முகக் கழுவலும், 3- முழங்கையுள்பட விரண்டுகைகளையுங் கழுவதலும், 4-வது தலையினிடத்தின் முன்னுரோமத்திற் சிறிதை நனைத்தலும், 5-வது பரடுள்ளாகக் காலிரண்டினையுங் கழுவதலும், 6-வது சொல்லி வந்த முறைபோல முன் பின்னுகாமந்தொடர் தொழுகலுமாகிய வில்வாறுமாமென்றவாறு.

[உலுவினில் பறுலென்று பின்னிய்யத்திடைவு [பறுலாந்தொழுகையை கலாவாக்கிறேனென்று பொருள் விட்டிசைக்கக்

கூறிய தென்னையெனினி னின்னுற்றொழுகையி னியற்கையினையு
மதற்காகிய வுலுவினையும் பொருந்திக் கிடந்தமைபானுமன்றியுந்
தொழுகைக்காக வேண்டுமுலுவு மற்றுள்ள பல பறுலாஞ் செய்கை
களையும் சுன்னத்தாஞ் செய்கைகளையு நிறைவேற்று தலானுமற்றொரு
செய்கைக்காக வேண்டு முலுவித்தொழுகையை நிறைவேற்றுமை
பானுமென்றுணர்க. [இவ்வுண்மை நிலையல்லாம லவாய்நிலையானும்
பொருள் கூறினும்மையும் அவைவருமாறு உன்னுமுதனிய்யத்
தென்பதை இவ்வுலுவிற்முமுந்திய துடக்கினை நினைக்குரிய்யத்
தென்றாக்கித் துடக்கினை நீக்குகிறேனென்றுந் துடக்கினைவிட்டுத்
தூய்மையாகிறேனென் றிரண்டுவாக்கிய மமைத்தலும் இந்நிப்பத்து
நீங்காத் துடக்குடையானல் லானுக்குரியதாயிற்று. [இத்துடக்கு
முதற்கவியிற்கூறிய சபாவமுயிவ்வுலுவினை நீக்குவிக்கு மிடைபூறு
மாகிய சிறுதுடக்காயிற்று. இவ்விடை யூறுகிய சிறு துடக்குப்
பலவகையா லவற்றொன்றினைக் குறித்தானுபினுமாம். ஒரு
வனிடத்திவ்வுலுவிற்மு முன்னக்காற்றுக்கழிதல் சிறு நீர் பெய்தல்
நித்திரை செய்தலாகிய சிறு துடக்குகளுண்டாயிருக்க விவற்றி
னென்றனைக்குறித்து இத்துடக்கினை நீக்குகிறேனென் றுலுச்
செய்வானுமென்றற்கு முந்தியதை நினைக்கு ரிய்யத்தென்றார்.
[இனி உன்னுமுத னிய்யத்ததனடவு என்பதை முதலாகிய ரிய்
யத்து அவ்வுலுவினொழுங்கினை நினைக்குமென்று பொருளாக்கி
உலுச்செய்கிறேனென்று உலுவினுடைய பறுலைச் செய்கிறே
னென்று முலுவை யிறுக்கிறேனென்று முலுவிடைய பறுலை யிருக்
கிறேனென்று முலுவும் பறுலுங்கொண்டாகிய வீந்நான்கு வாக்கி
யங்களையு மமைத்தலுமன்றியும் [உன்னுமுதனிய்யத்ததனடவு
பறுலா மென்பதை அவ்வாறு பறுலின் முதலாகிய ரிய்யத்து
அவ்வுலுவினொடப்பட்ட பறுலை நினைக்குமென்று முன்னுரிய்யத்து
அதனடவுபறுலா மென்றும் பொருளாக்கித் தொழுகையைபா
மாக்கத்தேடுகிறேனென்றுந் தொழுகைபோல் வனவாமாக்கத்
தேடுகிறேனென்றும் இஃதன்றி இவற்றிற்குத் தூய்மையாகிறே
னென்று மிந்நான்கு வாக்கியங்களையு மமைத்தலும் உன்னுரிய்யத்து
அவ்வுலுவினடவுபறுலு ஆனென்றதற்கு அவ்வுலுவினடவு சுன்
னத்தாமென்று பறுலிற்கினஞ்செப்பி யுலுவுசுன்னத்தாகிய கருமங்
குறுஆனோதல் ஹதீதுசொல்லலிவைபோல்வன பலவுவொன்றினையா
வினுந் குறித்துக் குறுஆனோதலை யாமாக்கத்தேடுகிறேனென்று
மமைத்தலாகாவென்பதற்கு ரிய்யத்து நடவுபறுலாகு மென்றார்.
அந்நிலைப்பொருள் களனைத்து முய்த்துணர்ந்துகொள்க. இவ்வாக்
கியமனைத்து முலுவினிடத்துள்ளன சொல்லா தொழிந்தவை
விளங்கிக் கிடந்தன.

உலுவின்
சன்னத்துகளைக் கூறல்.

பத்துசன்னத்துண்டுலுச்செய்வதிற்
பகர்தல்பிசுமில்முன்கைகழுவல்
சுத்தவாய்நாசிநீர்செலுத்தல்
சொல்லுஞ்சிரத்திலைத்தொன்றுஞ்
சத்தமணிகாதுமசுகுசெய்தல்
தாடிக்கால்விரகுடைந்திடுதல்
சித்திபெறவலப்பாகமுந்தல்
செறியுமுறுப்பைமுக்காற்கழுவல்.

என்பது, அவ்வுலுவினைப் பொதிந்து நின்ற சன்னத்துக்களினித்துணையவென வரையறைகூறல்.

(இ-ள்.) உலுவினையெடுக்குஞ் செய்கையிடத்திற் சன்னத்துப் பத்துள் அவை 1-வது, அதனைத் துவக்கும்போதில் பிஸ்மில் சொல்லுதலும், 2-வது அப்பிஸ்மிலுடனே முன்கைநீரண்மெணிக் கட்டவுங் கழுவுதலும், 3-வது வாய்கொப்பனித்தலும், 4-வது நாசி நீர்செலுத்தலும் 5-வது, தலையிலைத் தொருபங்கு மசுகுசெய்தலும், 6-வதுகாதிரண்டுமுப்புறஞ் சோனையுடனேமசுகுசெய்தலும், 7-வது அடர்ந்ததாடியை வலக்காவிரல்களேவரித்துட்புறங் கோலிக் குடைந்து கழுவுதலும், 8-வது இரண்டுகால் விரல்களைக்காவிரல்களாற் கோத்துக்கழுவுதலும், 9-வது கைகளேனுங் கால்களேனும் வலப்புறத்தினையே முற்படுத்திக்கொள்ளுதலும், 10-வது இவ்வுறுப்புக்களைத்திடத்துங் கழுவுதலேனு நீவுறலேனுங் 'கோதுதலேனுங் கோத்தலேனுங் குடைத்தலேனு மும்முறை செய்தலுமாகிய விப்பத்துமாமென்றவாறு.

[சுத்தவாயென மிசவாக்குச்செய்தலும் வாய் நாசியென விரண்டும் பிரித்திடா தொருமையாகச் செய்தலும் [சொல்லுஞ்சிரமெனச் சிரமடங்கலு மசுகுசெய்தலும் [செறியுமுருக்கை முக்காற்கழுவென முன்னேக்கிக்கிடப்பது முகமேயாபினு நாடியுஞ்சிரமுநடந்து காதிரண்டையுங்கூடிக்கலக்கவேற்றிக் கழுவுதலு முழங்கையின்மேற் றேள்மேற்படக்கழுவுதலும்சிரமுழுவது நீவலு மதற்கொவ்வாதாயிற் பாகைமேல் மசுகுசெய்தலும் சன்னத்துக்களாமைப்பது கருதிக் கூறிராகவுணர்க. ஆக்கச் செய்கைகூறலினுக்க மின்மையுஞ் சிலவுளவென்றுணர்க. [அம்மும்முறைச்செய்

கையுந் தொடர்பு விடாதலுந்திறத்தோன் மற்ருளுவனீர் பெய்தற்
குதவிவேண்டாதலும் வெறுத்தலின் குறிப்பாகச்சேர்த்த புனலை
யுறுப்புக்களிற் பேர்த்திடற்குத்தருளும் தவத்திற்குரிய செய்கை
யின் சலத்தினை யெவற்றானுந் துடைத்திடாதலுமன்றி யுமவ்வவ்
வுறுப்புக் கடோறுந்துவாக்கலோதலு மவ்வுலுவின் பின்னர் சகாதத்
தோதலுந் தசபிஹுதஹ்மீது துவாவோதலுமாகிய வனைத்துஞ்
சன்னத்தாமென்றுணர்க. பிறவு முளவேற் கண்டுகொள்க.

உலு நீங்குங்காரணங் கூறல்.

சொன்னுரிமையைந்துபிரகாரத்தாற்
றுய்யவுலுமெய்யாய்முறியுமெனப்
பின்முன்றுவாரத்தாலியாதொன்றாலும்
பிறபட்டாலுமாமனியொழிய
உன்னிச்சமைந்ததோரிருப்பின்றியே
யுறங்கிலபந்தனிலகங்கைபடிற்
றன்னைமறந்திடிற்றனக்குக்கொள்ளத்
தக்கமாதரைத்தொடுகிலுமே.

என்பது, இவ்வுலுவுடையானுக்குந் தனக்குமுள்ளத்தொடர்பு
விட்டு நீங்குதற்குக் காரணங்கூறல்.

(இதன் பொருள்.) தூய்மையாகிய உலுவானது தன்னாற்செய்
யுங் கருமங்களுண்டாகாமையின் மெய்மையாகத் தொடர்புவிட்டு
நீங்குமாறு விசேடணத்தானென் றிமாம் சொன்னார்கள். 1-வது
பின்புறத்துத் துவாரத்தானு முன்புறத்துத் துவாரத்தானு மிவை
யடைபட்டுக் கொப்பூழின்கீழ்பட வுண்டாகிய துவாரத்தானும்
வழக்கப்படு நீராயினு மலமாயினுங் காற்றாயினும் பிறபொருளாகிய
புளுவாயினுங் சோரியாயினும் விர்தொழிந்த விவைவெளிப்பட்
டாலும், 2-வது உலுவினை மனத்துட் பேணிச்சகனப் பரப்பிரண்
டையுத்தரையிற் பொறுக்க வையாதுறக்கங் கொண்டாலும் 3-வது
அபமாகிய பவனவாயினு முன்குறியினுங் கைகளினுட் புறப்பட்
டாலும், 4-வது எவ்விதத்தானுந் தனமதியறத்தன்னை மறந்தாலும்,
5-வது தனக்கு மணத்தற்காவானென்று வேதம் விதித்த மட
வாரைக் கைகொண்டாவது மேனிகொண்டாவது தொடப்பாலும்
என்றவாறு.

[முறியு மென்ச்சினை வினை கொண்டதாயினுந் தொழுகை முதலிய கருமங்களை யெடாத சுற்றி நின்றதான் முதலாகி முதல வினை நீங்கு மென்றவ்வுலுவு கொண்டதாயிற்று. [யாதொன்றென் பதித்து வாரமன்றி மற்றொரு துவாரம் பிறவென்பது பிறவிசேட ணங்கள் பட்டாலு மென்பது வெளிப்பட்டாலும் சமைந்த விருப் பினுறங்கினு மவ்விடங்களிற் புறங்கைபடினுந் தன்னை மறவா தவ் வுலுவினை மறந்தாலுந் கொள்ளத் தகாத மாதரைத் தொட்டலு மத்தொடு தன் மேனியன் நிரகமு முரோமமு மாயினுந் கொள்ளத் தக்க மாதர் சிறு வியாயினு மவ்வுலுவு நீங்கா தென்றுணர்க. [இவ் வுலு விரண்டு ஜாதியார்க்கும் பொதுவாக லானுத் தொடுதலு மிரண் டிங் கொண்டமையானு மநீங்கலும் பொது வென்றுணர்க.

உ லு வி ல ா ர்

செய்தலாகாதனவுந் தொழுகையின்
சறுத்தின் ரெகையுங் கூறல்.

செறியு முலுவினார் மூன்று செபந்
செய்ய தருமாகு மென்ச் செப்பினர்
மறையாம் புறுக்காணத் தொடவே தொழ
மக்காகல்பா வைப்பிதக் கணம்வர
நெறியா முழுக்குடனாலு வுடவும்
நிகழ்த்த முடித்த பின்றொழுகைக்கு முன்
அறியவிதிபத்துச் சறுத்துண்டென
வருளினாரி மாமதனைக் கேளீர்.

என்பது. இவ்வுலுவில்லார் செய்தலாகாத கருமங்களையுந் தொழுகையின் சறுத்துக்களின் ரெகையுங் கூறல்.

(இதன் பொருள்.) முன் சொன்ன விடையுறுகள் செறியு முலுவில்லார் மூன்று கருமஞ் செய்தற்காகா ரென்றிமாம் சொன் னார்கள். 1-வது வேதமாகிய புறுக்காணத் தொடுதல் செய்யவும் 2-வது தொழுகையைத் தொழவும் 3-வது மக்கத்துக் கலி பாவை வலந் செய்து வரவுமாகா [ஒழுங்காகிய முழுக்கினியலு முலுவினியலுங் கூறி முடித்தனன் பிரத்தொழுகையி னியல்பினைக் கூறுதற்கு முற்பட அறிய விதியாகிய சறுத்துப் பத்துண்டென இமாமருளிச் செய்தாராம் முற்பட்டசறுத்தினை யானுமம் முறையே கூறுவ னீவிருந் கேட்பீராக வென்றவாறு.

[புறக்காணத் தொட வெனவே யனைத்து மாயினுமதிற்
செறியதாயினு மொரு சூறத்தோராய்த் தாயினுமன்றித் தொடுத
லன்றிச் சமக்கினு மெல்லாம தன்பாற் பாடுமென்றுணர்க.

[தொழுவென்ற பொதுவினைத் திலாவத்தில் சுக்றிற் செய்யுஞ்
சஜதாவும் கொண்டது இவ்வுரைகளி மனுநெறந்த துரைகளனைத்
தையு முய்த்துணர்ந்து கொள்க.

உலுவியல் முற்றிற்று.

தொழுகையில்

தொழுகையின் சறுத்துக்களைக் கூறல்.

முந்த முஸ்லிமாய்ப் புத்திமானாய்
மொழிந்த துடக்குடனே சீசநீக்கல்
சந்தேகமின்றி யுயர் கிபுலாத்
தன்னைமுக நோக்கல் மறைத்தல்
இந்தத் தொழுகையின் பரிசுறிய்தல்
யிதற்காம் பொழுதையு மத்தொழுகை
தந்த மேற்பறுலெனற் பறுலைத்
தக்க சுன்னத் தென்றெண்ணுமையே.

என்பது, முன்னர் சலாத்து லறுக்காணச் சாற்றுவேனென்று
நூதலிப் புகுந்ததற்கு வேண்டி நின்றமுழுக்கு முலுவுமாகிய விபலி
ரண்டுங் கூறியதனைக் கூறுவான் நலைப் பெய்து மதனைச் செய்யுங்க
கருத்தாவினிடத்தில் விதிக்கு முதற் காரணமுமதனை நீங்காது
நிலைப் படுத்துங் காரக வெதுவுமாகிய சறுத்துக்களைக் கூறல்.

(இதன் பொருள்.) 1-வது அக்கருத்தர் இத்தொழுகை
விதியாவதற்குமுன்னரிசலாமையுடையவனதலும், 2-வது புத்தியினை
யுடையவனதலும், 3-வது முற்படச் சொல்லிய பெருந்துடக்குச்
சிறுதுடக்கிரண்டினை நீக்கிக் கொள்ளலும், 4-வது சரீரத்திலு
முடையிலு மிடத்திலு நல்குகளில்லாது தூய்மை செய்து கொள்
ளலும், 5-வது பிசகாதுயர்ந்த கிபுலாவை முகத்தானேரிட்டுக்
கொள்ளலும், 6-வது மேனி தோற்றுதமான முள்ளவிடத்தை
மறைத்துக் கொள்ளலும், 7-வது தொழுகை யகத்தும் புறத்தும்
பொதிந்த பாங்குகளை யறிந்து கொள்ளலும், 8-வது அத்தொழுகைக்குரிய பொழுதினையு மறிந்து கொள்ளலும், 9-வது அத்

தொழுகை தன்மேற் பூண்டகட னென்றுறுதி கொள்ளலும்,
10-வது அத்தொழுகையிற் குவிர்த பறுலுகளி னென்றனையேனுந்
தகுதியாகிய சுன்னத்தென்றி தயத்திலெண்ணிக் கொள்ளாமையு
மென்றவாறு.

முந்த முஸ்லிமாய்ப் புத்திமானுபெனவே மற்றவையெல்லா
மிதற்கும் பிர்தியெனவென்று மிவ்விரண்டு முண்டாதற்கு முதலாகி
பது பக்குவப்பருவமென்று மாண்பெண்ணென்னு மிரண்டு ஜாதி
யாருக்கும் பொதுவென்றந் தோற்றுதலா னிதனேடியைந்த வெரு
வினையாகியத்தொழுகை வந்திங்குதற்குச் சில காரணம் வேண்டி
யதா லையுமக்கருத்தாவிற்கே யுரிமையாயின. [இவ்விரண்டு
மப்பக் குலமுமன்றி மற்ற வெண்வினைக்கும் கருத்தாவியனையா
லிவற்றையியற்றி யதனை நிலப்படுத்தானாகி லிவனது கருத்துங்
கருமமு நோக்கி வேதம்விதித்த தண்டனைக்குள்ளாகி யிம்மை
யிலுமறுமையிலுந் துன்பப்படுவன். [இங்ஙனம் புத்தியென்ற
வழக்கு நல்லுணர்வோடு நிற்கல் இம்முதலாகிய பக்குவ மில்லாமை
யும் புத்தியாகிய நல்லுணர்விலலாமையு மத்தொழுகையிையைத்
கேதுவாகாவென்றுணர்க. [இவர்கள் சிறுவன் சிறுவிபக்குவமிலா
பித்தன் பித்தி நல்லுணர்விலரென்றுகொள்க. [இனிப்பக்குவமும்
புத்தியு முண்டாயிருந்து மிஸ்லாமையுடையனாகா தாயினவன்
காபிடுன்றென்றுணர்க, அவன்புத்தி யிம்மையினு மறுமையினும் படுந்
துன்பங்களை விட்டொழி தலைமறைத்து நின்றது ஆகையா லவன்
மேலிவ்வணக்கம் பூண்டவிதி யாகாதோவென்றால் விதியாதலும்
விதியாகாமையுமுண்டு. அஃதென்னையெனிற் புத்தியா னிஸ்லாமிய
லறிந்து தனக்கிறைவனை வணக்கங்கிடமுண்டா யிருக்க அதனை
நோக்காதால் மறுமை யிலதனாலுண்டாகுந் தண்டனைவிதியாக
அவன்மேல்விதியாகக்கிடந்தது தொழுகையுமென்றும் அவனிவ்விப
லாகாமையானிவ் வணக்கமுமவனாற்சென்று கொண்டென்னப்
படுதலு மில்லாமையா லிம்மையினிடத்தவனைதகைந்து கொள்ளல்
விதியாக அவன்மேலித் தொழுகையும் விதியாகாதென்றுமுணர்க.
[துடக்குடன நஜ்சு நீக்கலென்று கூறுத் துடக்கு நீக்கலும் நஜ்சு
நீக்கலு மென்றெண்ணத் தானும்மையைத் தொகுத்துப் பிரிந்தமை
யான்வேரூயிற்று அத்துடக்கின்வகை முற்கூறின மஃதாவன
தகத்தென்றுணர்க. [நஜ்சென்று பொதுப்பட கூறினமையாலத்
தொழுகையை விலக்குவனவும் விலக்காதனவு மென்றிரண்டாகிப்
படு நிலனும் பெற்றுப் புறத்ததாயொதுங்கியு மொதுங்காதுமாகிய
அசுத்தமென்றுணர்க. [அவற்றுட்டொழுகையை விலக்குவன
ஐந்துக்களின் மலமுன் சலமு மிச்சையான் வந்துவன்றி முன்
வருநீரும் பின் வருநீரு மிரத்தமுஞ்சீழு முனமுஞ்சத்தியும்
பெண் குறியில்வரும் வெண்ணீரும் பிள்ளையுடன் வெளிப்படும் நீரு

மனிதர் பாலன்றி மற்றங் ஹறுமான மிருகங்களின் பாலுங்கள்ளு
மதுபானமு முதலான மயக்கு நீர்த் தன்மையுடைய பொருள்களு
மனிதருமீனும் வெட்டுக்கிளியு மல்லாது மற்றுஞ் செத்த வஸ்
துக்களனைத்தும் பன்றியுநாயு மிவைமற்றொன்றிற் கலந்தின்ற குட்டி
களு மிவைபோல்வன பிறவு நஜ்சுகளைத் தொழுபவன் சரீரத்தினு
லாவது பையினாலாவது தொழுமிடத்திவை துண்டாயிருக்கில் விலக்
கும். [இனிவிலக்காதன பொடித்தகிரங்கினுற் றெள்ளினுற் கொது
கினுற் கண்டவிரத்தமு மீப்பீமுதலாவிடம் பிரியா ஆனங்களுமீம்
மூவிடங்களிலுண்டா யிருக்கில் விலக்காவென்றுணர்க. [சந்தேக
மின்றிக் கிபுலாத்தன்னை முகநோக்கலென்று றுதிபயத்த வுணர்
வினுள்ளத் துடைமாற்புச்சகாது நிற்றற்கு முகத்தினையேதுவாக்கி
மேனோக்கல் வலமிடந்திரும்பல் மக்றாஹாக்கி வலியுறுத்தி வற்புறுத்
தின ரென்றுணர்க. [அபமறைத்தலெனவே இத்தொழுகையைச்
செய்யு மிருவகைச் ஜாதியாயிருக்குப் பொதுவாக நின்றமையா
லவ்வபமென்னு மானமுடைய விடங்களு மிருவகையாயிற்று
கொப்பூழ்முழங்காலுட்பட்டவிடமே பாடவர்க்குங் கைவிலைப்பட்ட
காரிகையார்க்கு முகமு முன்கையு மன்றி மற்றவிடமடங்கலுமே
பெண்குஜாதியார்க்கு மானமென்னும் வெட்கமுடைய விடங்களிவ்
வனைத்து மறைத்தலென்றுணர்க. [மற்றவையெல்லாம் வெளிப்
படக்கிடந்தமையா லொன்றிற்கொன் றெவவனவாயினும் பேதமிருந்
தாலுமவ்விவிற்குப் பேதமின்றிச் செல்லுகையாணர் நான்கு
மித்தன்மைத்தனவென்றுணர்ந்து கொள்க.

தொழுகையென்னும் பறுலின் றொகையுங் கூறல்.

வழுவாதேயிர்த சறுத்தோர்ப்பத்த
வகையுமுற்ற நிந்தியற்றியபின்
பழுதாங்கருமங்கள் வாராமலுட்
தயத்தாந்தவுபாவுஞ் செய்துமீண்டு
குழுவாமனிதர் மேற் பூண்டவிதி
கொண்டதொரு நாளைக் கைந்துநேர்
தொழுவார் தொருகையுள்ள நியவிதி
தொகுத்தபறு லுபத்தொன்ப தொன்றார்

என்பது, விதியாகிய தொழுகையி னெண்ணமுதன் பறுலின்
றொகையுங் கூறல்.

(இதன் பொருள்.) குழுவாகிய மனிதர் வழுவில்லாதபடி யீண்டிக்குறிய சறுத்தோர் பத்து வகையினையு முட்புகுந்து விளங்கிய நின்று முஸ்லிமாகிப் புத்தியுடையராகித் துடங்கினா நீக்கி நஜீசுகளை விலக்கிய பத்தினை மறைத்துக் கிபுலாவை முன்னோக்கிப் பாங்கும் பொழுதுந் தெரிந்து மேற்பறுலென்று தித்துப் பறுலுகளைப் பறுலென்றுண்மை பற்றிடு யிடைப்படு முறை யல்லாஞ் செய்தபின்னர் தந்த மக்குரிய சொல்லிடத்துஞ் செயலிடத்தும் பழுதாகிய கருமங்கள் வராதபடி யிச்சொல்லிற்குஞ் செயலிற்கு மெட்டாத வுள்ளத் தினச் சத்தாகிய தவுபாவுஞ் செய்து தாழ்தரு துறை விட்டு வாழ்தரு துறையின் மீண்டு மற்பூண்ட விதித்தலைப் பெற்றுக் கொண்ட தொழுகையைப் பகலாலு மிரவாலு நாளொன்றிற் கைந்து பொழுது தொழுவார்களது தொழுகையு ளறிய விதியாகிய பறுலு பத்தொன்ப தென்றிமாம் சொன்னார்க ளென்றவாறு.

[கருமங்கள் செயல்களின் பாங்கிற்சிறந்த காரணங்களெட்டு மாகையாலவை சொல்லிடத்துஞ் செயலிடத்தும் பிறந்தற் கிடையூறிலாவது வந்தமைதல் பழுதிலாத கருமமா மவ்விடையூறினை நீக்கு தற்காகத் தானியற்றுதற் மருத்தாமென்று முழுமுதலோனேவுதற் கருத்தாவென்று முணர்ந்து தன்னியற்றலவேவலாக் கிணக்கபடுமோ மாறுபடுமோ வென்று மாறுபடுகிற் றண்டனைக்குட் படுவேனெயென்று பயப்பாடுள்ளத்தினுக்கி ரின்னே வலாடியே னியற்றுஞ் செய்கை முதலாகியவற்றுள் மாறுபடாது காத்தும் படுகில்யான் செய்த குற்றத்தை ரின்னருளினும் பொறுத்துக் கொள்வா யென் றாரைத் துலகமாகையால் வருமிக்குறைவானக் கருமங்களைக் கருத்தினால் விட்டொழிந்து மேலின்பமாகிய வேவுதற் கருத்தாவையடுத்து நிறற்காகத் தவுபாவுஞ்செய்து மீண்டுயென்று கூறினார். [சொல்லொடு செயலுக்கொண்டு ரின்றமையிற் நவுபாவையுஞ் செயற்பாலதாக்கினு ரிதிற்பயன் படுவென வெல்லா முய்த்துணர்ந்துகொள்க.

தொகுத்த பறுலை வகுத்துக் கூறல்.

நிய்யத்து மவ்வல் தக்பீறும்

நிற்கு நிலையும் பின்பாத்திஹாவும்

மெய்யாம் முக்கவுடன தன்றிரிப்பும்

மீளுமிகுதித்தால தன்றிரிப்புஞ்

செய்யுமுன் சுருத தன்றிரிப்புந்
 சேர்ந்த விடையிருப்ப தன்றிரிப்புந்
 தொய்யும் பின்சுஜுத்தின் ரிரிப்புந்
 சொல்லும் பறுலிது பதினாலாமே.
 மற்றபறுலைந்து மொடுக்கத்தினில்
 வருமத்த ஹிய்யாத்த தனிலாகும்
 உற்றவிருப்பு மத்தஹியாத்தும்
 ஓதுஞ் சலவாத்து மொழுவாமும்
 பற்றிப்பறு வெல்லா மடவடவாப்
 பாங்க முடித்திடிலாகும் பின்னர்
 முற்றும் பறுலுபத் தொன்பதிலும்
 மொழியுஞ் சறுத்தோதுவாமே.
 இரண்டுகவியு மொருதுடர்

என்பது முன்னர் தொகுத்துக்கூறிய பறுலுகளை வகுத்துக் கூறல்.

(இதன் பொருள்.) 1-வது ரிய்யத் துள்ளத்தில் வைத்தலும், 2-வது முற்பட்ட தக்டீறுசொல்லுதலும், 3-வது ரிலையினிற்றலும், 4-வது பாத்திஹா அர்லிலையினுதலும், 5-வது றுக்கூவிற்போதலும், 6-வது அதனிற் ரிரிபடலும், 7-வது அதனைவிட்டு இருத்தித்தா னிலையின் மீளுதலும், 8-வது அதனிற்றிரிபடலும், 9-வது முந்திய சுஜுதிற் போதலும், 10-வது அதனிற்றிரிபடலும், 11-வது அதனை விட்டிடையி னிருந்திடலும், 12-வது அதனிற்றிரிபடலும், 13-வது பிந்திய சுஜுதிற் போதலும், 14-வது அதனிற்றிரிபடலும்மாக வீண் வெகுத்த பறுலுபதினாலு மற்ற பறுலைந்தும் றக்அத்தினுடைய வீற்றில்வரும் அத்தஹிய்யாத்திலுண்டாவதாம், 1-வது அத்தஹிய்யாத்திற்காக றக்அத்தினீற்றி லிருந்திடலும், 2-வது அத்தஹிய்யாத் தினையோதலும், 3-வது அகன்புறத்தே ரபியுல்லா பேரிற் சலவாத் தோதலும், 4-வதுவலப்பாக முற்பட சலாம் சொல்லுதலும், 5-வது மேற்சொல்லிய பறுலுகளை பெல்லா முந்தியது முந்திப் பிந்தியது பிந்தி யொன்றோடொன்று தாமதியாது பற்றிக்கொண்டு சொல்லு மொழங்கு மொழங்காகப் பாங்கு பெறமுடித்திடு தலுமிவ்வந்து மப்பதினான்குமாகப் பத்தொன்பதாகு மிதன் பின்னர் முற்றுப் பெற்ற பறுலுபத் தொன்பதிடத்து மிமாம்கள் மொழிந்த சறுத் துக்களை யாமு மெடுத்துக்கொண்டு கூறுவாமென்றவாறு.

மற்றப் பறுலைந்து மொடுக்கத்திலே யென்று மிகுத்தமை ரித் தொகையினை யெண்ணினுக்கு விடையாகவு மவ்வணக்கமுற்ற முடுகுதலாகவுந் காட்டியதாயிற்று. ஆயினும் பதினென்கென்று மைந்தென்றும் பிரித்தமை யஃதி ரக்அத்திற்கு மஃதனை முடித் தற்கும் பகுந்து நின்றதாயிற்று. இதனாலொருவன் அத்தவரிய்பாத்தி லீமாமைத் தொடர்வானாகில் அதனையு மதற்கு முந்திய வினைகளை யுஞ் சென்றெண்ணிக் கொள்ளாமையு மன்றிறுக்கவிற் றொடற் வானாகி லஃததனியுமதற்கு முந்திய வினைகளையுஞ் சென்றெண்ணிக் கொள்ளுதலானு மென்றுமொள்க.

(இனிப்பறுலின் சறுத்துகளைக் கூறல்.)

நிய்யத்தின்

சறுத்துகளை கூறல்.

உன்னு நிய்யத்தில் சறுத்தாறென்றார்
உலகமியாவையுங்காண் போன்றிரு
முன்னேதொழுகிறேனெனு நிய்யத்து
முதிரும்பறுலாறற்பறுலெனவும்
இன்னுமா தாவானுலதாவெனவும்
இயம்புஞ்சலாவாறற்கலாவெனவும்
பன்னு நிய்யத்தைக்கல்பாலுன்னிப்
பகருந்தக்பிரிற்சேர்த்திடலே.

என்பது, முன்னர் வகுத்த பறுலுக ளினைத்திற்கும் வழுவதல் கொள்ளாது தாமேசென் றெண்ணிக்கையு ளகப்படவியற்றுங் கார கமும் ஞாபகமுமாகியவெதுக்க யென்னுஞ் சறுத்துக்களைக் கூறு வான் றுவக்கி யப்பறுலுகளின் முதலாகிய நிய்யத்தின் சறுத்து களைக் கூறல்.

(இதன் பொருள்.) நினைக்கு நிய்யத்திற்குரிய சறுத்தா றென்றி மாம் சொன்னார்கள். 1-வது உலகங்களியாவையு மறையாதுதானு நிற்பவன் நிருமுன்பாக வணங்குதலைச் செய்கிறேனென்று வணக் கத்தை யுமதன்செய்கையை நாடுதல் 2-வது அவ்வணக்க மவன் மேல் விதியாயதாயின் பறுலைச்செய்கிறேனென்று நாடுதல், 3-வது அவ்வணக்கமதற்குரிய பொழுதோடுசெய்கைகொண்டு முடிவ தாயின் பொறுத்தபொழுதி னிறுக்கும் பொலிகடனேபோல் அவ் வணக்கமதாவாகச் செய்கிறேனென்று நாடுதல், 4-வது அவ்வணக்க

முரிய பொழுதன்றி மற்றோர்பொழுதின் முடிவதாயின் அவதி நீங்கியப் பரலிறுக்குமொப்பியகடனேபோல் அவ்வணக்கம் கலாவாகச் செய்கிறேனென்று நாடுதல், 5-வது அந்நாட்டத்தினைக் கல்பாகிய உள்ளக்கருத்தா லுறுதிப்படுத்தல், 6-வது அவ்வுறுதியை நாவாற்சொல்லுந் தக்பிரிடத்திற்சேர்த்து முற்றவித்தல் ஆகிய விவ்வாறுமா மென்றவாறு.

இவ்வாறுந் தொடர்ந்த வாக்கியமாவன லுஹறுடைய தொழுகையை யதாவாகத் தொழுகிறேன், லுஹறுடைய தொழுகையைக் கலாவாகத்தொழுகிறேன் லுஹறுடைய பறுலை யதாவாகத் தொழுகிறேன் லுஹறுடைய பறுலைக்கலாவாகத் தொழுகிறேன், லுஹறுடைய பறுலாகிய தொழுகையை யதாவாகத் தொழுகிறேன். லுஹறுடைய பறுலாகிய தொழுகையைக் கலாவாகத் தொழுகிறேன் என்பன மற்றவரிய பொழுதையு மொட்டிக் கொள்க. [காண்பவன்றிருமுன் நென்பதனை முற்படுத்தினும் படுத்தாதேனுமமையும். [நிய்யத்தைச் சேர்ப்பதென்று போந்தமையாலத் தக்பிரின் முதலெழுத்தோடு மொன்றியந் நாட்டங் கடையெழுத்தோடு முடிபவருதல்வாசியாயிற்று. அத் தொழுகைமுற்றினும் வருதலுமத்தக்பிரிற் பிரியாது அந்த அத் தொடர் வாக்கியத்தை நாவால் மொழிதலு மவ்வுரிமையின்மையால் சன்னத்தாயிற்று. [பறுலானுலென்றவெது வினை நீக்காது மறைபேற்றியல்லாதானுலென்று நபிற் பாற்படுத்திலதனை யெடுத்துக்காட்டல் சறுத்தன்மைவலியுறுத்திற்றென்றுணர்க. இந்நபியில் காலமுங்காரணமுற்கணித்த நபிலுயிவ்விரண்டுங் கணியாத நபிலு மெனவிருவகையை இவற்றுள் தருவிகுலாகா, விற்று இரண்டு பெருநான் இரண்டு கிரணம் மழைமற்ற பறுலுகளைத் தொடர்ந்த முவக்கதாவாகிய ரவாத்திபுகளைந்து மிவைபோல்வன பிறவுங்கால முமன்றிக்காரணமு மிவ்விரண்டுங் கொண்டு நின்றதொழுகைகள் இவற்றிற்கு இன்னதொழுகையைத் தொழுகிறேனென்று செயலையும் தன்காரணக்குறியையு முன்னர்பறுலினுக்குரைத்தது போல நிய்யத்து வைத்தலு மமையுமென்றுணர்க. [அதாவான லதாவென்றுங் கலாவானுல் கலாவென்றுமிவர் கூறிய சறுத்திற்கு மோரேது வினைக் கூறினமையா னிவ்வேது மயங்கும் போது மயங்காப்போது மதாவென்று நிய்யத்துக்கலாவில்லைப்பினுங்கலாவென்று நிய்யத்து அதாவில்லைப்பனு மந்நிய்யத்துச் சென்றெண்ணப் படுதாமென்றுணர்க. மற்றமைந்தகருத் தெல்லாம் வெளிப்படக்கிடந்தனகண்டு கொள்க. [யாதோர்காரணத்தாற் சூரியகிரணம் வெளிப்படாது போது மயங்கவொருவன் அதாவென்று தொழுத தொழுகை கலாவாயினுங் கலாவென்று தொழுத தொழுகையதாவாயினு மந் நிய்யத்துச் சென்றெண்ணப்படுதலா மித்தொழுகையு

மொப்ப முடிந்தமையுணர்க. [இக்கவியிற் போந்தபொருள் எல்லாவுலகங்களு மவ்வுலகங்களினமைந்த வெல்லாவுயிர் களி நெல்லா வியற்கையு மெல்லாச் செயற்கையு முற்றவுணர்ந்து காணும் வல்லபத்தினிறைவன் நிருமுன்ன ரெதிர் நோக்கி நின்று நினைவா நினைத்துச் சொல்லாமற் சொல்லி யுறுப்புகளின் செயற் களாற் செய்து இன்னபொழுதி னென்பேரில் விதியாகிய பறுவினை யன்னபொழுதே யிறுத்தலாக அன்று யிறந்துபோய் பொழுதில் விதியாகிய பறுவினை யிப்பொழுதி லிறுத்தலாகத் தொழுதலைச் செய்ய நின்றேனென்று வணக்கத்தி னியலோடு செய்கையினை நாடு நாட்டத்தினை யுள்ளத்தாற் கருத்துற நிலைப்படுத்தி யதனை நாவா லுரைக்குந் தக்பிரிற் சேர்த்து முடித்திடலா மென்றுணர்க. இதற் காறு சறுத்து மதற்குப்பத்து சறுத்தும் பேணிக்கொள்ளுகை யாலுங் கருத்து நாவு மெத்துமைப்படுதலாலு மூரிமைப் பட்டொன் றோடொன்று தொடர்ந்து தோன்றிற்று நிற்பலொன்று கொள்க. யாவையுங் காண்போன்றிரு முன்னென்றிறைவன் றற்குணப்பண் புப், பெயராற் கூறினார். தொழுவவன் றன்னையுந் தன்னினைவையுந் தன் சொல்லையு நிலைமுதலாகிய தன்செயல்களனைத்தினையுங் காணு நின்றனென்றுள்ளத்தி னச்சத்தோடு வேறுநினைவு தோற்று தடங்கி யொடுங்கித்தான் கொண்ட அடிமைத் தன்மையை யவனி வன் றன்முகத்திலெறியா தொப்புக் கொள்ளச்செய்ததற்கு மோராடியான் றன்னொருடை யிறைவனி யாவையுங் காணு நின்று னென்றறுதியவன் கருத்திற்பயக்குமா யினவன்றனக்கியா தொரு கருமத்திலுந் தன் சம்மதிப்புக் கொள்ளாதவன் சம்மதிப்போ கொண்டு மவனுடைய வேவலினையேயல்லாது மற்றொன்றினையு மெடுத்தற் குரியனாகா னென்பதற்கு மென்றுணர்க. [உறுதன் வெல்லாமுய்த் துணர்ந்து கொள்க.

த க் பீ ரி ன்

சறுத்துக்களைக் கூறல்.

தக்பீறுதனில் சறுத்தீரைந்து
சாற்றக்கேண்முனம் அல்லாஹு
அக்பறென்னுஞ்சொல் அறபாலுரை
யானவெழுத்தொன்றும் விடாதேசத்து
மிக்கஅலிபுங் ஹேயும் பேயும்
மிகவு நீட்டாதே சொல்றேக்கு
சக்கூன் படச்சொல் செவிகேட்கச்சொல்
தொடாடவானிலை தனின்முடியே

என்பது, தக்பீறினியைந்த சறுத்துக்களைக் கூறல்.

(இதன் பொருள்.) மூர்திய நியந்தோடு முடிவுபடுத்திய
 விரண்டாம் பற்றுலாகிய தக்பீறு சொல்லுகையின் கண்ணே பத்து
 சறுத்துண்டதனை யான்குற கேட்பாயாக. 1-வது, கருதிய கருத்
 தோடு முற்பட அல்லாஹு அக்பரென்ற சொல்லினைப் பறப்பாஷை
 பால் மொழிவாயாக 2-வது அவ்வாக்கியம் பேணிக்கிடந்த வெழுத்
 துக்களி லோரொழுத்தையேனும் விடாது மொழிவாயாக, 3-வது
 அதிலுள்ள சத்தாகிய வொன்றெழுத்தையும் விடாது மொழிவா
 யாக, 4-வது அதிலுள்ள அலிபாகிய அகரத்தையா காரமாக
 நீட்டாது மொழிவாயாக, 5-வது அதிலுள்ளஹேயாகிய அங்காத்
 தலிட மாக்கிய வாய்தவெழுத்தினோசைகொண்ட குற்றெழுத்தினை
 ரெட்டெழுத்தினோசை கொள்ளாது மொழிவாயாக, 6-வது அதி
 லுள்ளபேயாகி வோசையுரப்பிய பகாவகரத்தை பகாரமாக
 நீட்டாது மொழிவாயாக, 7-வது அதினீற்றெழுத்தாகிய வல்லினற
 கரத்தினை யொற்றாக்கிய மொழிவாயாக, 8-வது இவ்வாக்கியத்தி
 னோசையை நின்செவி கேட்க மொழிவாயாக, 9-வது அதினெழுத்
 துக்களின் ரொடரொழுங்காக முடிப்பாயாக, 10-வது இவ்வாக்கி
 யத்தினை நிற்குரிலையின் கண்ணே முடிப்பாயாக வென்றவாறு.

[அல்லாஹு அக்பரை பறபாலுரையென்று பின்னரதனெழுத்
 திற்கு மோசைக்குந் திறங் கூறினமையிற் பொருட்பேதக மின்றி
 முடிதல் கருத்தாயிற்று. ஆகையாலிவ்வாக்கிய மொழிதற்கேலா
 வொருவன் வேறுமொருதிக்கு முதலாகிய தற்புப்பாஷையார்
 கூறுது தன்பாஷையாலி தன் பொருள்சிறையாது கூறுவனாயினுந்
 தக்பீறுமென்பதாயிற்று. வல்வானொருவன் தட்பொருட் பேதகப்
 படா தற்புப்பாஷையன்றிப் பிறபாஷையான் மொழிவானாயிற்
 கூடாதென்பதா உயிந்நனந் தொழுத தொழுகையும் கலாச்
 செய்வானென்ப தூஉங் கூறுக்கூற்று விளங்கிற்று இதன் விரிவுத்
 துணர்ந்து கொள்க.

கியாமின் சறுத்தினைக் கூறல்.

நிற்குங்கியாமுலே சறுத்தொன்றென்றார்
 நிலைதனிநின்றன் முதுகென்பெலார்ம்
 ஒக்கவேநேரே நிற்பதாகும்
 ஒருகுறையின்றி பொருத்தன்வலப்
 பக்கம்வளையினு மிடங்கோணினும்
 பணியினு முன்பினிறு மாக்கினுஞ்
 சக்கின்றிக்கியாம் போதாதென்று
 சாற்றினார் நல்லவுலமாக்களே.

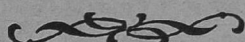
என்பது, நிற்குநிலையாகிய கியாமினி யைந்த சறுத்தினையு
மதன் வழுவினையுங் கூறல்.

(இதன் பொருள்.) நிய்யத் தோடொன்றிய தக்பீரிற்கு நிலை
னாகியாகியா மென்னு நிலையையெதற் கொரு சறுத்தூரிய தென்றி
மாம் சொன்னார்கள். அஃதாவது நின்னுடைய முதுகுபுறத் தூண்க்
கிடந்த வென்புக் கணுக்களெல்லா மொன்றிச் செவ்வையா நடுநிலை
பொருந்தி நிற்கல் இனி பொருத்தன் மன்னுடவி நெச்சுக் குறை
பாடுக ளொன்று மில்லான் வலப்புறம் வலையினு மிடப்புறம்
கோணினும் முற்புறம் பணியினும் பிழ்வுற மிறமாப்பினு மந்நிலையத்
தொழுகையி னிலையாகா தென்றையமற நன்குணர்ந்த வுலமாக்க
ளுரைத்தார்க ளென்றவாறு.

அன்றிபாதொரு குறைபாட்டினு லொருவனிக் குலாலலோடு
நிற்பானு யினவனது நிலை யந்நிலையாகை யாலவன் றொழுகைக்கு
மதுவே நிலையா மென்றுணர்க.

பாத்திறாவின்

சறுத்து மதன்வழுவுங் கூறல்.

பாத்திறாவினில் சறுத்தெட்டென்றார்
பகருமெழுத் தொன்றும் விடா தேசத்தும்
ஏற்றபயனைப் பேதகங்களாக்கும்
இகுறுபு வாராதாகப் பேணிச்
சாற்றுந் தொடராகவடவு மாகத்
தக்கசெவி கேட்கவோதலும்
வேற்றுப் பாலையா லோதா மலும்
மேவுநிலை தனின் முகித்திடலே.

என்பது, பாத்திறாவினியைந்த சறுத்துக்களையு மதன் வழு
வினையுங் கூறல்.

(இதன் பொருள்.) பாத்திறாவோதலின் கண்ணே யுள்ள
சறுத் தெட்டன் றிமாம் சொன்னார்கள். அவை 1-வது அதனி
லுள்ள வெழுத்துக் களிதோ ரொழுத்தினையும் விட்டிடா தோதலும்
2-வது அதனிலுள்ள சத்தாகிய வொற்றெழுத்தினையும் விட்டிடா
தோதலும், 3-வது அஃதேற்றுக் கொண்ட பயன்களைப் பேதக
மாக்கி விக்கு மிகுறுபாகிய அறிகுறி தோற்றுவ யிரியக்க மணுகாத
படி யோதலும், 4-வது அதன் சொற்றொடர்பாக வோதலும்,
5-வது அதன் வாக்கியங்கள் வைத்த நிரையினொழங்காக வோத

லும், 6-வது ஒதுவான் தன்செவி கேட்டுக்கொள்ள வோதலும், 7-வது அறப்புப் பாஷையாலோதலும், 8-வது முன் சொன்ன நிலையினிடத்தே முற்றவோதி முடித்திடலுமாகிய விவ்வெட்டு மாமென்றவாறு.

[விடாதென்னு மெதிர் மறையெச்ச மோதலோடு முடிந்தது பாத்திஹா வென்றதனுளமைந்தது கோபிகுமிலென்று யேல பின்னராயின் கூறுதல் சன்னத்தென்று முன்னர் அஹோதோதுதல் சன்னத்தென்று மேலே விதந்து கூறுகையா லதனின் மைந்ததாயிற்று. சறுத்துக்களின் வகைகூறு மொழிகளி னினஞ் செப்பில் எழுத்தினை விட்டோதல் சத்தினை விட்டோதல் பேதகவி குறுபுவா வோதல் தொடர்பு விடவோதல் ஒழுங்கு கெடவோதல் செவி கேளாதோதல் வேற்றுப் பாஷையாலோதல் மற்றோரிடத்தின் முகித்திடல் ஆகியவ்வெட்டானு மதன் சறுத்துக்க ளொழிந்தமையாற் பெரும் பான்மையுங் கூடாதென்பதாயிற்று சிறுபான்மையிதன் றொடர்பிற்கிடையி லிமாமுடைய வோதலிற் பொறுத்தாலெடுத்துக் காட்டலு மவரோதலிற்கு ஆமீன் கூறலு மிடைப்படுமாயிற்றொடர்பு நீர்மம் ரோர் காரணத்தா லொருத்திக்கு தஸ் பீஹு இடைப்படுகிறும்வாய்வாளாமை யிடைப்படுகிலுந் தொடர்பு நீங்கு மென்பதற்கும் பேணிச் சாற்றுந் தொடராக வென்றொன்று கொள்க. அறப்புப் பாஷையாலோத லெனது வேற்றுப்பாஷையாலோதாமலுமென்று வலி யுறுத்தியதால் யாதானு மோரிடையூரி னாற் படித்துக் கொள்ளற் கேலாஹொருவனத் தொழுகையினிடத்திற் பாத்திஹாவிற்காக அப்பாஷையிலுள்ள திக்குகளினை தங் கொண்டு வருதலு மந்தித்திக்குகளு மதனெழுத்தின் றொகையிற் குறையாம லிருத்தலுமன்றியு மதுதானு நயப்படாதுகிற் பாத்திஹா வோதலி னளவுவாய் வாளாது கியாயில் நிற்கலே யன்றி வேறு பாஷையான் தன் பொருள் கொள்ளக் கூறிக் கோடலாகா தென்பதாயிற்று. இதற்குத் தக்கீறு முரணிய தென்றுணர்க்.

அதனை மாறுபாஷையாற்கூறலா மென்பதாயிற்று. பாத்திஹாப் பாடமில்லாதவன் குறுஆனிலே ழாயத்துத் தொடர்பாக வோதிக் கொள்ளுவன் றொடர்பாக மன்னமில்லாதவன் பலகுறத்தினுமுளவாயினு மேழாத்தேயோவதுவ னில்வோதலிருவருக்கும் பொதுவுமா மென்றுணர்க். இவ்வனைத்தும் வேற்றுப் பாஷை கொள்ளாதாயிற்று. [தொழுவார் தக்அத்தனைத்தினு நிலையில் பாத்திஹா முற்றுப் பெறுதலு மோரிமாமைப் பிந்தித் தொடர்ந்தவனுக்கு முற்றுப் பெறுமையு முளவாகையால் மேவு நிலைதனின் முகித்திடலென்றதற் கெதிர் மறை மேலா நிலைதனின் முகித்திடலன் றென்பதாயிற்று: இவற்றிற் கார்த்தியுகள் சிலவுள வெனுமுய்த்துணர்ந்து கொள்க.

றுக்கலுந்தரிப்பிலுஞ்

சறுத்துக்களைக் கூறல்.

உற்றுங்குவினில்சறுத்திரண்டாம்

உள்ளங்கைமுழங்காலிரண்டிற்

பற்றுமளவினிலுமராத் தாழாப

பணிதல்பணிதலான்மற்றென்றினைச்

சறுங்கருத்தினிதா தாதல்

தரிப்பிலொருசறுத்துண்டுணர்க

அற்றிலையினின்முதுகுசீரம்

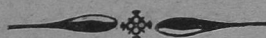
அசையாமலசைவொடுங்கலாமே.

என்பது, முற்றினுயினுக்கடுத்த பறுவாகிய றுக்குவினியைந்த சறுத்துக்களையு மதிற்றிரிடலினியைந்த சறுத்தினையுங்கூறல்.

(இதன் பொருள்.) தொழுகையி னிலையினுக்கடுத்த றுக்குவினிடத்திரண்டு சறுத்துண்டாகும். 1-வது, இரண்டுள்ளங்கையு மிரண்டு முழங்காலின் முட்டிடத்திற் பதியவைக்குமளவின் கண் தையுபராமலுந் தாழாமலுமொப்பக்குளிதல். 2-வது, அக்குனிதலிக் கெய்துவான் மற்றொரு கருமத்தை யெவ்வளவேனுங் கருத்தினிற்குறித்து நாடியெய்ததால் அந்தறுக்குவிற்றிறிபடுதலி லொரு சறுத்துண்டதனை யுணர்ந்து கொள்விராக, அஃதாவது ஏகலிலையினரைப் பங்காகிய றுக்குவிற்றிறிபடுதலின் முதுகுஞ் சிரமுமசையாமலுடலமசை வொடுங்கி யிருத்த லென்றவாறு.

[பணிதலான கருத்திற் மற்றென்றினை நாடாததலன்றி மற்றென்றினை நாடி யிதனைக்கொண்டு முடிப்பனையினவன் றுக்கவு தன் பெயர் கொள்ளாது ஆகையால் ஒருவனோதலி னுரிபசசதாவை நாடிக்கியாமாகிய லிலையினவிட்டுக் குனியும்போது னற்றிலையிலாத போதிலதனை றுக்கவென்றமைத்துக் கொள்வானையினது பொருந் தாது அவனிலையின்மீண்டும் பின்னரதற்குரிய கருத்தோடெய்துமாயிற் பொருந்துமென்றுணர்க.

இகுத்தித்தாலிலுந்தரிப்பிலுஞ் சறுத்துக்களைக் கூறல்.

சறுத்துமுன்றென்றிரிகுத்தித்தாலிற்

சாற்றுமிகுத்தித்தாறனக்கென்றுன்னிக்

குறித்ததலையியுயர்த்துதலும்
கோணுமலந்தநிலைபைநேரே
நிறுத்துதலுமந்தஇகுத்தித்தாலை
நீளாதுகொள்ளலதிற்ப்பில்
உறுத்தசுறுத்துளதொன்றசையா
தொடுங்கிநிற்வென்றறித்துகொள்வாய்.

என்பது, முன்னைய றுக்கவினுக்கடுத்த பறலாகிய இகுத்துதல் தாலினியைந்த சறுத்துக்களையு மதிற்ப்பிவிளியைந்த சறுத்தினையுங் கூறல்.

(இதன் பொருள்.) இகுத்தித் தாலின்கண் மூன்று சறுத் தென்றிமாம் சொன்னார்கள். 1-வது சொல்லா நின்ற இகுத்தித் தாலாகிய செவ்வனிலை தன்னளவின் மீண்டக்கென்று லுளத்தின்னி றுக்கவிலகுறித்தத்தலையுயர்த்துதலும், 2-வது கோணுமலந் நிலையினைச் செவ்வகையாக நிறுத்துதலும், 3-வது இவ்விகுத்தித் தால் நிலைபாத்திகாவோது பொழுதளவு நீளதாகக்கொள்ளலு மாகிய விம்மூன்றுமாம். அந்நிலைபிற்ப்பிபடுதலி லுறுதிப்பட்ட சறுத்தொன்றுளது. அஃதசைவற்றுலடமொடுங்கி நிற்வென்ற றிந்து கொள்வாயாக வென்றவாறு.

[தனக்கென்றுன்னித் தலையையுயர்த்துதல் வெனதே மற்றொன் றிற்குத் தலையையுயர்த்துதல் பொருந்தாதென்றுணர்க. ஆகையால் ஒரு வனியாதானு மொருகாரணத்தாற் றிடுக்குற்றுத் தன் றுக்கவி னிடத்திற் றலையையுயர்த்தினையி னவ்யுயர்த்த விகுத்தித்தாலிற் குரிய வுயர்த்தலாகாதென்றுணர்க.

சுஜுதின்சறுத்துக்களைக் கூறல்.

உண்ணுஞ்சுஜுதிலேசறுத்தாநென்றார்
உரைக்கக்கேணெற்றித்தரையில்வைத்தல்
அன்னவியல்போடேதுமந்துவைத்தல்
அகங்கைமுழந்தாளும்பா தவிர்ப்
மண்ணையகம்பற்றத்தரையில்வைத்தற்
நிலையிடர்கனம்பொறுக்கவைத்தற்
பின்னுயர்த்துமுன்பணியக்கொள்ளற்
பேணுஞ்சுஜுதன்றிப்பணியா துமே.

என்பது கூறிய விசுத்தித்தாலுக் கடுத்த பறலாகிய சுஜாதி அபைந்த சறுத்துக்களைக் கூறல்.

(இதன் பொருள்.) முன்னரெடுத்துக் காட்டிய சுஜாதின் கண்ணாறு சறுத்தென்றிமாம் சொன்னார்க ளதனை யானுரைக்க நீ கேட்பாயாக. 1-வது வணங்குந் தலத்தி னெற்றியிற் சிறிது பட வைத்தலும், 2-வது அந்தவியல் பாகிய நெற்றுக்கு மத்தலத்திற்கு மிடையிலியா தானுமென்று மறைத்துக் கொள்ளா மற்றறந்து வைத்தலும், 3-வது அகங்கை பிரண்டையு பிரண்டு காலின் விரல் களினுட் புறம் பொருந்த அவ்வணங்குந் தலத்தில் வைத்தலும், 4-வது தலையின் பாரமும் பிடரியின் பாரமு மந்தலத்திற் பொறுக் கும் படியாக வைத்தலும், 5-வது பிற்றட்டு மதன் பக்கமு முயர்ந்து முற்புறமாகிய தலை பணிந்திருக்கக் கொள்ளலும், 6-வது சுஜாதிற் குத்தாமாது மற்றொன்றூற் றுழாமையு மாகிய விவ்வாறுமா மென்ற வாறு.

தரைபென்ற தீண்டு வணக்கத்தைச் செய்பவன் செய்கைக்குக் காரணமாகிய நிலனென்றுணர்க. அதனை நல்க நீக்க லென்னுஞ் சருத்திற் கூறப்பட்டது. [அன்னவியல் போடே நெற்றியைத் துறந்து வைத்த லென்ற மிகையான் நிலனு நெற்றியும் பொருந்த லாகிய வியல்பன்றி யந்நெற்றியையா தொரு காரணமுமின்றி மறைத்து வைத்தாலு மல்லது தலைப்பாகை நான் முந்தி மறைத் தாலு மல்லது தன் மேலணியு மாதையாயினு மற்றொன்றுயினு மவ்விரண்டிற் கிடையின் மறைத்தாலு மிதுவு மிவனசைதலோட னசயுமாகி லந்த சுஜாது போதலாகா தென்றுணர்க. [காரணத் தான் மறைவு பட்டாலுந் தன்னசை தலோடசையாத பண்ட மிடடப்பட்டு மறைத்தாலு மந்தசுஜாதா மென்றுணர்க. [இனி சுஜாதன்றிப் பணியாது மெனவே பணிவானாயிற் போதா தென்று ணர்க. சூகையால் ஒருவனிசுத்தித் தாலினின்று முகங்குப் புற்றுச் சுஜாதிடுந் தலத்தில் வீழுமாயின் மீண்டிசுத்தித் தாலில் வந்து சுஜாதிற்குப் போதல் வாசிப்பாயிற்று. [இனி யொருவன் சுஜாதினை நாடிக்குனியும் போதினெற்றிற்குப் புற்று வீழுமாயி னவன் அந்நெற்றியினுன்று தலைக் கருதுவாயினுற் கூடாதன்றியந் நாட்டமே யுளதாயில் சுஜாதிற் சென்றெண்ணப்படு மென்றுணர்க. இவைகளிலமைந்த விகற்ப வெல்லாமாந்து கண்டு கொள்க.

சுஜுதின் வக்கணையுந்
தரிபின் சறுத்தினையுங் கூறல்.

செய்யுஞ் சுஜுதினி நெற்றியன்றிச்
சிரமூசுக்குக் கன்னற்புறம் வைக்கினுங்
கையுளகமன்றி விரலுன்றினுங்
காலுளக மன்றிப் புறம் வைக்கினு
மெய்யாஞ் சுஜுதுதான் போதாதென்று
விளம்பினார் சுஜுத் தரிப்பில்
உய்யுஞ் சறுத்தொன்றுண்டஃ தசைவந்
றொடுங்கலாகு மென்றறிந்து கொள்வாய்.

என்பது, சொன்ன சுஜுதின் சறுத்துக்களின் மொழுமாறு
வமைந்த வழுவின் விகற்பித்துக் காட்டியதனைத் திறம்படுத்துவது
மதன்றரிப்பின் சறுத்தினையுங் கூறல்.

(இதன் பொருள்.) செய்கின்ற வந்த சுஜுதின் முன்ன
ரெடுத்துக் காட்டிய சறுத்துக்களி நெற்றியினை யந்ரிலத்தில் வைத்
தலன்றித் தலையினை வைத்தாலும் மூக்கினை வைத்தாலும் கன்னப்
புறத்தை வைத்தாலும் அன்றியு முள்ளக்கைகளை வைத்தலன்றிப்
புறங்கையை வைத்தாலும் கையருகினை வைத்தாலும் விரலுனிசளா
லுன்றினாலும் அன்றியும் பாதவிரல்களினுட் புறம் வைத்தாலன்றி
விரலுனியை வைத்தாலும் புறங்காலை வைத்தாலு மெய்யையாகிய
சுஜுதுகூடா தென்றிமாம் சொன்னார்கள். அந்த சுஜுதுடைய தரி
படுதலிற் பிழையற்ற சறுத்தொன்றுண்டு அஃதாவது தசை வில்லாம
லுடலு மொடுங்கியமைதலாகு மென்றறிந்து கொள்வாயாக வென்ற
வாறு.

[கையுளகமன்றிப் புறம் வைக்கினு மென்னுது விரலுன்றினு
மென்றார் புறமகத்தார் போந்த பொருளாயுமிது தோற்றப் பொரு
ளாயுமிது தோற்றப் பொருளாயுங் கிடந்தமையா நென்றுணர்க.
கால்விரற்கு மிம்முறையே யுய்த்துணர்ந்து கொள்க.

இடையிருப்பின் சறுத்தம்
பின் சுஜுதிருப்பின் முறையுங் கூறல்.

இந்த சுஜுதிரண்டாவதற்கும்
இடையிலிருப்பினில் சறுத்து மூன்றும்

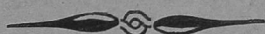
அந்தவிருப் பினைச் செவ்வையாக்கல்
அதற்கண் நிச்சிர முயர்த் திடாதற்
சுத்தி நீளாம லொருமட்டாதற்
றரிப்பிற் சறுத் தொன்றாமசை வொடுங்கல்
பிந்தி வருஞ்சுஜு தொடுதரிப்பும்
பேணுமுன்னைய போலாகுமே.

என்பது, இரண்டு சுஜுதிக்கு மிடைப்பட்ட விருப்பின் சறுத்துக்களையும் அதிற்றரிப்பின் சறுத்தினையும் பிந்திய சுஜுற்றரிப்பின் முறையினையும் கூறல்.

(இதன் பொருள்.) இப்போது சொன்ன சறுத்துக்களையுடைய சுஜுது இரண்டாமுறை வருதற்கு மிதற்கு மிடையிலிருக்கு மிருப்பின்கண் சறுத்து மூன்றாகும். 1-வது அவ்விருத்தலைவு கொள்ளாது செவ்வையாகச் செய்தல், 2-வது அதற்கல்லாது வேறொன்றிற்காகத் தலையையுயர்த்தாதற் கென்றுள்ளி யுயர்த்தல், 3-வது குலறந்த அத்தவிய்யாத் தோதவினளவு நீளாமலொரு மட்டாதல் அதிற்றரிப்பிலொரு சறுத்தாகும் அஃதுடலமசை தலொடுங்கியிருத்தலாமன்றியினி வருஞ் சுஜுதிற்கு மதிற்றரிபடுதலிற்குஞ் சறுத்துக்கள் முன்னர் பேணிச் சொன்ன சுஜுதிலுந் தரிப்பிலு மமைந்த சறுத்துக்களை யொத்தலவா மென்றவாறு.

[சந்தியென்ப திடையிருப்பு அதற்கன்றிச்சிரமு யர்த்திடாத லெனவே மற்றொன்றினு லுயர்த்திடி லாகா தென்பதாயிற்று. [ஆகையால் ஒருவன் சுஜுதினொரு முண்ணுனியாவது தேளின் கொடுக்காவது நெற்றியினூன்றலிற் றலையெடுத்தானாயின் மீளவுஞ் சுஜுதினெய்தியிருப்பில் வருவானென்றுணர்க.

பிற்பட்ட அத்தவிய்யாத்
திருப்பின் சறுத்துக்களைக் கூறல்.

பேசும்பதினைர் தாம்பறுலாகிய
பிற்பட்ட அத்தவிய்யாத் திருப்பில்
ஓசைபெறவந்த சறுத்திரண்டாம்
உணர்த்த நன்றுகவுணர்ந்து கொள்வீர்

வாசமுளவுந்த முதுகுதன்னை
வளையாமற் செவ்வையிருத் திடலும்
மோசமணுகாமலதற் கென்றுன்னி
முதிருந்தலையினை யெடுப்பதாமே.

என்பது, மகுத்தபறுலுஞ் சறுத்தும் பொதிந்த நக்அத்தி
ணீற்றில்வரு மத்தவிய்யாந்திற்குஞ் சலவாத்திற்குமாகிய விருப்
பினியைந்த சறுத்துக்களைக் கூறல்.

(இதன் பொருள்.) முன்னர் பேசிவந்த பதினைந்தாம் பறுலாகிய
பிற்பட்ட அத்தவிய்யாந்திருப்பிற் சொல்லோசையாற் பகுக்கப்
பெற்ற சறுத்திரண்டாகுமதனை யானுணர்த்தநீவிர் நன்றாகவு
ணர்ந்து கொள்வீராக. 1-வது வாசத்தினையுடைய வுங்களின் முது
கினை வளைவி கொள்ளாமற் செப்பமாக்கியிருந்திடலும், 2-வது பழு
துவாராமற் பேணியதற்காக வென்றுள்ளத்தினிய்யத்துப் பிந்திய
சஜு-தினியன்ற முதிர்ந்த தலையினை யெடுத்தலுமாகிந விவ்விரண்டு
மாமென்றவாறு.

[வாசத்தினையுடைய நீங்கள் புனிதத்தை யுடைய நீவிரென்று
கொள்க. [வளையாமற் செவ்வையிருந் திடலெனவே அம்முதுகு
கொண்ட வளைவன்றி நீவர்கொள்ளும் வளைவென்றுணர்க.

அத்தவிய்யாத்து சலவாத்துக்களின்
சறுத்துக்களைக் கூறல்.

அத்தகிய்யாத்தினிற்சறுத்தேழென்றார்
ஆனவெழுத் தொன்றும் விடாதேசத்தும்
உற்ற பயனைப் பேதங்களாக்க
வுரைக்கு மிகுறு புவாரா தோதல்
சத்தஞ் செவிகேட்கத் தொடர்படவாத்
தக்க விருப்பினிண்முகித் திடலே
வெற்றி பெறுஞ் சலவாத்தினுக்கும்
மேவுஞ் சறுத்தது போலாமென்றார்.

என்பது. கூறியவிப்பின் கண்ணமைந்த பறுலாகிய அத்தவிய்
யாத் தோதலுக்குமதிற் சலவாத்தோதலுக்கு மியைந்த சறுத்துக்
களைக் கூறல்.

(இதன் பொருள்.) அத்தவிய்யாத் தோதலின் கண்ணே முசறுத் துண்டென்றிமாம் சொன்னார்கள். 1-வது அத்தவிய்யாத் திலமைந்த வெழுத்துக்களி லியாதொன்றினையும் விடாதோதலும், 2-வது சத் தாகிய வொற்றெழுத்துக்க ளியாதொன்றினையும் விடாதோதலும், 3-வது அதின் பொருள்களைப் பேதகப்படச் செய்விக்கும்படியாக வுரைக்குமிருபுகள் வாராதோதலும், 4-வது அதன் மொழி யினேசையைத் தன்செவி கேட்கவோதலும், 5-வது அதின் சொற் களின் றொடர்பு கெடாதோதலும், 6-வது அதன் வாக்கியத்தின் வைப்பின் தொழுங்காகவோதலும், 7-வது அதினிருப் பின் கண்ணே முடித்திடலும் ஆகிய விவ்வேழுமாயின்பதினேழாம் பறலாகிய சலவாத்திற் குரிய சறுத்துக்களிவ்வேழுமையா மென்றிமாம் சொன்னார்களென்றவாறு.

ஆனவெழுத்தொன்று விடாதோதலென்று றுத்தமையாற் சில சொற்கள் கூடியுங் குறைந்தும் வருவனவுளாவால் வந்தகோவை யினெழுத்துக்களை யென்றுணர்க.

சலாமடவிரண்டின் சறுத்துக்களைக் கூறல்.

ஐந்துசறுத்தென்றார் முன்சலாமில்
அமையுமெழுத்தோசுத்துநந்தா
துய்ந்ததொடர்பாகச்செவியிற்கேட்க
வோதலிருப்பினின்முகத்திடலே
வந்தவடவினில்சறுத்தொன்றுண்டு
மருவுப்பறுலுகண்முன்பினனாகா
தந்தமுறப்பேணிக்கொடுவருதல்
அணியும்பறுலெனவறிந்திடலே.

என்பது, தொழுகையின் முடிவினை யறிவிக்கு முந்திய சலா மிலுமனைத்தையும் பேணியவடவிலு மியைந்த சறுத்துக்களைக் கூறல்.

(இதன் பொருள்.) முற்படக்கூறுஞ் சலாமின்கணியைந்த சறுத் தென்றிமாம் சொன்னார்கள். 1-வது அதினுள்ள வெழுத்துக்க ளொன்றுங்கொடாதுரைத்தலும், 2-வது அதின்சத்துங் கொடா துரைத்தலும் 3-வது, அதின்சொற்றொடர்பாக வுரைத்தலும், 4-வது அதினேசை செவியிற்கேட்க வுரைத்தலும், 5-வது அவ்

விருப்பின்கண்ணே முடிய வுரைத்தலும்மாகிய விவ்வைந்துமா மினி
முன் சொல்லிவந்த பத்தொன்பது பறுவினீற்றினின்ற அடவின் க
ணியைந்த சறுத்தொன்றுண்டும் அஃதாவது அந்த பறுலுகண்
முற்பட்டது பிற்படாமலும் பிற்பட்டது முற்படாமலுந் தந்தமக்
குரிய நிலையினிருந்தத் தொழுகையினுக்கழகாகிய பூரணத்தைத்
தரும்படிக்குப் பேணிச் செய்துகொண்டு வருதலிப்பத் தொன்பது
பறுலுள்ளு மணிந்து கொள்ளும் பறுலென்றறிந்திடறென்வாறு.

[ஒதல் முகித்திட லென்பதனை யோதி முகித்திடலென்றங்
கொள்க.

சத்துக்கண்-முற்றிற்று.

தொழுகையினொழிபுவிதி கூறல்.

தக்கதொழுகையுட்பறுலானவுஞ்
சமைந்தசறுத்தையும்பேசியபின்
மிக்கதொழுகையில்விடப்படாது
மேவும்புஆலுசன்னத்தோடும்
ஒக்கஆத்துசன்னத்தையும்
ஊறுபடுதலுமில்லாமையும்
புக்கிப்பொருத்தஞ்செய்சுஜுதினையும்
புகல்வாம்நல்லோர்கண்மகிழ்ந்திடவே.

என்பது, சலாத்து லறக்கான்மாலைபென்னு மொருபின்டத்
திற்கு முற்பட முழுக்கு முலுவங்குறிப் பின்னரதனியல்பிற் பறுலும்
அப்பறுவினியைந்த சறுத்துங்குறி யிதனின் அகமும் புறமுமாகிய
சன்னத்து மிதனின் வருவு வவ்வமுவினமைதியுந் கூறுவான் புருந்
தொழியே லென்றியற்றி யிவற்றினை யிக்கவியிற் றெழுத்துக் கூறல்.

(இதன் பொருள்.) பருவமாக்க ளிருவகையார்க்குவிதியாகிய
தொழுகையின் அகத்துறுப்பாகிய பறுலென்பன அனைத்தையு
மவைசென்றெண்ணத்தினு தற்கமைப்பன விருவகையேதுவார்
போந்த சறுத்துக்களையுங்குறி முடித்த பின்னர் அம்மேலாகிய
தொழுகையி னகத்தின் கண்மைந்து மதனைவிட்டு நீங்காதுமாய்
பாதாது மொருகாரணத்தானு நீங்காதுமாய் அதனுறுப்பிற் சில
வாகிய அகத்தனவென்றும் புறத்தனவென்றந் தோற்றாதாய்
அத்தொழுகையிற் சில விவையென்னும் பெயரேற்றப் புறவுறுப்
பாகிய அபுஆலு சன்னத்துக்களையும் அவற்றோடும்த் தொழுகைக்

கின்றியமையாச் சிறப்பிற்றாய்தற் கலங்காரமாகிய பேரழகிற்றாய்
விளங்கும் [கைஆத்தென்று மலங்கார சுன்னத்துக்களையு மன்றியும்
அத்தொழுகையை முறிவினை செய்யும் வழுவக்களையு மவ்வழு
வில்லாதாற்கு முறையுமிதற் கிடையினந்த சுருமங்களைக் குறைவை
நிறைத்து மிகுதலைக் கழுத்தும் பொருந்தச் செய்த செய்கையிடப்
பட்டதற்கும் வேறுணர்வு போந்ததற்குமோர் அபராத தண்ட
மாகப்புகுந்து பொருத்தத்தைச் செய்யுஞ் சுஜாதுக்குவு மதனியல்
புகளையுந் கூறுவாமவற்றினை நன்னுணர்ந்தவர்கள் மகிழ்ந்திடும்
பொருட்டாக வென்றவாறு.

இத்தொழுகையின் வகையெல்லாம் வான்முறை யணியா
வுணர்ந்துகொள்க.

அபுஆலு சுன்னத்துக்களைக் கூறல்.

அழிவிலானே வல்வணக் கத்தினில்

அபுஆலுசுன்னத் தாறுண்டுகேள்

தொழுகை நடுவத்தஹியாத் திருப்புந்

தூயநபி பேராற் சலவாத் தோதல்

வழுவாதீற்றத்த ஹியாத்திடத்தில்

வள்ளல் கிளையார்க்குஞ் சலவாத் தோதல்

பழுதில் சுபக்கும் மமலானுக்கும்

பகருங் குறாத்தோ தனிலைதானுமே.

என்பது, தொழுகையின் புறவுறுப்பாகிய அகத் துறுப்போ
டொழியாது நிகழும் அபுஆலு சுன்னத்தின் ரொகையினைக் கூறல்.

(இதன் பொருள்.) தன் பண்பாகிய குணங்களும் குணங்களின்
குணபாடுகளு மட்டிலா வுலக வுயிர்கடோறுந்தோற்றி யித்தோற்
றஞ் சான்ற பொருளெல்லார் தம்மின்மையே சூயங்கியுந் தம்வேற்
றுமையே காட்டியுமறையே மறையாது பேதகப்படாது தன்னுண்
மையே விளக்கா நிற்கு மொருவனாகி முழுமுதற் கடவுள் அடியார்
களை யிரட்சிக்குங் கருணையால், விதிபாக்கி தொழுகையின் கண்ணே
அபு ஆலுசுன்னத்தாறுண்டு. அவற்றைக் கூறுவனீ கேட்பாயாக.
1-வது அத்தொழுகை நடுவில் வரு மத்தஹியாததில் கடைசியில்
வருமத்தஹியத்தி லோதும்படி விதித்த வாக்கியங்க ளம்முறை

போல வோதலும், 2-வது அதற்காக விருத்தலும், 3-வது அவ்வத் தவிரியாத்தில் தூய்யாயுடைய நபிபேரிற் சலவாத் தோதலும், 4-வது ஈற்றில் வருமத்தவிரியாத்தில் வழுவாதபடி வள்ளலாகிய நபியுல்லாவின் கிளையார்பேரிலுஞ் சலவாத் தோதலும், 5-வது சுபுறுடைய தொழுகையிலும் மமலான் மாதம் பிற்பக்கத்தி வித்துத் தொழுகையிற் பிற்பட்ட நக்அத்திலும் குணாத் தோதலும், 6-வது அவ்வோதலிற்காக நிற்கு ரிஸ்யுமாகிய விவ்வாறுமா மென்றவாறு.

[ஏவல் வணக்க மென்றது ஏவலாகிய வணக்க மென்ப பண் பொட்டா நிற்கையால் ஏவிய பொருளாயிற்று. [நடுவத்தவிரியாத்த மிருப்பு மெனவும்மையை வருவித்துக்கொள். இதில் மமலான் மாதத்தைக் கவியிற் றேற்றிவித்தது அக்குணாத்தினிடத்தை முற்றிவித்தற் கென்றுணர்க. இவைபன்றி மற்றுமிட முண்டென்று வருங்காலதற்கிடமில்லாத காரணமியாதேனு முண்டாதலாகையான மிவ் வெண்ணினுளடங் காமையானு மொழிக்கப்பட்டது. [குணாத் தென்று பொதுவாகையால் அதினமைத்த மருவல்லாபேரிலு மவர் கிளையார் பேரிலுஞ் சலவாத் தோடு மோதலென்றதற்குப் பகரும் குணாத்தென்று விதந்து கூறினாரென்றுணர்க.

அலங்கார சுன்னத்துக்களைக் கூறல்.

நல்லபறுலான தொழுகை தன்னில்
நடேசர் சுன்னத் தெண்ணுன்கு மென்றார்
சொல்லுமுதல் அவ்வல் தக்பீறுக்குத்
தோணர் செவிமட்டாக்கர மெடுத்தல்
வல்லவயிற்றின் மேலிடக்கைவைத்து
வலக்கையாற் பூணப்பிடித்திடலும்
செல்லுமறுக் கூவுக்கு மிகுத்தித்தாற்குஞ்
செப்புமுறை யாற்கையுயர்த்ததுமே.

என்பது, முற்கூறிவந்த வித்தொழுகைக் கின்றியமையாச் சிறப்பிற்றாய் அதனை யலங்கரிக்கும்படி அதன் கண்ணையன்றித் தனித்து நடவா விறல் பிற்றாகிய கைகூதென்னும் *அலங்கார சுன்னத்துக்களைக் கூறல்.

(இதன் பொருள்.) மக்களுக்கு நற்பபன்களைக் கொடுக்கு பறுலாகிய தொழுகையின்கண்ணே நடைசேர்ந்த சுன்னத்து முப்பத்தி

ரண்டும் பிறவுமென்றிமாம் சொன்னார்கள். 1-வது, ஈண்டு கூறு
நின்ற தொழுகையின்றலைநின்று முற்பட்ட தக்பிறக்கா விரண்டு
கைகளையுமிரண்டு புயங்களுக்கு மெதிராக விரண்டுசெவிகளி
னளவாக வெடுத்துயர்த்தலும் அஃதாவது தொழின்று நெருவன்
கிபுலாவுக்கு முன்னட்டுச் சஜுகிடுந் தலத்தினை நோக்கி வலமிடங்
கோணமற் செவ்வையாக நின்று தன்னிரண்டுகைகளின் விரற்
களுடைய மேனானிகள் இரண்டு செவிகளின் மேற்றுளிரினளவாகவு
மிரண்டு பெருவிரற்றலைகளு மிரண்டு செவிகளின் கீழ் சோணையி
னேரளவாகவு மவ்விரற்கள் பற்றிய குடங்கைகளின் புரமிரண்டும்
இரண்டு புயங்களினை ரெதிராகவுங் அகமிரண்டுங் கிபுலாவினை
ரெதிராகவுங் கைகளையுயர்த்தலாம். இத்திரமுயர்த்தலே மற்ற
வுயர்த்து மிடங்களடங்கலுக்குங்கொள்க, 2-வது அவ்வுயர்த்திய
கைகளை வயிற்றிற்கு மேலு நெஞ்சிற்குக் கீழுமாகிய தலத்திலிடது
கையை வைத்து அதின் மணிக்கட்டை வலதுகையால் விரற்கள்
பூணும்படியாகப் பிடித்தலும் இப்பிடித்தல் முன் சொன்ன தக்
பிறின் முகலெழுத்தோடுயர்த்தி "யீற்றெழுத்தின் முடிவோடும்
அக்கைகளை பிடித்தலாம், 3-வது றுக்கூவிற்போம்போது அதுபோல்
கைகளையுயர்த்தலும், 4-வது இருத்தித்தாலில் வரும்போதும் அது
போற் கைகளை யுயர்த்தலுஞ் சுன்னத்தாமென்றவாறு.

எண்ணுன்குமென்ற வெச்சவும்மையாற் பிறவும் வருவன
வெல்லா மாங்காங்குணர்க. [சொல்லுமுதலென்பதற்கு முதல்
நாவாற்சொல்லுதலும் சுன்னத் தென்றுகொள்க. அஃதாவது
தக்பிறு சொல்லுதற்குச் சற்றே முன்னர் தன் கருத்துளமைத்த
நிய்யத்தை வாயினால் மொழிதல் அக்கருத்துள்ளத் தினின்ற
தொழுகை முடியுமளவு மறவாது வருதல் இவ்விரண்டுஞ்
சுன்னத்தாமென்றுணர்க. [செப்பு முறையாலெனவே முன்னர்
கையுயர்த்தற்குச் செப்பிய முறையாக வென்னது முன்னர் இமாம்
செப்பிய முறைமையாற் கையுயர்த்தலென்று பொருள் கொண்டு
தக்பிறு சொன்னவகையும் சமியுல்லாஹு சொன்னவகைவுந்
தலைகுனிதலோடு மெடுத்தலோடுங் கையுயர்த்தலென்றுகொள்க.

இ து வு ம து .

ஓசையமத்தியொச் சகுத்தோதலும்

ஓவ்வோரறக் அத்தில்அவ் தோதலும்

பாசையுரைபாத் திறாமுடிவிற்

பயனைப்பற் றியாமீன்கூறலும்

முசுமுன்னிரண்டி நகர்அத்திலும்
முழுசுறத்தன்றேல் ஆயத்தோதல்
நேசறுக்கவுக்குஞ் சுஜுதினுக்கும்
நிகழுமிருப்பிற்குந் தக்பீரோதல்.

என்பது, அவற்றின் வகைகளைக் கூறல்.

(இதன் பொருள்.) 5-வது நிய்யத்தோடு தக்பீறு சொல்லிக்
கைகளினைத் தன் பின்னரோசை வெளிவராதாள்எடக்கி பொச்சுருத்
தோதலும், அத்தொழுகை பறலாயினு நபுலாயினுமொக்கும்,
6-வது ஒவ்வோரநகர்அத்தடங்கலிடத்தும் அத்தகையாக வோசை
வெளிவராதாள்எடக்கி அலுதோதலும் இத்தன்மையாவோதல் அத்
தொழுகைத் தன் பறலினைசையை வெளிப்படுத்தினு மறைப்பினு
மொக்கும், 7-வது அறப்புப் பாஷையுரையாகிய பாத்திஹாமுடிவில்
அதன் பயனைப் பற்றுதலோடு ஆயின் கூறலும், 8-வது முந்திவருமி
நகர்அத்திரண்டிடத்தும் பாத்திஹாவோதிய பின் சூறத்தோதலும்
அஃது முற்றவாயினுஞ் சில ஆயத்தாயினு மொக்கும், 9-வது
றுக்கவுக்குப் போம்போதுஞ் சுஜுதிற்குப் போம்போது மிடை
யிருப்பிலாப் போதுந் தக்பீறு சொல்லுதலுஞ் சுன்னத்தா
மென்றவாறு.

[அலுதோதவென்று பிசுமிலினைபெடுத்துக் காட்டாது பிரித்
தமையால் அஃது பாத்திஹாவிற்கேர்ந்த தென்பது கருத்தாயிற்று
[இனி பயனைப் பற்றி யெனவே அம்மீமினை யிரட்டித்தாற் பயன்
பேதகப்படு மென்பது மதனையிரட்டியாது அவ்வலிபினை நீட்டினுங்
குறிக்கினும் பேதகப்படாதென்பதுஉந் கருத்தாயிற்று. [முழு
சூறத்து அன்றேல் அயத்தோதலெனவே சூறத்துமுற்றவோதலு
மன்றியும் பொழுது குறைந்தாவது மனமறந்தாவது அதற்கிட
யூறாயின் ஆயத்தோதலென்பது மொன்று ஆயினுமில்வாயத்துக்
களிற் சிறியதாயினுஞ் சூறத்துமுற்றமேல் ஏறிய பயனென்பது
மொன்று அன்றியுமவ்வாயத்து முன்றிற்குத் தாழாதாதல் ஏற்ற
மென்பது மொன்று, அவ்வாயத்துக்களாயினு மல்லது சூறத்துக்
களாயினும் பின் வருவன முன் வருவனவற்றிற் குறையவாதலு
மொன்று, இச்சூறத்தோதல் தனித்தான் தொடர்ந்தான் தொழுகு
வாக்கும் பொதுவாகையாலிவன் மலுமுமாகிய தொடர் தோனாயின
வனுக்கு முன்னிலையாகிய இமாமினைதலைக் கேட்டிருப்பவன் அன்றி
யிவன் அவ்வோதல் கேளாதளவில் அகல நின்றாலுமல்லது அத்
தொழுகை யோசையை மறைப்படுத்தினுமிவனுஞ் சூறத்தோது
வனென்றுணர்க. [ஓசையை வெளிப்படுத்தந் தொழுகை மகுறிபு
இஷா சுபுஹு அதனை மறைப்படுத்தந் தொழுகை லுஹு

அஸுமென்று கொள்க. [முற்கவியில் றுக்கவினை யிருத்தித் தாலோ சேர்த்துக் கையுயர்த்தன் மாத்திரங்கூறி யிக்கவியிற் சுஜுதிருப்பி ரண்டினோடு சேர்த்துத்தக்பீறுங் கூறினமையா எனங் கொண்டு அன் அதற்குரிமையுங் கொண்டது. அகையால் றுக்கவிக் கையுயர்த்தலுந் தக்பீறு முரித்தாயிற்று. ஆகவே மற்றவிசுஜு திருப்பு இவ்விரண்டிற்குந் தக்பீரன்றிக் கையுயர்த்த வில்லையா யிற்று. [முன்னெண்ணுன்கு மென்ற வெச்சவும் மையால் இந்தச் சுஜுதில் பேரம்போது கையுயர்த்தாது தக்பீறு சொல்லும் இரண்டு முழங்கால்களை முற்பட வைத்தலும் பின்னிரண்டு கைகளை யும் வைத்தலும் அதன்பின் நெற்றியு மூக்கும் வைத்தலும் அவ் வைப்பிற் கைகளிரண்டு இரண்டு புயங்களினெதி ராதலுமக் கைகளின் விரற்களை நிமிர்த்துச் சேர்த்துக் கிபுலாவுக்கு நேராக விரித்து வைத்தலும் அன்றியும் இரண்டு முழங்கால் முட்டுக்க ளொன்றாதகற்றிக் துடைகளில் வயிறு தாழாதுயர்த்தி யிரண்டு விலாபுரமு மிரண்டு வாருவினும் அண்டாதகட்டி வைத்தலும் பிறவுஞ் சன்னத்தாம். இவ்வைப்புனுக் கூவிக்குங் கொள்க.

[மற்றப் பெண்பாலிற்கு ஒன்றித்துவைத்த லென்றுணர்க. மற்ற அவ்விடையிருப்பின் முழங்கால் முட்டிற்கு அருகிலிரண்டு கைகளின் விரற்களை விரித்துச் சேர்த்துக் கிபுலாவுக்கு நேராக வைத் வைத்தலு மோதலு மிவ்வனைத்துஞ் சன்னந்தென்றுணர்க.

இ து வு ம து .

ஒக்கறுக் கூவினிற்றரி படலில்
உரைத்த இகுத்தித்தால் நிலையதனின்
மிக்க சுஜுதினிற்றசுபிகோதன்
மேவும் அத்தவிய்யாத் திருப்பிற்
றக்கவலது தகவிரல் மடங்கி
ஷஹாதத்து விரற்றலை நிமிர்த்திப்
பக்க மிடதுகை விறலை யெல்லாம்
பரப்பித் துடைகண் மேல் வைத்தலுமே.

என்பது, அவற்றின் வகைகளைக் கூறல்.

(இதன் பொருள்.) 10-வது தக்பீரோடு கையெடுத்தலு மன்றி யந்தறுக் கூவிற்றரிபடு தலின்கண் தசுபிகோதலும் 11-வது இகுத் தித்தால் நிலையிற்றரி படுதலின்கண் தசுபிகோதலும் 12-வது சுஜு

திற்றரி படுதலின்கண் தசுபிகோதலும் 13-வது அத்தவறிய்யாத்தி
ருப்பில் வலது கையின் எல்லா விரலையு மடக்கிச் சுட்டு விரலாகிய
கலிமாவிரலொன்றையுமே தலைமடங்காது, நீட்டி வலது துடையிற்றலை
முட்டில் வைத்தலும் 14-வது இடது கையின் எல்லா
விரலையும் பரப்பி யிடது துடையிற்றலை முட்டில் வைத்தலுஞ் சுன்
னத்தா மென்றவாறு.

[மிக்க சுஜாதென்று சிவப்பித்தமையிற் தசுபிகோடுதுவாவு
மோத மென்று. [அத்தவறிய்யாத் திருப்பி லென்று பொதுப்படக்
கூறின மையாலிப்பரிசு இரண்டித்திலு மொன்றுணர்க.

இ து வு ம து .

இல்லல்லா வெனுஞ் சொல்வரும்போ
தியல் பாசகாதத்து விரலுயர்த்தல்
எல்லா விருப்பிடக்கான் மேலாதல்
சுற்றினிருப் பொன்றுந் தரையினாதல்
சொல்லு மிருப்பிடக் கால் விரல்கள்
தோன்ற வலக்கணக் கீழேயாக்கி
நல்ல வலக்காலின் படனிறுத்தல்
நாட்டு மச்சத் தாற்றெழுதலுமே.

என்பது, அவற்றின் வகைகளைக் கூறல்.

இதன் பொருள்.) 15-வது அத்தவறிய்யாத் தோதுகையில் இல்
ல்லா வெனுஞ் சொல் வருங்கால் இயல்பாக அச்சுட்டு விரலினை
யுயர்த்தலும், 16-வது அத்தொகையின் அகத்தமைந்த ஆதன
மெல்லா மிடது காலின்மே விருந்திடலாதலும் 17-வது அத்தொழு
யினீற்றின் வரும் அத்தவறிய்யாத்தி னாதன மொன்றுமே தரையினி
ருந்திடலாதலும் 18-வது இங்ஙனஞ் சொல்லும் இவ்வீற்றின் அத்
தவறிய்யாத் திருப்பாவது இடது கால்விரல்கள் வலது கால் கணையின்
புறந்தோற்ற அவ்வலது பாதத்தின் விரல்கள் நிலத்தின் அகப்பட
லுன்றிக் கிபுலாவிற்கு நேரிட்டு நிற்க பிறற்றட்டு நிலத்திற் பதியவிருந்
தீடலும் 19-வது அத்தொழுகையிண்டாகிய கருமங்களியா தொரு
ன்றும் வழுவாதபடிப் பேணுதலோ ணேற்றிற் கு முள்ளம் அச்சத்
தோடு தொழுதலுஞ் சுன்னத்தா மென்றவாறு.

[இயல்பாக வுயர்த்த லென்ற வெச்சம் மடக்கிவளைத்துயர்த்தா
மையு முயர்த்தலன்றி யசைத்திடாதமைத்தலு மொன்றென்பதனைக்

குறித்து [சுற்றினிருப்பொன்றுத் தரையினதலென்றுஞ் சொல்லு
மிருப்பி தன்மைத்தென்றும் விதந்து கூறிமையால் எல்லாவிருப்பு
மிடக்கான்மே லாதலென் றவ்விருப்பின் றன்மையினை வினவாரா
யினும் பொருட்காலுந் தரையிலநாகத் தோற்று ரின்றது. அஃதா
வது வலதுகாலது போலப்பதத்தின் விரல்கள் நிலத்தின் அகப்பட
லுன்றிக் கிபுலாவுக்கு நேரிட்டு நின்ற இடதுகாற்பதத்தின் புறம்
நிலத்திற்கிடப்ப அதன்காண்டையின்மேற் பிற்பட்டுப்பதிய விருந்
திடலும் [இனுநாட்டு மச்சத்தாற்றொழுத வென்பதற்கு அச்சத்
தாற் றொழுதலை நாட்டுதலு மொன்றென்றாக்கி இமாமுடனே
பின்வந்து தொடர்ந்தவன் தன்சேளமுள்ள கருமத்தைச்செய்து தன்
றொழுக்கையை நிறைத்தந்தெழுந்திடல் வேண்டி இவ்விருப்பினிருந்
திடலும் அன்றியுமறதியேய்ந்தவன் சுஜாது சசுவிற்காக இவ்விருப்பி
னிருந்திடலுஞ் சன்னத்தென்பதனை யமைத்துக்கொள்க.

இ து வு ம து .

ஐயமற அத்தஹிய்யத்தோடும்
அடுத்தசொன் மூன்றுத் தொடபாவோதல்
செய்யுஞ் சுஜாதிரண்டும் முடிந்தாற்
சிறிது மிருப்பில்லை தரிப்பன்றியே
கைகளிரண்டையு நிலத்தினூன்றிச்
சடிதினிலை தனிலாகுதலுந்
துய்பவிழிபுறம் பெயர்க்கிடாமற்
சுஜாதிடுந்தலம் பார்ப்பதுமே.

என்பது, அவற்றின் வகைகளைக் கூறல்.

(இதன் பொருள்.) 20-வது, ஐயமறும்படி யோதுகின்ற அத்த
ஹிய்யாதென்னுஞ் சொல்லுடனே யடுத்துவருஞ் சொற்கள்
மூன்றினையுமொன் தொடர்பாக வோதலும் அஃதாவது அத்தஹிய்
யாத்துள் முபாறக்காத்துள் சலவாத்துத்தையிபாத்து என்பதாம்
21-வது, சுஜாதிரண்டுஞ் செய்து முடிந்தாற் சிறிது பொழுதிற்கு
மிருத்தற் கிடமில்லை யெழுந்திடற்காகத் தரிபடலேயன்றி எனவே
சுஜாதுசெய்து முடிந்த பின்னரெழுந்திடற்கும் அந்த முடிவிற்
கிடையிற் செய்கைகளின் றொடர்பால் வன்மைதோன்றாமல்
உடற்கோர் மேன்மையாகிய நயந்தோன்றக்கிடந்த தாமதிப்பு
இருந்திடல் தரிபடலிரண்டிற்கும் வேற்றுமையினாலுணர்க. 22-வது
இரண்டு கைகளிலுட்புறத்தை நிலத்தினூன்றி விரைவாக வெழுந்து

நிலையிலாதலும் 23-வது நிலையுனிற்சும் போதிற் கண்களால் வல
மிடம் பார்வை பெயர்த்திடாமற் சுஜாதிநெதலத்தினையே விடாது
பார்த்தலும் சுன்னத்தாமென்றவாறு.

[இச்செய்கைகளின் பேத மெவ்வளவாயினு முளவாயிற்
மேர்ந்துணர்ந்து கொள்க.

இ து வு ம து .

கத்தன்றையுன்னி வணங்கும்போது
கவலாதாராய் வாக்குறுதேதலும்
சித்தமறவாதுள்ளக நினைத்தல்
செப்புவிமாம் ஆமீனெடுசெப்பலும்
உத்தமத்தி மாரெலிமத் தோதுங்கால்
ஒலித்தேயோதலும் லுகரசிறிற்
சத்தமமையாம லோதுதலும்
தனித்தே யோதுதலுமவு முழுக்கே

என்பது, அவற்றின் வகைகளைக் கூறல்.

(இதன் பொருள்) 24-வது உலகவியக்கமானத்தினையுஞ் செய்து
முடிக்குங்கத்த நாயகிய நாயகனை யுள்ளத்தானேக்கி வணங்கும்
வணக்கத்தின் கண்ணே மனத்திற்கவலையெள்ளாதே பொருளின
யாவது சொல்லிணையாவது உறுதிபயப்ப ஆராய்தலினேடே குறு
ஆதேதலும் 25-வது சித்தத்தின் மறதிகொள்ளா துள்ளமாகிய
கல்பினிடத்தில் அவனது, தகுத்தோற்ற நினைத்தலும் 26-வது
இமாம் ஆமீன் சொன்னபின் அதோடு மவுமுமும் ஆமீன் சொல்லு
தலும், 27-வது இமாமானவனேசையை வெளிப்படுத்தி யோதுங்
கால் அத்தொழுகையில் மவுமுமும் ஆமீனென்று ஓசைவெளிப்பட
வோதலும், 28-வது அவ்விருவரும் லுஹறுடைய தொழுகையிலும்
அசறுடைய தொழுகையிலும் வெளிப்பட வோசையமையாது
சத்தமக்கே செவிக்கமையாவோதலு மற்றமூன்று பொழுதின்
நெழுமுகையிலு மவுமுமானவன் வெளிப்பட வோசையமையாது
தனக்கேயமையாவோதலுஞ் சுன்னத்தாமென்றவாறு.

[வணங்கும்போதிற் கசலையெள்ளவாதெனவே உடற்கோர்
சடனையெள்ளாமற் செறிந்த மகிழ்ச்சியோடு தொழ்ப்புகுதலும்

கல்பும் வேறொரு பராக்கிற் புகுதா தொழிதலும் சுன்னத்தா மென் பதாயிற்று. [ஆராய்வாக் குறுஆதேதலெனவே அத்தொழுகையி னமைந்த திக்குகளையும் அத்தண்மையாகவே வோதலு மொன்று [சித்த மறவாதெனவே பயப்பாடு கருத்துள் வைத்தலுஞ் சுன்னத் தென்பதாயிற்று. [ஒலித் தோதுக்கால் ஒலித்தே யோதலெனவே அவ்வாமினோடியைந் திடினும் இப்பொருள் கொண்டு ரின்றது தனித்துத் தொழுபவனுஞ் சொன்ன விரண்டு பொழுது வணக்க மும் அன்றி மற்ற மூன்று பொழுது வணக்கமும் வணங்குங் காலந் தொனித்தே யோதுவனென்பது கருத்தென்றுணர்க.

இ து வு ம து .

தொழுகை முடிவைத் தய்யாத தீற்றிற்
சொல்லகமா கல்லைத் தொடுதுவாவும்
பழுது பகராமலிடது பக்கம்
பார்த்தே சலாஞ் சொல்லிமாமே யாகில்
வழியே தொழுமவ் மூம்களுக்கும்
மலக்கு கின்னுக்கு மெனக் கருதற்
றொழிலிற் றொடர்ந்தலா தற்குந் தாஞ்
சொன்னோ மெனக்கருதிட லுந்தானே.

என்பது, அவற்றின் வகைகளைக் கூறல்

(இதன் பொருள்.) 29-வது தொழுகை யீற்றின் முடியவரும் அத்தவிய்யாத் தோதி அதன் கடைசில் கமாசல்லைத் தவோதலும், 30-வது அதன் கடையில் அவ்லாகும் மகுபிற் றீ யென்னுந் தவா வோதலும், 31-வது சொற்பழுதாகாம யிடதுபுறந் திரும்பிப் பார்த்து சலாஞ் சொல்லுதலும், 32-வது வலப்புறமாயினு யிடப் புறமாயினுஞ் சலாஞ் சொல்லும்போதில் அந்தர்த்தப் புறங்களினுள்ள மலக்குகளுக்கு மூமினாகிய மனிதர்களுக்கும் மூமினாகியசின்களுக்கு மென்று கருதலும் அவன் இமாமாகில் தன் வழியைத் தொடர்ந்து தொழுமவுமூம்களுக்கு மென்று கருதலும் அம்மவுமூம்களுந் தங்கள் சலாம் அதற்கு உத்தரமென்று கருதலுஞ் சுன்னத்தா மென்ற வாறு.

[முடிவத்தவிய்யாத் தென்று வரையறுத்தமையால் அவ்வத்தி விய்யாத்ததுஞ் சேர்ந்த நபியுல்லா பேராற் சொல்லுஞ் சலவாத்

தினும் அந்த துவா வதிகப்படாதாதலுஞ் சன்னத்தென்பதாயிற்று. [பக்கம் பார்த்தே சலாஞ் சொல்லலெனவே வலப்புறமாயினு மிட புறமாயினுங் கபோலம் பக்கத்தார்க்குத் தோற்றுமளவுந் திரும்ப லென்பதாயிற்று. தொடர்ந்தவர் அதற்குத் தாஞ் சொன்னே மெனக் கருதிலென்று பொதுவாகக் கூறினமையாற் செய்கையி னென்றாகு மெனும் இடத்தால் அத்தொடர்பு மூன்றாயிற்று. வலத்தினின்று தொடர்ந்தார் இடத்தினின்று தொடர்ந்தார் நடுவ னின்று தொடர்ந்தாரென்று வேறுகொண்டு அவ்விமாமானவனு டைய சலாமுக்கு இரண்டாஞ் சலாமைக் கொண்டு அவன் வலத் தினின்றும் தொடர்ந்தாரும் முந்திய சலாமைக் கொண்டு அவனி டத்தினின்று தொடர்ந்தாரும் இரண்டா லொன்றில் நாடிய சலா மைக் கொண்டு அவனுக்குப் புறத்தே யிவர்களுக்கு நடுவனின்றி தொடர்ந்தாலும் அவனுடைய சலாமுக்கு உத்திரத்தினைக் கருது தலென்பதே கருத்தென்று உணர்க. [இவருள் நடுவனின்றி தொடர்ந்தவர் முந்திய சலாமைக் கொண்டு கருதல் வரிசைய தென்று கொள்க. இக்கருத்தாயினும் அவ்விமாமுடைய முந்திய சலாமைக் கொண்டு தொடர்பு நீங்குண்ட படியால் அம்மவுமுமுக்கு அப்போதே சலாம் சொல்லவுமன்றித் திரிது துவா முதலிய வோதிய பின் சொல்லவு மன்றி அவனொரு சலாமுக்குப் பின்னையே யிவனுடைய விரண்டு சலாமுஞ் சொல்லவுமா மென்று கோடற் காக அதற்கு உத்தரஞ் சொன்னேமெனக் கருதிலென்று வரை யரையாது கூறினா ரென்றுணர்க.

இவற்றிற்கோரியல் கூறல்

தந்தந் தொழுகை தான்றிர்த பின்னர்
தசபி கொடுதிக்கேழுதுதலும்
முந்தவிடஞ் சற்றே சறுகி நின்ற
முறையாம் சன்னத்துத் தொழுதிடலும்
அந்த வகை யலங்கார சன்னத்
தவைகடாந் தெரிந்துணர்ந்து கொள்வீர்
இந்த சன்னத்திலியா தொன்றேனும்
இழக்கினுந் கூடுந் தொழுகைதானே.

என்பது, இவற்றினை முற்றுவித்து இவற்றிற் கோர் புற னடையியல் கூறல்.

(இதன் பொருள்.) தத்தமக்குரிய தொழுகைகளைத் தாந்தார் தொழுது சலாங்கொடுத்து முடித்தபின்னர் தசபிஹு ஒதலுந்

திகழேதலும் முன்னர் நின்று தொழுதவிடத்தினைவிட்டுச் சற்றே சறுகி நின்று சன்னத்துத் தொழுகைகளைத் தொழுதிடலு முலைமையாகும். அழகாகிய பலவகைகொண்ட விவ்வனைத்தும் அலங்கார சன்னத்துக்களாம். இவைகளையுள்ளத் தாலநிந்து உணர்வாலுணர்ந்து கருத்தாலெடுத்துக் கொள்வீராக. இங்ஙனங் கூறிய சன்னத்துக்களி லியாதொன்றினையாயினும் அத்தொழுகையிழக்கப் பெறமாயினும் அத்தொழுபவனைக் கூடிக் கொள்ளுமென்றவாறு [இழக்கப் பெறுதாயின் அதிக பலனோடு கூடிக் கொள்ளுமென்பதாயிற்று. ஆகையால் அந்தந்த பறுலான கருமங்களிலுள்ள சன்னத்துக்களைப் பேணுதல் அக்கருமங்களதனாலும் தம்மாலும் பலன்றருமென்றுணர்க. இக்கருத்து நோக்கிற் செய்தாற்குப் பலன்றருதலேயன்றித் தன்னைச் செய்யாதார்க்குப் பறுலுகளைப்போலே வேதனைக்குட்படுத்தார் தண்டனையினைத்தராத சன்னத்துக்களென்று கொள்வதாயிற்று. முந்தவிடஞ் சற்றேசறுகி நின்று தொழுகைகெனவே முற்படச் சன்னத்துத் தொழுது பறுலுதொழுதற்குச் சற்றேசறுகி நின்றலுமொன்று. முறையான சன்னத்தென்றதனை சன்னத்திற்குப் பண்படையாக்கிய அதற்கு இனமுமெடுத்து முறையாகிய சன்னத்தும் முறையாக சன்னத்தென விருவகைப்படுத்திப்பொருள் கூறினும் அமையும். அவற்றுள் முறையாகிய சன்னத்தாவன சுபுஹுக்குப் பறுலுதொழுதற்கு முற்படவிரண்டு நக்அத்தும் லுஹுக்கு முற்படவிரண்டு நக்அத்தும் பிற்படவிரண்டு நக்அத்தும் மகுறிப்புக்குப் பறுலுக்குப் பிற்படவிரண்டு நக்அத்தும் இஷாவுக்குப் பிற்படவிரண்டு நக்அத்தும் தொழுதல் பறுலொடு முந்தியும் பிந்தியு முறைகொண்டு நிதபனவென்று கொள்க. அன்றியுங் காரணமுங் காலமுமுறையாகக் கோடலும் இஃதன்றிப் பன்மையு மொருமையு முறைபாகக் கோடலும் இம்முறையுளமைக் கலாமியை யல்லனவெல்ல முறையாக சன்னத்தென்றுணர்க.

[எவையாயினுஞ் சற்றே பொன்றுக்கொன்று சறுகி நின்று தொழுதலுமொன்று. [இவ்வகைத் தொழுகைகளெல்லா மதற்குரிய பேதாபேதங்களெல்லா நன்குணர்த்த நல்லோருணர்த்த வுணர்ந்து கொள்வாயாக.

சன்னத்துக்கள் முற்றிற்று.

மக்றாஹுகளைக் கூறல்.

சீரந்தொழுகையின் மக்றாஹான
 செயல்களிருபதுண்டுணர்ந் துகொண்மின்
 மாராயமுகந் திரும்புதலும்
 மலர்க்கண் வானகமே னோக்கலும்
 வாரூங் குழலாடை வினைசெய்தலும்
 வாயின்முறையன் நிசைவைத்தலும்
 பாரிற்றொளான் றினான் றியலும்
 பணிதன் மலஞ்சலக் காண்முட்டோடே
 ஒதுக்கத் திடந்தினுந் தெருவிடத்தும்
 ஒட்டைத்துறை யினுமாலயத்தும்
 புதைக்குமிடத் தினுங்குப்பையினும்
 புகுந்துவணங்கலும் றுக்கவதனிற்
 சதிக்கச்சிரத் தினைக்குனித்திடலும்
 சரத்தைமருங்கினிற் கொடுத்திடலும்
 எதிர்ப்பில்வலத் தினிலுமிழ்ந் திடலும்
 இச்சையுணமுன் னர்தொழுதுமே.
 இரண்டுகவியு மொருதுடர்.

என்பது, கூறிவந்த தொழுகையிற் பறுவொடு கலந்ததிற் சில
 வாகியும் அதனை யலங்கரித்தும் வந்த சன்னத்துக்களின் வகையினை
 யுங் கூறி யிவற்றிற்கிடையில் செய்கைகள் திருத்தமாதற்காகத்
 திருத்தற் கிடைப்படும் பொருத்தமாகாக் கருமங்களாகிச் செய்
 யினுஞ் செய்யாதிருக்கினு நயமொடுபயமும் இல்லாதனவாகிய
 மக்றாஹுகளினெண்ணின் வகையுங் கூறல்.

(இதன் பொருள்.) சிறப்பாகிய தொழுகையினைச் செய்யுமிடத்
 திற் செய்தற்குப் பொருத்தமில்லா மக்றாஹானசெயல்களோ ரிருப
 துண்டும் அவை யிவைபென வுணர்த்துவனீவீருணர்ந்து கொள்
 வீராக அவற்றைக் கூறுவன், 1-வது நாயன் சமுகத்தினின்றஞ்சி
 யொடுங்கி வணங்குஞ் செய்கையின் அவனிடத்திருந் தணுகுங் கிரு
 பையைக் கொண்டுவரும் பேரீன்பமாகிய மாராயத்தைப் பார்த்துநு
 றின்ற முகத்தினைக் கிபுலாவென்னுந் திசையன்றிப் புறதிசையிற்றி
 ருப்புதலும் 2-வது மலர்போன்ற கண்களால் வானகத்தின் புறமாமே

னோக்கலும் 3-வது தலையின்சேசமாகிய வுரோமத்திற்கு மேவிய வுடை மனக்குரிமை யன்றிங் சுஜாது முதலிய செய்யுமிடத்தில் அவற்றிற்குரிமைப்படுத்தும் வினைசெய்தலும் 4-வது தன்வாயினிடத்திற் கைவைக்கு முறைமையல்லாது வீணாக வைத்தலும் 5-வது நிலையிலொருகாலின் ஊன்றலாகப் பொறுத்து நின்றலும் 6-வது மலமுட்டுப் பாடுள்ளபோது தொழுதலும் 7-வது சலமுட்டுப் பாடுள்ளபோது தொழுதலும் 8-வது காற்று முட்டுப் பாலுள்ளபோது தொழுதலும் 9-வது குளிக்கக் கட்டியவொதுக்கமாகிய விடத்திற்கொழுதலும் 10-வது பலமக்கள் போக்கும் வர்த்து மொழியாதுகொண்ட நடைவழியிற்கொழுதலும் 11-வது ஒட்டைகள் கட்டுந் துறைபிடத்திற் கொழுதலும் 12-வது வேற்றுமை நெறியுடையோர் வணங்குங் கோயிலிடத்திற் கொழுதலும் 13-வது புதைக்கு மகுபறாக்களிடத்திற் கொழுதலும் 14-வது பல கழிவுபடும்பதார்த்தங்களை யெறியப்படுங் குப்பையினிடத்திற் கொழுதலும் 15-வது றுக்கவினனவினுக் கதிகமாகத் தலையைக் குனித்திடலும் 16-வது கையினை மருங்கில் வைத்து நின்றலும் 17-வது முன்னோக்கி நிற்குங் கிபுலாத் திசையின்வாய் நீருமிழ்தலும் 18-வது வலப்புறத்தில் வாய் நீருமிழ்தலும் 19-வது பசிபுடனே யுணவு மெதிரிருப்பத் தொழுதலும் 20-வதுதாகத் துடனே பருகு நீரும் எதிரிருப்பத்தொழுதலும் ஆகிய விவ்விருபதுமாமென்றவாறு.

[முறைபன்றிக் கைவைத்தலுமெனவே முறையோடு கைவைத்தல் சன்னத்தாயிற்று. அஃதாவது ஷெய்தான் புகாதபடி கொட்டா விபாற் றுறந்தவாயினைக் கைவைத்தடக்கல். [தாளொன்றினூன்று மக்றா கெனவே யாதானுமொரு வருத்தத்தானூன்றுமாயின் மக்றாஹாகவென்றுணர்க. ஒதுக்கு மிடமெனவே குளித்தற்காக மேலாடையுரிந்து வைக்கு மிடமுங்கொள்க. [புணதக்குமிடத்தினு மெனவே பறிக்குமிட மன்றாயிற்று பறிக்குமிடமாயிற் கொழுதலாகாது யாதோர் விரிப்புண்டா யிருக்கினு மதுவுமக்றாஹு ஆகையா லென்றுணர்க. இக்கருத்தாற் புணதக்குமிடந் தூய்மையுளதாயின் மக்றுகென்றுயிற்று. இலதாயிற்கொழுதலே யாகாதென்பதாயிற் றென்றுணர்க. [எதிர்ப்பில் வலத்தில் உமிழ்த்திடலாகாதெனவே யிடத்தி லுமிழ்த்திடலாமென்பதாயிற்று இஃது பள்ளிவாயலல்லா விடத்தினென்றுகொள்க. பள்ளிவாயில் உமிழ்தலாகாமையாற் றன்னாடையிடத்து உமிழ்த்துகொள்வன் இடத்தின் மாக்களுண்டா யிருக்கிலும் இம்முறையேகொள்க. இம்மக்றாஹுகளின் அமைந்த விசுற்படமல்லாம் இக்கவிகளாலுய்த்துணர்ந்து கொள்க.

மக்றாஹுகல்-முற்றிற்று.

02-194 NAL7, A
N48

வழு வியல் கூறல்.

சொல்லும்பறுவிலொன் றினைவிட்டாலுஞ்
 குழுஞ்சறுத்திலொன் றினைவிட்டாலும்
 புல்லுஞ்செயல் முன்பிணக்கினாலும்
 பொருந்துமடவாகப் பேணுதாலும்
 அல்லாச்செயலதி லுள்ளதேனும்
 அப்பாற் செயன் டிக்கா வரினுமற்றும்
 வல்லகாரண மிடையூறுபின்
 வழுவியகன் றிடுந்தொழுகைதானே.

என்பது, சொல்லி வந்த தொழுகையின் அகத்து நிகழும் வழுவினைக் கூறல்.

(இதன் பொருள்.) அதிகரித்த தொழுகையிற் சொல்லா நிற்கும் பறுவு பத்தொன்பதில் ஒன்றினை நெகிலவிட்டாலும் இத்தொழுகையினையும் அதன் பறுவுகையுஞ் குழாநிற்கும் முன்னம் அகமும் புறமுமாகிய சறுத்துக்கள் என்பத்திரண்டில் ஒன்றினைபாயினும் விடுதலைச் செய்தாலும் அத்தொழுகை யிடத்திற் பொருந்திய செயல்களாயுள்ள பறுவுகளினொன்றையாயினு முன்னையதைப் பிற்படுத்திப் பின்னையதை முற்படுத்தினாலும் இந்த பறுவுகளிலாயினும் அந்த சறுத்துக்களாயினும் விட்டதனையும் நிலைமாறி அதனையும்பிற்து மதற்கதற்குரிய விடங்களிற் பொருந்து மொழங்காகப் பேணுதலைச் செய்யாமையானும் அத்தொழுகைக் குரிமையல்லாத செயலதன் அகத்தேயுளதாயினு மதனைச் செய்தாலும் அத்தருணத்தினு மற்மெத்தருணத்தினும் அத்தொழுகையை விட்டு புறப்படுவேற்று செயல்கண்மிக்கென்று சொல்லப்படுவனவற்றை வரும்படிச் செய்தாலு மன்றியுமத் தொழுகைக்கு முதலாக வுந்துணையாகவு முள்ளவல்லமமுடைய காரணங்கடாமே யிடை யினாறு படுமாயினும் அதனை செய்யுங் கருத்தாவாறுபடுமாயினும் இவ்வனைத்தானும் அத்தொழுகை தானே வழுவி யவனைக் குற்றமுடையனாக்கி அகலுமென்றவாறு.

விட்டாலு மாக்கினாலு மென்ற செயப்படு பொருளேற்ற பிறவினை அச்செய்கையினை யுடையான் மேற் படுத்தின மையால் மனத்தினறிந்து செய்தலாயிற்று. [இனி பொருவன் றுக்கூவுல் வந்து இகுத்தித்தாலிற் செல்லாமற் சுஜூதில் வருவானாயின் ஒரு பறுவை விட்டதாற் ரொழுகை வழுவிற்று அல்லது றுக்கூவில் வந்தவன் அதனைவகுனியாம விகுத்தித்தாலின் மீள்வானாயின் ஒரு சறுத்தை விட்டதாற்

றெழுக்கை வழுவிற்பு அல்லது றுக்கவில்வந்து சுஜாதிற்போய் பின்பு இகுத்தித்தாலில் வந்தானுபிற் பின்னையதை முற்படுத்தி முன்னையதை பிற்படுத்தியதாற் பரிசரியாமையும் அடவினைபெடா மையுமாகிய சறுத்தும் பறுலுங்கெடுதலாற் வழுவிற்பு ஒருவன் மறதியால் றுக்கவில் வந்தவனிகுத்தித்தாலிற் செல்லாமற் சுஜா திற் சென்றான் அதனிடத்தி லுணர்வுதோன்றிற்று, அவ்வுணர்ச்சி யுடனே யிகுத்தித்தாலின் மீளாது உறுவனுபின் முன்பின்னபதை யடவாகப் பேணுதலைச் செய்யாமையாற் றெழுக்கை வழுவிற்பு. இவ்வெடுதுக் காட்டல் அனைத்தினுவவனைக் குற்ற முடையவனுக்கி அத்தொழுகை யகன்ற தென்றுணர்க. [செயல் முன்பினுக்க லென் றமையாற் செயல்களாயுள்ள பறுலுகளிற் குறியதை நெடியதாகக் கலு மென்று அஃதாவது இகுத்தித்தாலுஞ் சந்திருப்புகுறிய பறு லால் அவ்விசுத்தித்தாலி லொருவன் பாத்திறுவோது மாத்திரை யளவும் அதற்குரிய வோதலன்றி மற்றோரோதலாலேனு மல்லது வாய்வாளாதேனூட்டித் தானுயினும் அச்சந்திபிருப்பில் அத்தவிய யாத்தோது மாத்திரையளவு மிவ்விரண்டு காரணத்தினென்றாலேனு டீட்டி தானுயினும் அவனது தொழுகை வழுவ மென்றுணர்க. இந் டீட்டித்தல் மறதியானுண்டாயின் அவ்வழுகைமதியாற்றெழுக்கை கூடுஞ் சுஜாது சகுவுஞ் செய்வனென்ப. [செயல் முன்பினென்று பிரித்தமையாற் சொல்லாயுள்ள பறுலுகள் முன்னையது பின்னையா யினும் பின்னையது முன்னையாயினும் இவ்வழுவினைக் கொள்ளா வென்பதாயிற்று. [அஃதாவது றுக்கவினிடத்திலாயினும் ஈற்றில் வரு மத்தவிய்யாத்தினிருப் பிடத்திலாயினும் பாத்திறு முழுவது மேயாயினுஞ் சிறிது மேயாயினு மோதலும் அன்றியு நிற்குநிலையி னிடத்தில் அத்தவிய்யாத்த முழுவது மேயாயினுஞ் சிறிது மேயா யினு மோதலும் போல்வனவாயிவற்ற லத்தொகை வழுவாதென்று ணர்க. ஆகையாலிவ் வழுவமைதியாயிற்று. [செயலினெதிர் மறுத்த சொல்லு மச்செயல் போலப் பொதுவாகையாற் சொல்லா யுள்ள பறுகளெல்லா மென்று கொள்ளற்க, தொழுகையிற்றுவக் குந் தக்பீறு முடிக்குஞ் சலாமுமாகிப் சொல்லாயுள்ள பறுலுகளில் விரண்டு மன்றி மற்றுள்ளன நிலைமாறிடில் வாழுவாதா மிவ்விரண்டு மாகில் வழுவமென்றுணர்க.

இதனை லத்தொழுகை யென்னும் பொருளினே நிறுத்தி யதன் அகமும் புறமும் கூறவேண்டுதலி னென்றுணர்க. வழுவினைக் கொள்ளாதானிச் சொற்களி நிலைமாறுதல் மறந்தேயாயினுஞ் சலா முக்கு முன்னர் வருஞ் சுஜாது சகுவினைக்கொண்டு வருவன வாயிற்று. சலாமு மறதியால் நிலைமாறிற் சுஜாதுசகுவினைக் கொண்டு வருமல்லதாயி கொள்ளாது. வழுவினைக்கு மென்றுணர்க. [அல்லாச் செயல்தினுள்ள தென்றது றுக்கவையாது சுஜாதையாவது செய்து

முடித்து மறத்துஞ் செய்தல் போல்வனவாம். மறதியாற் செய்தல் போல்வனவாம். மறதியாற் செய்தால் வழுவமையாது சுஜாது சகுவு செய்தற் குரியவாய் [அப்பாற் செயன் மிக்காவரினு மென்றது தொழுகையினிற்கும் போதின் நடக்கல் அடித்தல் அடியெட்டி வைத்தலிவை போல்வன் பிறவினைகளாம். இவையொரு தொடராக மூன்றடுக்க வருதல் மிக்கனவா மென்று கொள்க. [வல்லகாரண மிடை யூறுகி லென்றது தொழுகை முறிதரு மென்னுங் கவியுமெய் யினுடட நீங்கியென்னுங் கவியுமாம். இக்கவியிற் போந்த விரிவினையுய்த்துணர்ந்து கொள்க. மேல்வருங் கவிகளானு முணர்க.

வழுவாதியற்றலைக் கூறல்.

மறந்த செயல் பின்னர் நினைவில் வந்தால்
மருவிக் கொள்ளுவனத்தே மீண்டால்
இறந்த செயலினுக் கிடாக்குவன்
எதிர்த் செயலெல்லா மடவாக்குவன்
றுறந்து போயதும் அபுஆலாகிற்
ஹோடர்ந்த பறுவினைப் பேணிக் கொள்வன்
நிறைந்த நக்சுத்தில் சுஜாதினையும்
நினைவினுறு தியான் முடிப்பெனென்றார்.

என்பது, முன்னர்க் கூறிய வழுவதலின் காரணங்காட்டி அத்தொழுகையின் கணமைவன் வமைத்து மமையாதனவற்றை யொழித்து மதற்கோர் வழுவில்லா தியற்று தலைக் கூறல்.

(இதன் பொருள்.) கூறிய தொழுகையின் அகத்தமைந்த அச்செயல்களாயுள்ள பறுலுகளின் ஒன்றனை மறதியாற் செய்யாது விட்டு மற்றொன்றனைச் செய்யா நிற்கின்ற அவனுக்குப் பின்னர் தான் மறந்த செயலாயுள்ள பறுலு இன்னதென்றும் அதனிலன் இன்னதென்று முணர்வின் கண் வருமாயினுடனே அந்நிலத்திலும் அச்செய்கையிலுஞ் சென்று மருவி யெடுத்துக் கொள்ளுவன் அன்றியும் அவ்வுணர்வு தோற்றாது செல்லுகையில் அவன் விட்ட நிலனும் அதன் செய்கையு மற்றோரி நக்சுத்தில் மீண்டு வருமாகில் அதன் பின்னர் அவனுக்குணர்வுந் தோற்றிடிவ் இதனை முந்திய நக்சுத்தில் மறந்துவிடப்பட்ட செயலினுக்கீடாக வாங்கிக்கொள்ளுவன் அப்படிக்கொண்ட பின்பு மேலே யெதிராக வருஞ் செயல்கள் அனைத்துப் அத்தொழுகையின் அடவு போல வொழுங்காக்கிக் கொள்ளுவன். இவன் மறதியால் இவனை விட்டு நீங்கி போயதும் அபு ஆலுசன்னத் தாகுமாயின்

இவன் இதனை விட்டுவிட்டுடுத்துத் தொடர்ந்த பறுலினை விட்டு இதன்பால் மீளாமல் அதற்கோர் பழுதுறும் ப் பேணிக்கொண்டு வருவன். இஃதன்றித் தொழுகையி னிறைபூண்ட மக்அத்துக் களின் எண்ணிக்கையின் பிறத்துந் தன் நறத்துஞ் சமதெகம் வந்தாலும் சுஜுதுக்களிற் சந்தேகம் வந்தாலுஞ் சுஜுதுக்களால் மக்அத்தினிடத்திற் சந்தேகம் புவதாலும் அவன் கருத்தினுள் இருதலையாராய் விற்பெளிவுகொண்ட வொருதலையாராயினாலும் அல்லது தன்னினைவிற்போந்த வறுதியானு மெடுத்துக்காட்டிய முறைபோலச் செய்து இச்சந்தேகங்களை நீக்கித் தொழுகையை முடிவுபடுத்தவ னென்றவாறு.

இவைவருமாறு ஒருவன் ரெழும்போதில் முதலாம் மக்அத் தில் ஒரு சுஜுதினை மறந்து விட்டு இரண்டாம் மக்அத்தில் நிற்கு நிலையில் வந்தபின்பு உணர்ச்சிதோன்றி நினைத்தானாகில் அவன் செய்த ஒரு சுஜுத்தக்குப் பின்னரிருந்து பின்னெழுந்தவனுமாகி லுடனே மறந்த சுஜுத்திற்புகுந்து செய்து மேல்வரும் பறுலுகளை பெல்லாம் அடவாகச்செய்து முடிப்பான். அன்று இராதபடி எழுந்தவனுமாகிய விடையிருப்பிருந்து பின் சுஜுதுசெய்து முடிப் பான் [இருந்து பின்னெழுந்தவன் அவ்விருப்பினை யிரண்டு சுஜுதிற்கு மிடையிருப்பென்றபின்னிங் கடையிருப்பென்றபின்னு நிய்யத்து வைத்திருந்தாலுமாம். இதில் மறந்தசெயல் விட்டசுஜுது பின்னர் நிற்குநிலை நினைவில் வந்தது. அம்மறதியையுணர்தல் மருவிக் கொள்ளுதல் விட்ட சுஜுதினைச் செய்தல் என்றுணர்க. [பின்னறென்றது மற்ற மக்அத்திலுள்ள சுஜுதிற் புகுமளவு மென்று யிற்று. இஃதன்றி அவன்றனக்கு மற்றவிரண்டாம் மக்அத்தில் சுஜுது செய்தபின்பு மறந்துவிட்டது. உணர்ச்சிதோற்றி நினைவில் வந்தாலிந்த மக்அத்திற்செய்த முந்தின சுஜுதை முதலாம் மக் அத்தில் மறந்து விட்ட வொருசுஜுதிக் கிடாகவாக்கியொரு மக்அத் தென் றெண்ணிக் கணக்கிட்டு நிலையில்வந்து மேலே எதிர்த்து வரும் பறுலுகளை பெல்லாம் அடவாகச்செய்து தொழுகையை முடிப்பான் [அஃதே மீண்டாலிறந்த செயலினுக் கிடாக்கி யெதிர்த்த செயலெல்லா மடவாக்குவனென்று ஆக்குவனென்று முற்றுவிளையை யாக்கியென யெச்சவினையாதற் கருத்து இரண் டாம்மக்அத்தில்செய்த சுஜுது முதலாம் மக்அத்தில்விட்ட சுஜுதே அவனறிபாயமையோடு வந்தமையல் அஃதே யீண்டாலென் னதனைக் கருத்தாவாக்கி மீளலை அதன் பாற்படுத்தினார். ஆகையால் விட்ட தற்கு மெடுத்தற்கு மிடைப்பட்ட செயலெல்லா மிவனுத்தி மிவனது தொழுகைக்கு முரிமையாகாமையின் வீண்டொழிலாயிற்று இம் மூன்று துறைபினும் அதிகச்செய்கை செய்தமையாற் சுஜுது சகுவு செய்வன். [இனி இவன் மறந்துவிட்டதுமேலே பெடுத்துக்

கூறிய அபுஜுலு சுன்னத்துக்களாயின் எனவே செயலானும் சொல்லானுமாகிய ஆறுமென்றுணர்க. [அவைவருமாறு நடுவத்த ஹிய்யாத்தினை மறந்துவிட்டு நிலையினவனுங் குலூத்தினை மறந்து விட்டு சுறுதிலானவனு மற்று மிவைபோலொத்த சுன்னத்துக்களை மறந்துவிட்டு அதற்கதம் கடுத்த பறுறுகளைத் தொடர்ந்தவனு முணர்ச்சிதோற்றி மறந்தவை நினைவில்வருங்கால் அவ்விடப்பட்ட சுன்னத்துக்கள் அளவின் மீளாமல் அத்தொடர்ச்சித் தன்னையே பழுதுறுது பேணிக் கொள்ளுவன். [தொடர்ந்த பறுலினைப் பேணிக்கொள்ளுவனென்று கூறி அதனை யெதிர் மறுத்தாற் றொட ரும் பறுலிையுந் தொடரா நின்றபறுலிையும் பேணிக்கொள்ளா னென்பதாயிற்று. [அஃதாவது ஒருத்தன் அந்நடுவத்தஹிய்யாத் தினை மறந்துவிட்டு அதற்கடுத்த பறுலாகிய நிலையினைத் தொடர்தற் காகப் போம்போதிலுணர்ச்சி தோற்றி மறந்து நினைவில்வருங்கால் அவ்வத்தஹிய்யாத்தின் மீண்டு கொள்வனும். அன்றி நிலையைத் தொடர்ந்த பின்னர் மீள்வானாயின் அவனும் அச்செயல் ஆகா தென்பதை யறிந்தவனாயும் அல்லது அச்செயலினை முண்டித்துச் செய்தவனாயு மாகுவனேல் அவனுடைய தொழுகை வழுவ மென் றறிக. அன்றியும் அவன் இதனை யறியாதவனாயு மல்லது அத் தருணமறிக யுடையனாயு மாகுவனேல் அவனது தொழுகை வழு வினைக் கொள்ளாதென்றறிக. உரிய செய்கையை விட்டதாலும் அறியாமையு மறதியுந் தொடட்டதாலு மிவற்றிற்குச் சுஜாது சகுவு செய்வன். [தொடர்ந்த பறுலினைப்பேணிக் கொள்வனென்பதற் குத்தான் றொடர்ந்த இமாமுடைய தொடர்ச்சியாகிய பறுலினைப் பேணிக் கொள்ளுவனென்று பொருளாக்கி முந்தியபொருளைத் தனித்துத் தொழுவவனுக்கும் இமாமாகத் தொழுவவனுக்குமாகக் கொள்ளலா தென்பது கருதித்தறந்து போயதும் அபு ஆலாகி லென்று பிரித்துக் கூறினாரென்று முணர்க. [இங்ஙனம் இமா முடைய தொடர்ச்சியினின்ற மவுமுவானவன் அவ்வத்தஹிய்யாத்தி லிராது நிலையில்லாது சுஜாதிற் குப் புகுந்தாலும் அவ்விருப்பிலும் அந்நிலையிலுமாதலும் போதலும் அவனுக்கு வாஜிபாகும். அம் முறை செய்யாது தன்முறையே செய்வானாயின் அவனுடைய தொழுகை வழுவிப்போ மென்றுணர்க. [இனி யொருத்தன் அந்நடுவத்தஹிய்யாத்திற் காகவிராது நிலைபிற் போகின்றவன் மீண்டு அவ்விருப்பின் வந்தானாயின் அவனுடைய மடங்கு ரிலன் அவ்விருப்பினிலத்தினும் அவனிற் கு ரிலத்திற்கணித்தாகுமேற் சுஜாது சகுவுசெய்வை குலூத்தினை மறந்துவிட்டுச் சுஜாதிற் குப் போம் போதினமீண்டவனும் அவனுடைய மடங்கு ரிலன் றுக்கவி னனவினையெய்துமாயிற் சுஜாது சகுவு செய்வனென்றுணர்க.

அன்றையின் அன்று [இனியொருவன் மன்றொழுகையினி
 ஹைந்த மக்அத்தில் தொழுதது மூன்றோ நான்கோ வென்றை
 யுற்றோ யினுமன்றியிவ்வி மக்அத்திற் செய்த சஜதா வொன்றோ
 விரண்டுமோ வொன்றையுற்றோயினு மொழுதலை துணியாகிய மக்
 அத்து மூன்றினையுஞ் சஜதா ஒன்றையுங்கொண்டு மறுதலை
 ஐயுற்ற மக்அத்தொன்றினுக்கு வொரு மக்அத்தும் சஜதா ஒன்
 றினுக்கு ஒரு சஜதாவு மறந்தசெயல் பின்னர் நினைவின் வந்தா
 லென்று சொன்னதுபோலச் செய்து தன் ரொழுகையை முடிவு
 படுத்துவன். [மக்அத்தின் அய்யமுஞ் சஜதா ஐயமு மிரண்டு
 மொன்றாகக் காட்டியது இரண்டாகப் பிரித்துக்கொள்க. [அவ்வி
 மக்அத்திற் றோற்றிய சந்தேகம் அவனது சலாமுக்கு முன்னர்
 நீங்கினாலும் அல்லது நீங்காதிருக்கிலும் அல்லது கருத்து இரு
 கூற்றினும் அதிகரித்தாலும் சஜுது சவுகு செய்வன். [இனி மக்
 அத்தென்ற போதுமையை நீக்கிச் சிறப்பாக்கி அவ்வைத்தினை
 யதற்குச் சிறந்ததாகச் சதுநிலைலொழுகைத் தொழுபவனொருவன்
 மூன்றும் மக்அத்திற் கருத்தில் ஐயந்தோன்றி யிது மூன்றாவதோ
 நான்காவதோவென்று ஐயுற்றவன் அவ்விமக் அத்தைச் செய்து
 முடித்தற்கு முன்னே அது மூன்றென்று துணிந்து நான்காவதுஞ்
 செய்தவனாகில் அவன் சஜுது சகுவு செய்யான். [அவன் அவ்
 வையத்தை நான்காம் மக் அத்திடத்தில் முந்தியது மூன்று இஃது
 நான்கென்று துணிந்தானாயிற் சஜுது சகுவு செய்வன். இவ்
 வுணர்ச்சித் தெளிதற்கு முன்னியவினை மிகுந்த திவ்விமக் அத்
 தென்னு மெண்ணத்தோடு முடிந்தாலென்றுணர்க. எண்ணிற்
 பிறந்த சந்தேகத்தில் அவ்வெண்ணுனது வினை முதலாகிய விதி
 வினையு மறைவினையுங் கொண்டு முடிதலானினைவி னுறுதியை விதி
 வினைக்கேற்றி மறைவினைக்கு மற்றொன்றினைச் சேர்த்தமையால்
 எவ்விதத்துஞ் சஜுது சகுவு வேண்டியதாயிற்று. [இனி
 தன்னிச் பிறந்த சந்தேகத்தில் வினையொள்ளாது தன்னையே
 குறித்து நின்று தன்னளவிற் மண்ணத்தெளித்தமையாற் சஜுது
 சகுவு வேண்டாயிற்று. [அன்றித் தன்னைப் விறவொரு நிலத்திற்
 மெளிக்குங்கால் நினைவி னுறுதிகொண்டு முடித்தற்குரிய பண்பா
 யிற்று. [இப்பண்பினைச் சஜுது சகுவு வேண்டலாயிற்று. [இஃ
 தன்றி மக்அத்தில் என்பதற்கு, மக்அத்திடத்தில் ஐயம் பிறந்த
 சந்தேகத்தினை நினைவினுறுதியால் முடிப்பனென்பதற்கு அவ்விமக்
 அத்திற்குரிய பறுலுகள் அனைந்தினுமொவ் வொன்றாகப் பிரித்துஞ்
 சேர்த்தும் இன்ன பறுலினைச்செய்தனமோ மறந்தனமோ வென்று
 பிறந்த ஐயத்தினையும் இவ்வையத்திற்கு முந்திய பறுலின்
 அமைந்த வறுதியால் மறந்தசெயல் பின்ன ரொன்றது போலச்
 செய்து முடிப்பனென்றுணர்க. [இவ்வையம் அதனகத்தே பிறந்து
 அதனகத்தே தெளியுமேற் சஜுது சகுவின்மையுமுணர்க. நினை

வுறுதியால் முடித்தலின் அந்நினைவினுறுதிசலாம் கொடுத்தற்கு முன்னர் தோற்றிய ஐயத்திலுண்டாகு மேல் ஆம். [சுண்டுக்கூறிய பறவையின் ஐயமு நினைவினுறுதியுஞ் சலாமுக்குப் பின்னுண்டாயின் எப்பாற்படுமோவெளின் இங்ஙனங் கூறிய மக்அத்தின் பறவையினில் நிய்யத்தும் அவ்வல் தக்பீறுமல்லாதன அவற்றிற் பிறந்த ஐயமும் அந்நினைவுஞ்ஞஞ செய்யாவென்றுணர்க. [இனி நிறந்த மக்அத்தில் சுஜூதில் ஐயநினை வினுறுதியால் என்பதற்குத் தொழுகையினிடத்தில் நிறைதலைப் பெற்ற கடைசி மக்அத்தினிடத்தினுள்ள சுஜூதில் ஐயப்பட்டு துணிந்தது ஒழிந்தவொரு சஜதா விற்காக வொரு சஜதாச்செய்தவன் பின்னர் அத்தவரிய்யாத்து மோதி சுஜூது சகுவுஞ்செய்து சலாம் கொண்டு முடிப்பன். [அன்றியும் நிறைந்த மக்அத்து என்பதனைக் கடையினின்றதன்றிச் செய்கை முற்றப் பெற்ற மற்ற மக்அத்துக்களென்று கொண்டு இச்சுஜூதிற் நெளிந்தது ஒழிந்த ஒரு சஜதாவிற்கு அஃதே மீண்டால் இறந்த செயலினுக்கிடாக்குவன் எதிர்த்த செயலெல்லாம் அவ்வாக்குவனென்றமையாற் தன்றொழுமையினீற்றல் உணர்ந்தவனொரு மக்அத்துத் தொழுது சுஜூது சகுவுஞ்செய்து சலாம் கொண்டு முடிப்பன் இவ்விரண்டி துறையும் நினைவினுண்மையால் மற்றதசெயல் பின்னரென்று அதன் இயல்பாக முடிவு பெற்றது இவ்விரண்டு துறையிடத்திலும் ஐயமாத்திரமுண்டாயின் அதனை யொருதலை துணிவால் எடுத்தற் கேலாமையால் மிகவும் பேணுதலைக் கருதியொரு மக்அத்துத் தொழுதல் வாசிபாம். [அன்றியும் ஒருத் தன்றன் ரொழுகையினீற்றில் இக்கடைசி மக்அத்தில் சஜதா வொன்று செய்தனமோ விட்டனமோவென்றும் அல்லது இக் கடைசி மக்அத்தன்றி மற்ற மக்அத்தில் சஜதா வொன்று செய்தனமோ விட்டனமோ வென்றும் ஐயப்பட்டானாயினு மெவ் வேரி மக்அத்துத் தொழுது சுஜூது சகுவுஞ்செய்து சலாம் கொண்டு முடிப்பன். [இத்துணிவும் ஐயமும் அத்தொழுகையின் முடிவாகிய சலாமுக்கு முன்னரென்பது போந்தபொருளாயிற்று. அதற்குப் பின்னராயினிடையிற் பொழுது நீளாமலு மறுமொழி பகராமலும் ஏற்றுக் கொள்ளாத நஜீசைத்தொடாமலுமுளானாயின் அம்முறையே செய்து முடிப்பன். [இனி யிவ்வாறன்றி நிறைந்த மக்அத்தில் சுஜூதில் ஐயம் நினைவின் உறுதியால் முடிப்பனென்பதற்கு தொழுகையினீற்று அத்தவரிய்யாத்தி னிருப்பவனுக்குச் சதுரிஜைத் தொழுகையினுந் திரிரிஜைத் தொழுகையினுந் துவிரிஜைத் தொழுகையினுமுள்ள மக்அத்துக்களெல்லா நிறைந்தனவென்றும் அவைகளிடத்தில் விட்ட சுஜூதியினிடத்திற் பிறந்த ஐயந்துணிவுபட்டுத் தோற்றியவிடஞ் சந்தேகப்பட்டதை அஃதேமீண்டாலென்றுசொன்ன பொருள் நினைவினுறுதி கொண்டு அதனோடுமுடிப்பனென்று பொருள் கோடலுமொன்று

அகுதாவது ஓரிடையூறு கொண்டு வீழ்ந்த பின்னர் அறியப்பட்ட சஜுதுகளுடைய விடமாகிய நக் அத்துக்களில் அகுது இவ்விடத் தோ மற்றைய யிடத்ததோ வென்றறிதற்குக் காரணம் இயாதொன் றுந் தோற்றமுமையால் ஐயப்படுதலாம். இவை நினைவின் உறுதி கொள்ளாமையாய் அறியாமையைத் தோற்றி வித்து நின்றது. [அவை விளக்குதும் சதுரினைத் தொழுகையுடையா நொருத்தன் மன்றொழுகையின் சுற்றினிடத்தில் உணர்வினாலுணர்ந்தான் மற்று விட்ட சஜுதுகளின் எண்ணத்தினைப் பின்னர் அவன் அவற்றிற் கிடனாகிய நக்அத்தில் அவ்வீழ்தலினுடைய நக்அத்து முந்திய தென்றும் பிந்திய தென்றும் இடையினதென்றும் உணரானாயின் அவன் விட்ட சஜுதுகளிடத் துணிவுபட்ட எண்ணினைக் கொண்டு அகுதே மீண்டால் அடவாக்குவன் என்றதிற்படி முடிப்பன் இடந் தெரியாமல் வீழ்ந்து இரண்டு சஜதா வென்றாவது மூன்று சஜதா வென்றாவது துணிந்த எண்ணினால் இரண்டு நக்அத்து மீளத் தொழுதல் வாசிபாம். அகுதெப்படி யென்னில் முதலாம் நக்அத்தில் வீழ்ந்த சஜதா வொன்றிச்சு இரண்டாம் நக் அத்தில் ஒரு சஜதாவை யீடாக்குவன். இரண்டு மொரு நக்அத் தென்று கணக்காக்குவன் மூன்றும் நக்அத்தில் வீழ்ந்த சஜதா வொன்றிற்கு நான்காம் நக்அத்தில் ஒரு சஜதாவை யீடாக்கு வன் இவ்விரண்டினையும் இரண்டாம் நக்அத்தென்றும் கணக்காக்கு வன் பின்னர் இரண்டு நக்அத்துத் தொழுது முடிப்பின் இந்நான் கும் இரண்டாதற்கு இடையிலுள்ள செயல்களை வீணாக்குவன் இவ்விதிகச் செய்கைக்காக சஜுதுசகுவு செய்வான். இகுது சஜுது இரண்டு வீழ்ந்த துறை இதுபோல் இரண்டு சஜுதுடன் மேலும் ஒன்று விட்டவனுங் கணக்காகி இரண்டு நக்அத்துத் தொழுவ னென்றுணர்க. [அன்றியும் இடந்தெரியாமல் வீழ்ந்தது நான்கு சஜதா வென்று துணிந்து எண்ணினால் ஒரு சஜதாச் செய்து பின்பு இரண்டு நக்அத்து மீளத் தொழுதல் வாசிபாம்.

[அகுதெப்படி யென்னில் முதலி நக்அத்தில் சஜதா விரண் டாகவும் இரண்டாவதில் ஒன்றாகவும் நான்காவதில் ஒன்றாகவும் உத்தி செய்து முதலாவதை வீணாக்கி யிரண்டாவதை மூன்றாவ தைக் கொண்டு நிறைத்து ஒரு நக்அத்தாக்கி நான்காவதை ஒரு சஜதாச் செய்து நிறைந்து இரண்டு நக்அத்தென்றாறு கணக்காகிப் பின்னிரண்டு நக்அத்துத் தொழுது மிடிப்பன் [இந்நான்கும் ஒரு சஜதா வொழுந்த விரண்டு நக்அத்தாதற்கு இடையில் உள்ள செயல்களை வீணாக்குவன் இவ்வதிகச் செய்கைக்காகச் சஜுது சகுவு செய்வன். [அறியும் இடந் தெரியாமல் வீழ்ந்தது ஐந்து சஜதா வென்றாவது ஆறுசஜதாவென்றாவது துணிந்த எண் ணினால் மூன்று நக்அத்து மீளத்தொழுதல் வாசிபாம். [அகுது

எப்படி யென்னில் முதலி மக்துத்தில் வீழ்ந்த சஜதாவிரண்டாகவும் இரண்டாம் மக்துத்திலும் இரண்டாகவும் மூன்றாம் மக்துத்தி லொன்றாகவும் உத்திசெய்து மூன்றாவதை நான்காவதைக்கொண்டு நிறைத்து ஒரு மக்துத்தென்று கணக்காக்கியும் [அன்றியும் மூன்று மக்துத்திலும் வீழ்ந்தசஜதா ஆறுகளும் உத்திசெய்து நான்காவதை யொரு மக்துத்தென்று கணக்காக்கியும்பின் இரண்டு துறைக்கு மூன்று மூன்று மக்துத்துத் தொழுது முடிப்பன் இந்நான்கு மொரு மக்துத்தாதற்கு இடையிலுள்ளசெயல்களை வீணாக்குவன் இவ்வதிகக் செய்கைக்காகச் சுஜாது சகுவுசெய்வான். [அன்றியும் இடந்தெரியாமல் வீழ்ந்தது ஏழு சஜதாமென்று துணிந்த எண்ணி னால் ஒருசஜதாவுமூன்று மக்துத்து மீளத் தொழுதல் வாசிபாம். அகுதெப்படியென்னின் மூன்று மக்துத்தில் ஆறுசஜதாவும் நாலா வதிலும் ஒரு சஜதாவும் வீழ்தலாக வுத்திசெய்து நான்காவதற்கு ஒரு சஜதாவும் மற்றமூன்று மக்துத்தும் தொழுதுமுடிப்பன் இதற் குச் சொன்னதுபோல சுஜாதுசகுவுஞ்செய்வன் [அன்றியும் இடந் தெரியாமல் வீழ்ந்தது எட்டு சஜதாவென்று துணிந்த எண்ணி னால் இரண்டு சஜதாவும் மூன்று மக்துத்து மீளத்தொழுதல் வாசி பாம். [அகுதெப்படியென்னில் நான்குமக்துத்திலும் வீழ்ந்தசஜதா எட்டாகவும் உத்திசெய்து மூந்தவிரண்டு சஜதாச்செய்து பின்பு மூன்று மக்துத்துத்தொழுது முடிப்பன் இதற்குஞ் சொன்னது போலச் சுஜாது சகுவுசெய்வன். இவ்வுத்திகள் நிலநாகிய மக்துத் துக்க ளினியையமாறி நோக்கினும் அமையுமென்றுணர்க. [இவ் வீழ்பாடு சஜதாக்களிற்றிரிபடுதலை விடுதலானுங் தலைப்பாகை நெற்றி யைமறைப்பினும் போல்வன வேதுவாலுண்டாகுமென்றுகொள்க. மக்துத்திலென்றுஞ் சுஜாத்தில் ஐயமென்றும் பொதுவாகப் போர் தமையால் அந்நாலினையும் இவ்வெட்டினையும் கொண்டு நின்றது தனக்கோரிடையூறுண்டாகியுந் தன்செய்கைக்கோ ரிடையூறுண் டாகியுந் தகைத்தமையானும் அதனை நீக்கினமையானும் பறுலு களுஞ் சறுத்துக்களும் இடம்பெயர்ந்தஞ் சிதைத்தும் பின்னர் பொருந்து மடவாகப்பேணுதலைப்பெற்றமையானும் அதிகத்திற்கு பொருந்தமுடமையைப் பொருந்தியதானும் அத்தொழுகையானது தானும் வழுவாகாது அதனைச்செய்ப்பவனையும் குற்றமிலனுக்கி அக லாதுநின்றதென்றுணர்க. [இவ்விடத்தமைத்ததுறைகளியாவையும் இக்கவியிற்போந்த பொருளால்உத்தியிற் செலுத்தி அடவும்விடு தற்குக்கொடையு மிடையீடுமுதலிய எல்லாம் ஆய்ந்தெடுத்துக் கொள்க. [இகுதன்றியு மிடைப்படுத்துறைகளுஞ் சிலவுளமுத்து மிடனறிந்து படுத்துக்கொள்க.

சஐதா சகுவினேதுவினைக் கூறல்.

மலியுஞ்செய வினைமடக்கலோதல்
 மறுபால்பெயர்த் திடல்மறந்தானாக
 நிலையினிருந் திடல்நிலையிற் போதல்
 நிகழ்த்தல்குறை மொழிசலாமைப் போத்தல்
 நலிதல்குலுஞ் செயல்அய்யநீளம்
 நபிலான்சப நிற்றன்றிசையுமாரல்
 வலிதரம்அபு ஆலைவிடுத்தலெல்லாம்
 வருத்துஞ் சகுவுடைச் சஐதாவையே.

என்பது, எடுத்துக் காட்டிய வழுவகற்றுன் துறைகள் சில வகைபாலும் இன்னமும் பலவுளவாலும் அவைவிளங்கிக் கொள்ளு தற்காகச் சஐதாசகுவினே துக்களைக் கூறல்.

(இதன் பொருள்.) 1-வது ஒருத்தன்முன்னொழும் தொழுகை யினிடத்தின் மலிவாகிய செயலாயுள்ள பறவகளை மடக்கிச் செய்தலும் 2-வது ஓதலாயுள்ள பறவகளை அதனில் அல்லாமல் மற்றோர் நிலத்திலோதலும் 3-வது மறந்தவனாக விருக்குந் தலத்தி லிராது மேற்போந்த தகஅத்து நிலையிற் போதற்காக நெகிழ்தலும் 4-வது மறந்தவனாகக் குறைமொழிதலும் 5-வது மறந்தவனாகச் சலாமை யதனிடமன்றி மற்றோரிடத்திற் சொல்லுதலும் 6-வது மறந்தவனாகக் குறியதாகிய பறவினை நெடியதாக்கலும் 7-வது மறந்தவனாக அத்தொழுகை யிலியாதும் போயிற்றதோ வென்ற திகத்தின்மாறாத ஐயநீட்டித்தலும் 8-வது சபரினிடத்தில் நபிற் றொழுபவன்முன் குறித்துப் போந்திசையுந் கிபுலாவின் நிசையு மன்றி மற்றோர் திசையிலடங்கா வாகனக்குறும்பார் சிறுபொழுது மறுகுறலும் 9-வது சுன்னத்துக்களில் வலியதாகிய அபுஆலு சுன்னத்துக்களி லொன்றனை விடுதலும் ஆகிய விப்பத்துக் கருமங் களுஞ் சஐதா சகுவினைவருத்திலிக்கு மேதுக்களாமென்றவாறு மறந்தானாக வென்பதனையிடை நிலைத்திபமாகக் கொள்க. [இவ் வனைத்திற்கும் உதாரணங்களுந் துறைகளு நியவற்றின் முடிவுகளு முன்னரெடுத்துக் காட்டினோம். இனி யிவைகளினிடைப்படுந் துறைகளோடு பல துறைகளையு மெடுத்துக் கணக்கிட்டு மாட் டேற்றிப் பகுத்துக்கொள்க. குறைமொழிபெனவே சொல்லானும் பொருளானும் குறையாது வருவனவெல்லா நிறைமொழியாம் ஆகையால் மறந்தவனாகவிரு சொல்லொருதொடரன்றி முச்சொல் லொரு தொடராயினும் மறவாமலிரு சொல்லொரு தொடராயினும்

பொருள்தோன்ற ஒரொழுத்து ஓர் மொழியாயினு மொழிவனான்
 அவனது தொழுகைதான் வழுவி அவனைக் குற்றமுடையனாக்கி
 யகலுமென்றுகொள்க. (ஐயநீளலெனவே யவனது தொழுகையிற்
 பிறந்த ஐயம் மற்ற நிகழ்த்தினும் படர்தலாகக் கொள்க) நபிலான்
 சபரிற்றன் றிசையுமாறலெனவே மற்றோர் காரணத்தால் மாறலுங்
 கிபுலாவிற்பவக்கித் தன்றிசைகொண்டு தொழுபவனாகையால் அம்
 மாறல் கிபுலாவையுங் கொள்ளாமையெக்கருதித் தன்றிசையுமென
 வும்மையாலெதிர்மறுத்தாரென்றுகொள்க (பொழுது நீட்டித்தால்
 அத்தொழுகை கூடாமையா றிந்த சஜதாவினுடைய துறையில்
 அமைத்தலாற் சிறு பொழுதாயிற்று. இதிற் போந்த பொருள்
 சபரினிடத்தில் நபிற்றொழுகைத் தொழுபவன் றன்னேறுவாகன
 முரியாட்டத்தாற் தன்றிசையையுந் தான்றுவக்கிய கிபுலாவினது
 திசையையுஞ் சிறு பொழுது வருதலென்றுணர்க. மற்றுள்ளன
 வெல்லா முய்த்துணர்ந்து கொள்க.

இமாமவுமுமிவர்கள் சஜதா சகுவினைக் கூறல்.

தொடர்ந்தோன் மறப்பினாற்சச தாச்செய்யான்
 ரொடர்ந்துபின் னரேசெய்திடினார்
 தொடர்தோன் மறதியேபின் னராயிற்
 ரொடர்பட்டோனதைச் சுமந்துகொள்ளான்
 ரொடர்ந்தோன் சலாம்சொல்லிப்பின் ரொழுதாற்
 ரொடர்பட்டெனையுஞ் சுமந்துகொள்வான்
 ரொடர்ந்தோன் ரொடர்பட்டோன் சஜதாவையுந்
 தொடர்வான்முண்டித் தாற்றொழுகைபோமே.

என்பது, தொடர்ந்தவனுக்குந் தொடரப்பட்டவனுக்கும்
 இடையில் இக்கருமங்கள் உண்டாயின்று அதற்குப் பொருந்துஞ்
 சஜுதுசகுவுண்டாதலெவ்விதமோ வென்று ஐயப்படுவார் ஐய
 நீக்குதற்காக இவ்விருவரின் சஜதாசகுவின் இயல்பைக் கூறல்.

(இதன் பொருள்.) தொடர்ந்தோனாகிய மவுமுமானவன்
 அவனுடைய தொடர்ச்சியினிடத்தில் மறதியாகிய முற்கவியின்

அடக்கிக் காட்டிய யேதுக்களில் ஒரேதுவாகிய விடுதலாயினுஞ் செய்தலாயினும் வந்து அமைபுமாகில் அவனதற்குச் சஜதா சகுவு செய்யான். அம்மறதியை யிவனது தொடர்ச்சி இமாமுடைய சமையிலாக்கி வித்ததைன்று கொள்க.

(அன்றியும் ஒரு மவுமுமானவன்ருன் மறந்து விட்ட நிய்யத் துந் தக்பீறு மல்லாத பறுலினைத் தன்னிற்றத்தவிய்யாத்தில் உணர்ந்தவன் இமாம் சலாங்கொடுத்த பின்னரெழுந்து மறந்த செயல் பின்னரென்னுங் கவிபோலச் செய்து முடித்தாலுந் சஜதா சகுவு செய்யான். இது தொடர்ச்சியிடத்திற் பிறந்தமையானென்றுணர்க. (அம்மறதியைப் பின்னர் தொடர்ந்து செய்திடினுஞ் செய்யானென்று கொள்க) மற்றும் அகல நின்றான் ஒரு மவுமுமானவன் இமாமுடைய சலாமுடிந்த தென்று எண்ணிச் சலாங்கொடுத்தான். பின்பு அவன் எண்ணம்போல் ஆகாமையறிந்தவன் இமாம் சலாம் சொன்னவனுஞ் சஜதா சகுவு செய்யான் இவ்விரண்டு மறதியும் தொடர்ச்சியினுள்ளது (தொடர்ந்தேன் மறதியே பின்னர் கொள்ளாவென்றது, இமாமானவன் சலாஞ் சொன்னதற்குப் பின்னர் மவுமுமானவன் யாதொரு கருமத்தை மறந்தானாயின் அதனுள்ளது சஜதா சகுவினை அவ்விமாமானவன் சமையுள் அமைத்துக்கொள்ளான் இவனே சுமந்து கொள்வன் [தொடர்ந்தோன் கொள்ளவானென்றது பின்வந்து தொடர்ந்த வெரு மவுமுமானவன் தன் இமாமுடைய சலாமுடனே மறதியாகச் சலாஞ் சொல்லியுடனே தனக்குணர்வு தோன்றித் தொழுவேண்டிய சேட முள்ளதைத் தொடுக்குத் தொழுபவன்றன் மறதியின் சஜதாவையுந்தன் இமாமுடைய மறதியின் சஜதாவையுஞ் சுமந்து கொள்வன் (சலாஞ் சொல்லிப் பின்னொ தொழுதா லென்பதனாலும் பிந்தித் தொடர்ந்தவனென்று வருதலாலுச் தொடர்ந்தோரிருவகையாரென்பது கூறுக்கூற்றா விளக்கிற்று. (அன்றியுந் தொடர்ந்தோன் தொடர்வானென்றது தொடர்ந்த மவுமுமானவன்றன் இமாமுடை சஜதா சகுவையுந் தொடர்ந்து கொள்ளுதல் அவனுடைய தொடர்ச்சியின் உரிய பொருளாகக் கொள்வன். அதனைச் செய்யாது முண்டித்து விடுவானாயின் அவனது தொழுகை வழுவியகன்றுபோ மென்றவாறு. (இக்கவியின் அகத்திற் பிறந்த துறையுமன்றிப் பிறத்தும் பல துறைகளுமுள்ள அவையெல்லம் இமாமுக்கு மவுமுமுக்கும் இடைவாய்ந்த தொடர்ச்சியின் பந்தத்தானும் அப்பந்தம் விடுதலானுஞ் சில விடை யூறிடைப் படுதலானும் வந்தமையும் அவற்றையுய்த் துணர்ந்து கொள்க.

பின்னொடர்ந்தா னியல்புஞ்
சஜதாவிவனன் ணு நிலனுங் கூறல்.

பிந்தித் தொடர்ந்தவன் மறந்தவனைப்
பேணியவனோடுத் தொழுத பின்னர்
அந்தத்திறுநுஞ் சஜதாச் செய்வன்
அதனையவன் செய்யா விடினுமன்றே
அந்த மறதிகண்மிக வாயினும்
அமையுஞ் சஜதாவோரிரண்டேயாகும்
இந்த சஜதாவுஞ் சலாமுக்கு முன்
என்றேயுரைத் திட்டாரிமாம் ஷாபியி.

என்பது, இத்தொழுமையின் இமாமுடன் பின்வந்து
தொடர்ந்தவன் இயல்பு இன்ன முறை யென்றும் பல முறை வழுவ
மறதியு முண்டாகுங்கால் சஜதா சகுவும் பலமுறையோ வொரு
முறைதானோ வென்று ஐயுற்றார் ஐயரிக்கலும் அஃது எவ்
விடத்தோ வென்று ஐயுறாது இன்ன விடத்ததென்று அதனிய
லுங் கூலல்.

(இதன் பொருள்.) முன்னர்க்குறய பத்துவகை யேதுக்களி
னென்றபின்னும் பலவாயினும் அடைந்த தற்குப் பரிகரித்தலுஞ்
செய்பவனை மறந்தலென்று வழங்குதலால் அம்மறதியுடைய
வோரிமா மானவனைத் தொழும் போதிற் பிந்திவந்த தொடர்ந்த
வொரு மவுழு மானவன் நன்னொடர் பிற்கோர் பழுதுறாது பேணி
யும் அவனோடு சகுவுடைய சஜதாவுந் தானுஞ் செய்தும், பின்னர்
தனக்குரிய சேடமுள்ள தொழுகையைத் தொழுகை ஈற்றின மீள
வுஞ் சகுவுடைய சஜாது செய்வது அன்றியும் அதற்குரிய இமா
மானவன் செய்யாது விட்டானாகிலும் இவன் செய்வன் இனியிவன்
நொடர்ந்த பின்னர் அவ்விமாம் மறதியுடையானாகில் இம்முறை
செய்த னென்பதற்குத் தாபத்தியாற் காட்டினாரென்றணர்க.
[ஒரு தொழுகையாளன் அவனுக்கு அவ்வேதுக்கள் பலமுறை
யுண்டாயினும் ஒரு முறையே சஜாது சகுவு செய்வன் அஃதோர்
இரண்டு சசதாவாகும் இதற்கு நிலனாவது அத்தொழுகையை
முடிக்குஞ் சலாமுக்கு முன்னர் அத்தலிய்யாத்துச் சலவாத்துகள்
ஒதலுக்குப் பின்னரென்று இமாம் ஷாபியி அருளிச் செய்தார்
கௌன்வாறு.

[முன்னர் பறனு பத்தொன்பதென்றும் அதன் அகமும் புற முமாக இருந்த ஒழுங்கினை அவற்றுள் அடவு ஒரு பறலென்றும் வகுத்தார் [இதற்கு மிடையின்மறப்பு நினைப்புமுண்டாகுமேல் ஆதனைப் பொருத்தஞ்செய்யுஞ் சஜதாவும் ஒருபறலென்று கூறுமை யானு மற்றுஞ் சான்றுண்டா யிருந்தலானும் வேண்டிய சுண்ணத் தென்பதே விளங்கிற்று.

அந்த சுஜுதின்முடிப்பு கூறல்.

தெரிந்துஞ் செய்யாமல் சொல்வானாற்
சேராதன்றியு மறதியாகிற்
பிரிந்தபொழுதுமே நீளுமாகிற்
பெயர்ந்தும் வாராதமச்சஜதா
வரைந்தபொழுது நீளாதிருக்கில்
வருமே முன்னியசலாமும்பின்னே
பிரிந்தமறதிக்குச் சஜதாச்செய்தும்
இல்லையாகிலும் வருமேயென்றார்.

என்பது, சுண்டுக்கூறிவந்த சுஜுது சகுவின் முடிவு கூறல்.

(இதன் பொருள்.) ஒருத்தன் றெழுக்கையின் மறந்த கருமங் களைக் கண்டுணர்ந்து திருத்தஞ்செய்திருந்தும் அதற்கு முண்டித் துச் சஜதாசகுவு செய்யாமல் சலாமையேகொண்டு அதனை முடிப் பானாகில் அந்தச் சஜதாவும் அதன்பயனும் அவனுக்குக் கிடை யாதாம். அன்றியும் அவனந்தச் சஜதா சகுவினைமறந்துவிட்டுச் சலாஞ் சொல்வானாகிற் பின் உணர்வுக்கும் இவன்சலாமுக்கும் இடையிற் பொழுது நீடிக்குமாகில் அவ்விடத்து மதுபோலக் கிடையாதாம் இவ்விடைப்படும் பொழுது நீளாதிருந்தால் அந்த சஜதா சகுவுமுன்னும் அந்த சலாம் பின்னுமாக வருடம். [இஃ தன்றி யொருத்தன் அவ்வேதுவுண்டென்று கருதிச் செய்யுஞ் சுஜுதினைச் செய்த பின்னர் அஃதில்லை யென்று மீண்டு வருடம் அந்த சஜதா சகுவென்றவாறு.

தீராவழுக்களைக் கூறல்.

தொழுகைமுறிதருபிரகாரங்கள்
 சொல்லும்வகை பொருபதிற் றென்றென்றார்
 மொழிகள்விளங்கவேபகர்ந் திடிலும்
 மூன்றுசெயற் றொடர்பாகச் செய்கிலுந்
 தொழுகையிடத் திலுமுடிந் திடிலும்
 துடக்கின்வகை யாதொன்றாற் றிடிலும்
 கழுவவிதியான நஜ்சதனைக்
 கலைமேனியிடங் காண்கிலும்மே
 மெய்யி னுடைநீங்கிவெளி கண்டாலும்
 மேவுங் கிபுலாவை மாரிடி லும்
 அய்யமறவெடி சிரிப்பான்றொர்
 அற்பமாகிலுஞ் செவிகேட் கிலும்
 செய்யுறிய் யத்தைச் சந்தாபித்தாற்
 றின்கிலியாதொன் றைக்குடித் திடிலும்
 பொய்யாங்குபிர் தனினிலைப் பட்டாலும்
 பொருந்தாதா கன்றிடுந்தொழுகைதானே.

இரண்டு கவியுமொருதுடர்.

என்பது, மேலே வல்ல காரண மிடையூரூயினென்று கூறிய தீராவழுக்களின் வகையுமியலும் அவை யிவை பென்று விளங்கக் கூறல்

(இதன் பொருள்) தொழுகைக்கு முறிதலைத்தருகின்ற வேறு பாடாகிய ஆறுகள் தாவை முகநூல்களின் கூறாநிற்கும் பதினொரு வகை யென்று இமாம் சொன்னார்கள். அவற்றுள் 1-வது தொழுகையிற் பிறர்க்கும் பொருள்விளங்க மொழிகளைப் பகர்ந் திட்டாலும் (இதனை) பறுலாகிய பாத்திஹா முதலிய வேத லாகிய வல்ல காரணம் அக்கருத்தா வானிடையிலுறு பாடலா யிற்று. [விளங்கவே யென்றமையாற் றனக்கும் பிறர்க்குமா யிற்று. ஆகையாற் கருத்துணியைவிற் கிடந்த ரிப்பத்துக்

துதித்தலிற் பதிர்தவுருக்கமும், ஓதலிற் கிடந்தவராய்ச் சசியும் வணக்கமென்றொடிங் கிடந்த அச்சமும் ஒழிந்து போகப்படாந்தது அம்மொழியாயிற்று. [அன்றியும் ஒருவன் விளக்கிக்கொடுக்குங் கருத்தினுற் குறுஆனை அவ்விளக்கத்தோடு குறத்திலோதல் சன்னத் தென்றதனைப்பேணி ஒதுவானாயின் அவன்றொழுகை வழுவாதென்பதாவும் அல்லதாயின் வழுவ மென்பதாவும் இஃ தன்றி மற்றொருத்தரை முன்னிலைப்படுத்தாது நாயகனையே முன்னிலைப்படுத்தித் துவாவும் திக்றும் அச்சொல்லாயின் வழா தென்பதாவந் தோற்றி ரின்றது. இன்னும் அவ்விளக்கம் பெரும் பான்மையும் ஈரெழுத்து முதலாப்பல வெழுத்தாறுஞ் சொல் லொடு கிடந்தமையால் அவ்விருழுத்துங்களைத்தனும் நகைத் தலினு முயிர்தலினு முணக்கலினும் அமுதலினுந் தோற்று மேனும் அத்தொழுகை வழுவம் அல்லவாயின் வழாவென்பதுங் கருத்தா யிற்று. 2-வது மூன்று செயலினையிடைபில் அறுதோரு தொட ராக வடுக்கிச் செய்திட்டாலும் (இதனால்) பறலாகிய செயல்களின் சறுத்துக்களவற்றினை யசையாது வலியுறுத்தி நின்றலாகிய வல்ல காரணம் இக்கருத்தா வானிடையினூறு படுதலாயிற்று. [தொடரா வெனவே தொடர்பற்று வருமன பலவாயினும் அத்தொழுகை வழுவாதென்பது தோன்றிற்று. இத்தொடர்ச்செய்கை மறதியாற் செய்யினு மூன்றித்தே செய்யினுமொன்று 3-வது அத்தொழுகை யிடத்தே இவனுடைய வுலுவானது முறிவுபட்டாலும் (இதனால்) உலுவின்றித் தொழுகை துரிஸ்தாகா தென்றமையின் காரகவேது போலாகிய காரியத்தின் பொருளாகிய புனிதமென்னும், வல்ல கார ணந்தானே யிடையினூறு படுதலாயிற்று. 4-வது துடக்கினிடத்தில் கூறிய வகைகளி னியாதொன்றாயினும் அத்தொழுகையினிடத்தில் இடையுற்றாலும் இதனால் துடக்கு ரிக்கலென்னுஞ் சறுத்தாகிய வல்லகாரணந்தானே யிடையினூறு படுதலாயிற்று 5-வது கழுவ தலை விதியாக்கிவிக்கும் நஜ்சுகளியா தொன்றையாயினுந் தன்னுடையினுவது தன்மேனியினுவது தான் ரொழுமிடத்திலாவது காணப் பட்டாலும் (இதனால்) நஜ்சு ரீக்கலென்னுஞ் சறுத்தாகிய வல்ல காரணந்தானே யிடையினூறு படலாயிற்று. [கழுவதியெனவே கழுவாது பொறுத்தக்கொள்வன வாயின் அத்தொழுகைவழா தென்பது தோன்றிற்று. 6-வது, அத்தொழுகையினிடத்திற் மன் சரீரத்தி லெடுத்துக் காட்டிய மானமுடைய தலத்தின் மறைத்துக் கிடந்தவுடை ரீக்கிய அவ்விடத்தினை வெளியிற் காணப்பட்டாலும் (இதனால்) அபமறைத்த லென்னுஞ் சறுத்தாகிய வல்லகாரணந் தானே யிடையினூறு படலாயிற்று. 7-வது, தானேக்கித் தொழு கின்ற கிபுலாவுடைய திசையை மாறிப்போகவிட்டாலும் (இதனால்) சந்தேகமின்றிக் கிபுலாத்தன்னை நோக்கலென்னுஞ் சறுத்தாகிய வல்லகாரணம் அக்கருத்தாவானிடையினூறு படலாயிற்று. 8-வது

வெடிபடு நகைப்பால் அதிவேகையோர் அற்பமாயினுஞ் சந்தேக மறத்தன் செவி கேழ்க்க நகைத்தாலும் (இதனான்) உள்ளச்சங் கொண்டு வணங்குதன் முதன்கையின் அவவுள்ளங்களித்தலியை கன் முன்னர் நிற்றலென்னும் வல்லகாரணம் அக்கருத்தாவா னிடை யிலாறு படலாயிற்று. 9-வது தானெடுத்த தொழுகையின் மலையின் மணத்தானே யுறுதிபெற அமைத்தலைச்செய்யும் அந்நிய யத்தை முற்றொருங்கு மமைந்ததோ அதிற் சிறு தொழிந்ததோ அன்றி நினைத்தனமோ வின்றோவென்று அய்யுற்றாலும் (இதனான்) அத்தொழுகையின் முதலாகிய பறலும் அதன் சறுத்துமாகிய வல்லகாரணம் அக்கருத்தாவானிடையிலாறு படலாயிற்று. 10-வது தொழுகையினிடத்தி யாதொருணவினைத் தின்றாலும் இயாதோர் பாணத்தைப்பருகினாலும் (இதனான்) மற்றங் கருமங்களித்தையும் விட்டொழிந்து ஒருமைபினிறைவன் சமுகத்திதைலென்னும் வல்ல காரணம் அக்கருத்தா வானிடையிலாறு படலாயிற்று. 11-வது பொய்மையாகிய குபிரியற்கை அத்தொழுகையிடத்தினு மவ னுள்ளத்திடத்தினு மமைத்திட்டாலும் (இதனான்) உண்மைத் தன்மை யொருவனிடத்தந் தாதரிடத்தும், அவன் வேதத்திடத் தும், பற்றி நிற்குஞ் சிந்தையி னிசலாமாதலென்னும் வல்லகாரணம் அக்கருத்தாவானிடையிலாறு படலாயிற்று. [பொருந்திக்கொள்ளா தவனை விட்டு அகலப்போம் அத்தொழுகைதானே பென்றவாறு. [இப்பதினென்றுக்கும் எடுத்துக்காட்டி சமுராணியல்பதினென்றும் பறலாகியும் அப்பறலுகளைத் தொடர்ந்த சறுத்தாயுஞ் கன்னத்தா யுங் கித்தாயுங் கருத்தாவிருவகையுங் கலந்துந் தனித்தும் வருதலும் இவற்றிற் சிறிது வேறுபாட்டிற்குற்றந் தன்மையும் எல்லாமுய்த் துணர்ந்து கொள்க.

ஒழிபியன் முற்றிற்று.

சலாத்துல் அறுக்கான் மாலை முற்றிற்று.

இங்ஙனம்,

க. மீ. மு. முஹம்மது ஹசன்.

வேடு காலமாக ஆவலோடு எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருந்த
குர்ஆனுடைய தமிழ் “ தப்ஸீர் ”

வெளிவந்து

விட்டது!

வெளிவந்து

விட்டது!!

தப்ஸீறுல் ஹமீத், பீ தப்ஸீரில் குர்ஆனில் மஜீத்

இந்த தப்ஸீர் நம் தமிழ் நாட்டு முஸ்லிம்களுக்காக தமிழ் பாஷையில் மிகவும் விளக்கமாக சங்கை பொருந்திய சுன்னத்து வல் ஜமா அத்தின் உலமாக்களாலும் இமாங்களாலும் எழுதப்பட்ட ருஹுல் பயானையும் பல தப்ஸீர்களையும் ஆதாரமாக கொண்டு, குறுகுள் ஆயத்துகளை அறியில் அழகாக எழுதி போட்டோ பிளாக்கு செய்யப் பட்டு ஆங்காங்கமைத்தும் அதன் கீழ் சரியான பொழிப்புறையும் (தப்ஸீர்) விரிவுரையும் வியாக்யானமும் (ஷஹீது தஸூல்) ஒவ்வொரு ஆயத்தம் இறங்கிய அவசியமும் அதற்கேற்ப ஹதீது, ரிவாயத்து, ஹிக்கமத்து, பாயிதா, கிஸ்ஸா, அஜ்பா முதலிய அரும் பெரும் ஆதாரங்களும் ஒருங்கே சேர்த்து அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்த தப்ஸீர் குறத்து பாத்திஹா, பகருவிலிருந்து, குறத்துன்னிஸா முடிய (ஒரு மன்வலில் முடிய) 5½ ஜாசு எழுதி முதல் வெளியீடு வெளிவந்திருக்கிறது. இது ரூயல் 8 பேஜ் சைவில் 100 பாரம் 800 பக்கம் கொண்டது, வெண்மையான உயர்ந்த 50 பவுன் கிளேஸ் காகிதத்தில் அச்சிட்டு அழகான பைண்டும் செய்யப்பட்டது. இதற்கு சாரியான விலை ரூ. 20-ஆகும். ஆனால் இஸ்லாமின் சேவையை முன்னிட்டும் பாவரும் சுலபமாய் வாங்குப் பொருட்டும் குறைந்த விலை ரூ. 10. இரண்டாம் பாகம் 10½ ஜாசு வரை (2-வது 5 ஜாஸு) ரூ. 10. (போஸ்ட் சார்ஜ் வேறு.)

சொற்ப காப்பிகளே அச்சிட்டு வெளிவந்திருப்பதால் முந்திக் கொள்ளுங்கள்.

இன்ஷா அல்லா. அடுத்த வெளியீடும் சீக்கிரத்தில் வெளிவரும்.

ஹாஜி M. A. ஷாஹுல் ஹமீது & ஸன்ஸ்,

நெ. 20, ஹைரோட், திருவல்லிக்கேணி, மதராஸ். 5.

பிரான்ச் ஆபிஸ்:—

194, கேய்ஸர் தேருவு, பெட்டா கோழம்பு 11, (லிலோன்).

